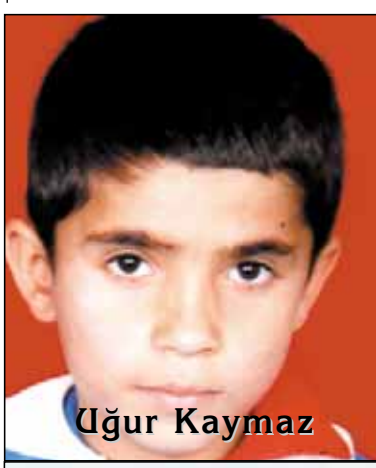
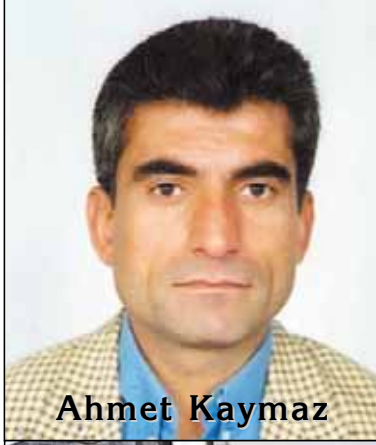

Uğur Kaymaz

Ahmet Kaymaz

Fevzi Can

i
k
d
e
ğ
i
l
e
r

Türkiye infazlar ülkesidir

**Susurluk Devleti sürdüğü müddetçe
son da olmayacaklar!**

- ✘ Uğur, 12 değil de 19 yaşında olsaydı infazı mübah mıydı?..
- ✘ Şemdinli'de infaz edilen çoban Fevzi Can, 'terörist olacak' yaşta olduğu için mi, onun infaz edilmesi yok sayılıyor?..
- ✘ Uğur ve Ahmet Kaymaz gibi, katledip, cesedinin yanına bir silah koyup 'terörist'ti dedikleri binlerce insanın hesabı verilmeden kimse demokratikleşmeden sözedemez!

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.net

info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 135 / Tarih: 5 Aralık 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 TL
www.ekmekveadalet.net | Mail: info@ekmekveadalet.net

İnfazlar, F Tiplerinde
ölümler, işkence
sürüyor...

AB çözüm değil,
halkın iktidarı için
mücadele edelim!

İşçi
sınıfı
yoksulluğa
ve zulme karşı
Genel Grev
silahını
kullanmalıdır

“Üzerinden kimliğinden başka bir şey çıkmadı”

Böyle yazdılar “ölü muayene ve otopsi tutanağı”na...

Çobandı...

Adı Fevzi Can’dı...

Ne çıkardı ki kimliğinden başka? Bir de alınıdaki çizgilere düşmüş yoksulluğu ve bu köhne düzene öfkesi vardı yürek cebinde. Onu da görmediler otopside.

Önce “terörist” deyip, sonra “kaçakçı” koydular adını. Farkı yoktu bu topraklarda, her ikisinin de ölümü zaten haklı. Atların mazot kaçakçısı diye kurşuna dizildiği bir ülkede yapılırmıydı bir çobanın hesabı.

“Terörist olacak yaşta”ydı üstelik! Bundandır ki, Avrupa Birliği medyanın ve kanımıza kalemlerini batırıp demokratlıklarını köşelerinden bir güzel sergileyen “AB’ci demokratların” sütunlarına ve beyanatlarına dolanamadı.

Nasılsa bir çobandı eksilen Kürdün nüfusundan...

Dağlarımız çoban ölülerıyla doldu onyıllardır. Koyunlarımız kuzulamadı acıdan, kanlı keçeyi giymek ölümüne gitmekle aynı şey sayıldı. Kaçakta mayınladılar yollarımızı, açlığımızaydı döşenen mayınlar. Kurşunla doldururlar kuru ekmek ve çökelekten öte bir şey görmemiş midelerimizi...

Bir halkın isyanının öfkesiyle akmasın diye derelerimiz, kan doldur-

dular Laç Deresi’ne, dilimizi unutamıyorduk diye oluk oluk akıttılar kanımızı. Isırmaktan kan oturan dilimiz lâl oldu vahşetin karşısında.

Sürüsüne kurtlar dadanmasın diye eğittiği köpeği fayda etmedi Çoban Fevzi’nin, elinde uzun namlulu silahlarıyla pusuya yatan çakallara.

Kanı, 12 yaşındaki Uğur’un kanına karıştı. 33 kurşunla öldürülmüştü dedeleri de... Acımızın ve öfkemizin ozanı haykırdı yine:

“Canım alırlar, ecelsiz / Sığdıramam kitaplara / Vurulmuşum, hiç sorgusuz sualsiz”.

Sorgu ne, sual ne, hukuk hangi kayanın arkasında pusuya yatar, adaletin terazisi hangi ölüm mangasının elinde kurşunları tartar? Hiç sorgulu oldu mu ki ölümümüz? Yargımızı Beyaz Saray’larda, NATO kargahalarında, MGK zirvelerinde verdiler. Ne yaptysak zirvenin bilgisinde, ne eylediysek milli güvenliğimize halel gelmesin diye dediler. Vatani satıp Amerikan köpeğine, en büyük vatansever ilan ettiler kendilerini.

“Nasıl 12 yaşındaki çocuk terörist olur?” diyerekten ayağa kalkanlar, “AB yolundaki Türkiye’ye yakışmıyor bunlar” buyuranlar, “demokrasimizin encamı şimdi çıkacak ortaya” diye, infazların “Manisa Davası”nı yaratıp binlerce ölümünü unutturma-

ya hazırlananlar, hiç sordular mı Özalp’in 33 kurşunlu kanlı deresine tepeden bakan kışanının adını. Mezarına tükürdüğümüz Muğlalı Paşa’nın şerefine 33 kurşunla iade ettiklerini hiç sordular mı?

Duyduk ki, Rükû vaziyette diz çöktürüp secdeye varmamış küçük bedenine kurşunlar yağdırmışlar Uğur’un.. Ölüm mangaları “böyle olur İslamcı iktidarda bizim infazlarımız” diyordu sanki. “Karakol basan teröristler” diye açıklama yaptı devletin Mardin Valisi. Okul sıralarına ekilen öyle bir öfke ki bu, yaşitları Uğur’un boş kalan sırasına her bakışta “eli silah tutar yaşa” gelmeyi isteyecekler yürekten. Ve basacaklar, kimsenin kuşkusu olmasın, o zulmün karakollarını.

Kimse merak etmesin “neden dağları mesken tutuyoruz” diye. Zulüm dağıladığı içindir onyıllardır, adı yasak bir coğrafyada büyüdüğü içindir Uğurlarımız. ‘Birliğine girelim de... Avrupa’nın gerisi boş’ diye tutturup, ‘olmazsa zaten Amerikan eyaleti olduk çoktan’ diye gerinen, kasalarını doldurup, vatanımızın eli kolu bağlayarak haraç mezat pazara çıkaranlar yönettiği içindir ülkemizi. Daha anlamadıysan niye çıktığımızı dağlara, niye kucakladığımızı tereddütsüz ölümü, niye meydanlarda tepemize copların inip kalktığını; Uğurlarımız ölmesin, Fevzilerimizin kütüğüne “kaçakçı... terörist...” diye kayıt düşmesin, çobanlarımızın keşesine kan dolmasın diyedir.

Sözümüz olsun ki, yaratacağız böyle bir ülkeyi, soracağız hesabını dökülen her damla kanın....

kahramanlar Ölmez

4 Aralık- 10 Aralık Şehitlerimiz

Kemal ASKERİ
Ahmet GÜDER
Nihat KAYA
Erkan AKÇALI
Hüsnüye AYDIN
Gülseren BEYAZ
Şenay SONAR
Mikail GÜVEN
Mehmet Ali ÖZTÜRK
6 Aralık 1994

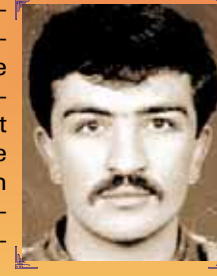
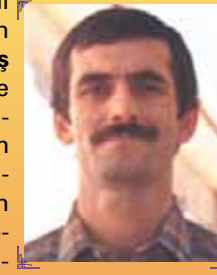
DHKC İbrahim Erdoğan Kır Silahlı Propaganda Birlikleri’ne bağlı bir müfreze Dersim Hozat Çaytaşı Köyü’nde bir evde oligarşinin askeri güçleri tarafından kuşatıldılar. Gerillalar kaldıkları yere DHKC bayrağı asıp, sloganlarına, marşlarına bir an bile ara vermeksizin ölüm mangalarıyla çatıştılar. 9 DHKC gerillası son nefeslerine kadar direnerek şehit düştü. Tarihimize **Çaytaşı Kahramanlığı**’nı armağan ettiler.

Kemal ASKERİ; Arap milliyetindendi. 1956’da Tarsus’ta doğdu. 1975 yılında DEV-GENÇ saflarına katıldı. 1980’de tutsak düştü, 11 yıl tutsak kaldı. Tahliyesinde tereddütsüz savaşa devam dedi. 1992 yazında Sivas dağlarında gerillaya katıldı. 1993 yazında Kürdistan Siyasi sorumluluğuna atan-

dı. Bu görevini sürdürürken **Parti Kuruluş Kongresi**’ne katıldı. Kongrenin ardından Dersim İbrahim Erdoğan Kır Silahlı Propaganda Birliği Komutanlığı üyesi olarak Dersim’e göreve başladı.

Ahmet GÜDER; 1969 Elazığ doğumlu ve Kürt milliyetindendi. Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde okurken devrimcilerle tanıştı. Yoldaşlarıyla birlikte TÖDEF çalışmalarını başlattı. ‘92 Ocak ayında gerillaya katıldı.

Nihat KAYA; Dersim Hozat doğumlu ve Kürt milliyetindendi. Devrimcilerle 1987’de Fırat Üniversitesi Edebiyat Fakültesi’nde öğrenciyken tanıştı. Demokratik alan-

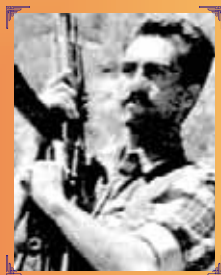

da çalıştı. Kısa süreli tutsaklıklar yaşadı. 1992 yılında gerillaya katıldı.

M. Ali ÖZTÜRK; 1965 Dersim Mazgirt’e bağlı Canik Köyü doğumluydu. Kürt milliyetindendi. Elazığ Atatürk Lisesi’nde öğrenci iken devrimci mücadelede yer almaya başladı. Daha sonra girdiği Fırat Üniversitesi’nde de devrimci çalışmalarını sürdürdü. ‘93 yılı ortasında gerillaya katıldı.

Erkan AKÇALI; 1972 Elazığ doğumlu ve Kürt milliyetindendi. Devrimcilerle 1990 yılında tanıştı. Şehirdeki mücadelenin her biçiminde yer aldı. ‘93 Temmuz’unda gerillaya katıldı.

Hüsnüye AYDIN; 1968 Dersim doğumludur. Kürt milliyetindendi. Sivas Sağlık Meslek Lisesi’nde okudu. ‘89-90 yıllarında devrimci bir hemşire olarak THD İstanbul şubesinin çalışmalarına ka-

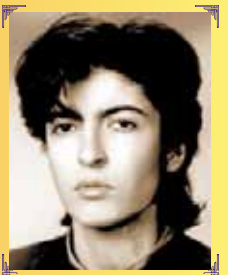

tıldı. Dersim Sağlık-Sen’in kurulmasına katkısı büyüktür. 1993 Ağustos’unda gerillaya katıldı.

Gülseren BEYAZ; 1972 Dersim doğumlu ve Kürt milliyetindendi. Sivas Sağlık Meslek Lisesi’nden ‘88 yılında mezun oldu. Sağlık-Sen Elazığ şube başkanlığı yaptı. Devrimci mücadelenin çeşitli alanlarında görev aldıktan sonra gerillaya katıldı.

Şenay SONAR; 1974 Dersim Mazgirt doğumluydu. Devrimcilerle Dersim Cumhuriyet Lisesi’nde öğreniyken tanıştı. Gerillaya ‘93 yılının Ağustos ayında katıldı.

Mikail GÜVEN; 1973 Doğanşehir doğumlu ve Kürt milliyetindendi. Devrimci Hareketle ‘91 Temmuz’unda tanıştı. Gerillaya katıldığı ‘93 Mart’ına kadar Mücadele Gazetesi muhabirliği yaptı.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Büyük direnişin başlangıcında dışarıda verilen ilk şehit oldu. Ölüm orucunu desteklemek için Hollanda’nın Rotterdam şehrinde açlık grevi yaparken, faşistlerin saldırısına karşı çatışırken şehit düştü.

Cafer Dereli 1978 Konya Çumra doğumluydu. Ekonomik sebeplerle Belçika’da yaşamaktaydı. Geçmişte değişik bir örgütlenme içinde olan Cafer, iki aydır cephe saflarında yer almaktaydı.

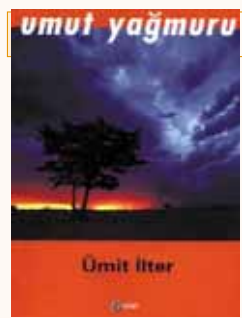
Devrimci hareketle tanışması Belçika Devleti’nin devrimci harekete yönelik saldırıları döneminde olmuş ve bu dönemden sonra da yapılan tüm eylemlere katılmış, safını kesin olarak seçmiştir.

Rotterdam’daki ölüm orucunu desteklemek için yapılan açlık grevine de büyük bir coşkuyla katıldı. Büyük direnişin şehitlerinden biri olarak ölümsüzleşti.

Cafer Dereli (DHKP-C)
9 Aralık 2000

ÇAĞRI DUYURU

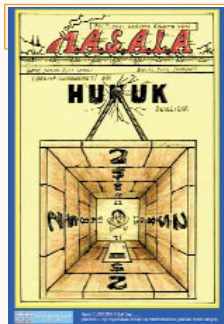

YAYIN

Umut Yağmuru

Ümit İlter’in

dizeleri direnişin kahramanlarını anlatıyor

YAYIN

Masala

F tipi hapishanelerin hücrelerinde yayınlanan Masala mizah dergisi, Tutuklu Aileleri Bülteni’nin özel sayısı olarak yayınlandı.

EYLEM

Eğitim-Sen, kapatma davasını protesto için eylemlere başlıyor...

- 8 Aralık - İstanbul’dan Ankara’ya yürüyüş
- 10 Aralık - Türkiye çapında mitingler
- Aynı günlerde il merkezlerinde meşaleli yürüyüşler yapılacak

Adres Değişikliği

Salihli Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Atatürk Mahallesi Aktaş İşhanı No:40 Kat:1 Daire: 11 adresine taşındı.

E-mail adresi: salihlitemelhaklar@mynet.com

Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Pembe Özlem OLGUN

Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici

Adresi: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26

Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul

İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65

Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.

Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST

Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayincılık

Baskı: ASPAŞ Pazarlama

ISSN: 1304 687X

Fiyatı: 750 000

Avrupa: 3 Euro

Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro

İsviçre: 3 Euro

Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5

Belçika: 3 Euro

Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncılık Venloerstr. 507-A

Tel-Faks: 0 224 220 87 74

Faks: 0049 221 280 90 84

E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana- İnönü Cad. Örnekler Apt. No:5 Kat:5

Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara- GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay

Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antalya- Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt. Kat: 4 D: 6

Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa- Sakarya mah. Uluyol cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2

Daire: 2 Osmangazi/Bursa

Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA

Tel-Faks:0 466 351 42 08

İzmir: Milli-İ Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköylü İş Merkezi

Konak/İzmir Tel-Faks: 0 232 482 29 54

Kocaeli- Hürriyet Caddesi Gökçe Kervan Saray İşhanı Kat:7

No:79 Tel-Faks: 0 262 331 66 51

Malatya- Dabakhane Mah. Bakırçılar Çarşısı Sanbeyoğlu İşhanı

Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77

Mersin- Bahçe Mah. 4604 Sk. Tütcüncü Apt. Kat: 1/6

Samsun- 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı NO:24

Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80

Trabzon- Düzenli Ulusoy iş merkezi Çömlekevi Yokuşu

No: 42 Trabzon Tel-faks: 0 462 321 14 80

- 3... *Genel Grev silahı*
5... *Maskeli Susurluk*
Türkiye'si infazlar ülkesidir
9... *Altunbaş Davası*
Yargıtay'dan döndü
10... **GENEL GREVİ**
ÖRGÜTLEVELİM!
12... *SSK'nın devri, AKP'nin*
demagojileri ve gerçekler!
15... *HÖC AB'den sahte belgelerle*
suç ortaklığını sordu
16... *Saraybahçe'de işçi*
kıyımına engelli cevap
18... *DHKP-C'ye yardım*
yataklık yapabilecekleri
ihtimaliyle gözaltı
19... *Ölüm Orucu, yeni*
saldırlara karşı en güçlü
barikatımızdır
20... *Tecritin birçok yüzü var*
22... *'Kırmızı Kitap' değişir,*
halka düşmanlık sürer
25... *Dersim'i teslim alamazsınız*
26... *Küreselleşmenin ve küre*
selleşme savunucularının
iflası
29... *İMF'ci Tayyip köylüye kin*
kustu
30... *Kolluğun elini zayıflat-*
mayalım
32... *Bağımsızlığı "hatırlayan"*
CHP
34... *Marmara TAYAD Kapatma*
Davası ertelendi
35... *AKP halka karşı takiyeye*
yapıyor
38... *Binalarımız çöktü ama*
şehitlerimizin ruhu hala
orada
40... *Felluce halktır halk*
yenilmez
43... *Direnış subjektivizmle*
değerlendirilmez
46... *Faşist saldırılar ve*
anti-faşist öfke
48... *Sorunu onlar çözemez*
50... *Haklar emperyalizmin*
dünyasına direniyor
51... *Kahramanlar ölmez*

Genel Grev Silahı

Genel Grev, işçi sınıfının yaklaşık ikiyüzyıldır başvurduğu en etkili mücadele biçimlerinden biridir. Genel Grev, bazen bir ayaklanmanın bir parçası, bazen uzun süreli bir çatışmanın mevzisi, bazen de saldırıları durdurmak için kullandığı bir barikat olmuştur. Bu yüzden Genel Grevin sözü bile, burjuvazi için bir korku nedenidir. 12 Eylül'de yönetime el koyan faşist cuntanın yaptığı 1982 Anayasası da bu korkunun ifadesi olarak Genel Grevi yasaklamıştır. 1982 Anayasası, sadece Genel Grevi değil, dayanışma grevlerini, siyasal amaçlı grevi, işyeri işgalleri, iş yavaşlatma, verim düşürme gibi direnişleri de yasaklamıştı. Ve tabii aynı korku nedeniyle sonraki "sivil" düzen partisi iktidarları da bu yasağı kaldırmamıştır.

İşçi sınıfı, yıllardır Genel Grev başta olmak üzere bu direniş silahlarını yeterince kullanamamaktadır. Gerek örgütsüzlüğü, gerekse de mevcut sendikal örgütlenmelerinin uzlaşmacı niteliği nedeniyle, tarihsel silahlarını etkili bir şekilde kullanamaz durumdadır. Bu nedenle, Emek Platformu'nun uzun yıllar sonra, SSK'ların devri ve Köy Hizmetleri'nin kapatılmasına karşı, bir günlük Genel Grev kararı almak durumunda kalması son derece önemlidir.

Bu ülkede son Genel Grev, 3 Ocak 1991'de yapılmıştır ve o da sadece bir günlüktür. O günden bu yana, emekçiler, çok büyük saldırılara maruz kaldılar, hak gaspları dizginsizce sürdü, işçiler, memurlar köleliğe mahkum edildiler, milyonlarca işçi işten atıldı, ama işçiler ve memurlar bu saldırıların karşısına bir barikat öremediler. Çünkü bu kadar kapsamlı saldırılar karşısında, etkili olabilecek, saldırıyı püskürtebilecek başlıca yöntem, genel grev olabilirdi. Ama sendikacıların eli o silahı kullanmaya gitmedi bir türlü. Sendikaların gerici, işbirlikçi, uzlaşmacı yönetimlerine rağmen Genel Grevi hayata geçirebilecek bir işçi sınıfı örgütlenmesi de mevcut değildi. Bu koşullarda mevcut sendikalar işçileri, memurları sonuç alamayacağı baştan belli olan "eylem takvimleri"yle oyaladılar; "eğer bu eylemlerden sonuç alamazsak, üretimden gelen gücü kullanırız", "dünyayı başlarına yıkarız" sözleri, blöf olmaktan öteye geçemedi çoğu zaman.

Artık bıçak kemiğe dayanmıştır diyemeyiz. Bıçak çoktan kemiktedir. Kemiği kesmeye başlamıştır. Bunun için Genel Grev kararı geç kalınmış bir karardır. Geç kalınmış da olsa elbette, **doğru ve gerekli** bir karardır. Bugün mesele, bu kararda ne kadar kararlı olduklarıdır. Emek Platformu'nun siyasi niteliği bellidir. Üyelerinin bir kısmı (Hak-İş, Türkiye Kamu-Sen, Memur-Sen) bugün tamamen AKP'ye yedeklenmiş durumdadır. Türk-İş, asla işçi sınıfının mücadelesinin radikalleşmesini istemeyen çizgisini değiştirmiş değildir. DİSK ve KESK ise, AB sürecine endekslenmiş beklentileriyle ne bu platformu zorlayabilmekte, ne de onun dışında bir çizgiyi hayata geçirebilmektedirler. Platformun hemen tüm kesimleri, "diyalog ve uzlaşma" çizgisinde birleşmektedirler. Ama işte onların açmazı da burada başlıyor. Çünkü IMF talimatları uygulanacak; bunun diyalogu, uzlaşması yok. SSK'nın devrinden Köy Hizmetleri'nin kapatılmasına kadar tüm bu saldırılar, halka ekonomik bir saldırı olmakla birlikte, aynı zamanda doğrudan sendikal örgütlülükleri yoketmeye yönelik saldırılardır. Dolayısıyla saldırılar sendikalar için varlık yokluk sorunudur. Gerileyebilecekleri kadar gerilemişlerdir. Artık geri çekilecekleri bir yer de yok. Genel Grev kararını telaffuz etmek durumunda kalmaları da bu nedenledir.

Bu noktadan sonra, tüm işçi sınıfı, memuruyla, esnafıyla, gençleriyle

tüm halk ve tüm devrimciler, Genel Grevi örgütlemeye ve etkili bir şekilde kullanmaya çalışmalıdırlar. Emek Platformu'nun bu eylemi, hayatı durduracak bir Genel Grev yerine, etkisiz bir-iki saatlik işbirakmalara dönüştürmelerine izin vermemeliyiz.

Böylesine kapsamlı bir saldırı karşısında, işçi sınıfının ihtiyacı daha uzun süreli, sonuç alıcı Genel Grevlerdir. İşçi, memur konfederasyonları, odalar, belki bugün buna cüret edemeyeceklerdir. Ama etmek zorunda kalabilirler. Bu bir yanıyla da mücadelenin ivme kazanmasına bağlıdır. Biz, hali hazırda alınmış olan Genel Grev kararını bu ivmeyi kazandırmak hedefiyle ele almalıyız.

Yüzbin emekçinin katıldığı Sıhhiye mitingi ve ardından 30 Kasım eylemleri karşısında iktidar tasarıyı meclise getirmeyi bir süreliğine ertelemiştir. Buna benzer manevralara önümüzdeki günlerde de başvurulabilir. Bu manevralar, zaten Genel Grev kararını zoraki almış bulunan Emek Platformu'nun kararından caymasına da zemin oluşturabilir. Bu oyunu da bozmalıyız. Genel Grev hedefini, fabrikalarda, işyerlerinde, atölyelerde ve buna bağlı olarak okullarda, esnaf arasında gündeme sokmalıyız. Emek Platformu'nun Genel Grev kararı bu haliyle, sosyal temeli zayıf bir karardır. Perspektif olarak halkın tüm kesimlerinin taleplerini içeren bir Genel Grev ve direnişi hedef olarak göstermeliyiz. Esnafın, serbest meslek sahiplerinin, öğrenci gençliğin, köylülerin hayatı durdurduğu bir direniş, tüm bu kesimlerin taleplerini (sadece ekonomik değil, ekonomik ve demokratik taleplerini) içeren bir programla gerçekleştirilebilir.

Devrimci, demokrat, vatansever işçiler! Genel Grev kararını sahiplenmeli, devrimcileştirmeliyiz! Emek Platformu'nun genel grev kararı, belirsizlikler, güçsüzlükler içeriyor olabilir. Emek Platformu kararsız olabilir. Ancak bu Genel Grevi en etkili biçimiyle hayata geçirmeye çalışmanın önünde engel değildir.

Bulunduğumuz her fabrikada, işyerinde bu kararı olabilecek en kitlesel, en militan biçimde hayata geçirmek için çalışmalıyız.

Daha uzun süreli, daha kararlı, politik olarak içi daha dolu Genel Grevler, böyle bir pratikle mümkün olabilecektir. Emek Platformu'nu veya Genel Grev kararını eleştiriyi,

Genel Greve kayıtsızlığa dönüştürmek, zaten Genel Grev için niyetli ve cüretli olmayan uzlaşmacı sendika ağalarının işine yarar. Onlara Genel Grevi yapmamak veya daha sonraki adımları atmamak malzemesi verir.

Genel Grev, bizim şiarımız olmalı ve devrimci bir biçimde, devrimci bir içerikte hayata geçirmek için çalışmalıyız. İşçilerin, memurların mevcut örgütlülükleri, yıllardır emekçilerin çeşitli kesimleri arasındaki bölünmüşlük, Genel Grevin hayata geçirilebileceğine dair ciddi handikaplardır. Ama inançsız olunmamalıdır. Bu durumda bu ülkede Genel Grev olmaz diye düşünülmemelidir. İşbirlikçi, uzlaşmacı, reformist sendikacılık, bunu bir yere kadar önleyebilir. Oligarşinin demagojilerinin ve tehditlerinin etkisi bir yere kadar sürebilir. IMF saldırısı tüm şiddetiyle sürüyor. İşsizlik, yoksulluk çığ gibi büyümeye devam ediyor. Ki köylülüğe yönelik tekelsel politikalarla birlikte bu çığ daha da büyük bir hızla yuvarlanmaya başlayacaktır. Bu koşulların nesnel olarak yarattığı halk potansiyeline, düzene karşı memnuniyetsizliğe devrimci bir yön verebildiğimiz ölçüde, halk hareketi, çok çeşitli biçimlerde gelişecektir.

Genel Grev elbette tek şiarımız, tek hedefimiz olmayacaktır. Genel Grevi adeta tek mücadele biçimi olarak ele alan ve buna faşizmin hükmü sürdüğü bir ülkede bir mücadele biçimi olmanın ötesinde roller yükleyen anlayışlar, bu topraklarda hiç doğrulanmamıştır ve doğrulanma şansı da yoktur. Ve zaten bu anlayışın savunucularının büyük bölümü artık düzen içi politika kulvarlarına girmiş, devrimden, ayaklanmadan söz etmez olmuşlardır. Biz, halkı yoksulluğa, işsizliğe, topraksızlığa, evsizliğe, sağlıksızlığa mahkum eden saldırılar karşısında, işgallerden Genel Grevlere, barikatlardan halkın kendini her biçimde savunma savaşına kadar tüm biçimleri birarada kullanarak halk hareketini geliştirmeliyiz. Bunun için tüm halk kesimleri içinde taban örgütlenmeleri yaratmalıyız. Halk hareketinin önünde engel olan reformist uzlaşmacı örgütlülükleri de ancak böyle aşabiliriz. Emek Platformu'nun Genel Grev kararını böyle bir anlayışla ele alıp değerlendirmeliyiz. Kitle hareketinin, halkın kendine güvenini kazanması için etkili, yaygın, kitlesel ve militan bir Genel Grev olmasını hedeflemeliyiz. Oligarşinin terörünü, AB'cilik oyalamasını, reformist kuşatmaları aşarak halkın devrimci mücadelesini geliştireceğiz. Bu ülkede bunun nesnel zemini vardır. Halkımız ve devrimciler, bunu başarabileceğimize inanmalı ve kendine güvenmelidir.

Devrimci, demokrat, vatansever işçiler! Genel grev kararını sahiplenmeli, devrimcileştirmeliyiz! Oligarşinin terörünü, AB'cilik oyalamasını, reformist kuşatmaları aşarak halkın devrimci mücadelesini geliştireceğiz. Bu ülkede bunun nesnel zemini vardır. Bunu başarabileceğimize inanmalı ve kendimize güvenmeliyiz.

AB Maskeli Susurluk Türkiyesi İnfazlar Ülkesidir

Kızıltepe'de yaşanan infaz, hiç gündemden düşmeyen, ancak medyanın, iktidarın yokmuş gibi gösterdiği, "geçmişte kaldı unutalım" havası yaymaya çalıştığı infazları, ölüm mangalarını yeniden gündeme getirdi. Uğur Kaymaz'ın 12 yaşında olması, ölüm mangalarının infaza çatışma süsü verebilecek hiçbir durumlarının bulunmaması ve AB'ci medyanın kimi hesapları nedeniyle Kızıltepe konuşulurken, aynı günlerde, Hakkari'nin Şemdinli İlçesi Örencik Köyü'nde Fevzi Can isimli bir çoban askerler tarafından öldürüldü.

Geçen hafta dergimizde yer verdiğimiz Kızıltepe infazında yaşananlar ve ortaya çıkan gerçek-

ler ile Fevzi Can'ın nasıl katledildiklerini ve gelişmelere bakalım.

**BURASI SUSURLUK DEVLETİNE
AB MASKESİ GEÇİRİLMİŞ TÜRKİYE...**

DİZ ÇÖKTÜRÜP KÜÇÜK BEDENİNE 13 KURŞUN SIKTILAR

Mardin Kızıltepe'nin Turgut Özal Mahallesi'nde 22 Kasım'da yapılan ve çok sayıda polisin, özel timin katıldığı operasyonda, şoför Ahmet Kaymaz ve 12 yaşındaki oğlu Uğur Kaymaz infaz edildi. Yapılan ilk açıklama, bütün infazlarda olduğu gibi "eylem hazırlığındaki teröristlere dur ihtarında bulunuldu, ateşle karşılık verdiler, çatışma çıktı..." şeklindeydi.

Bir matbuu açıklamadır bu! Binlerce olayda aynısı yapılmıştır... Ve bugün "insan haklarını" dilinden düşürmeyenler, hepsine inanıyormuş gibi yapmış, onaylamıştır... Emniyet Müdürlüğü tarafından yapılan bu klişe açıklama, aynı şekilde

Mardin Valisi Temel Koçaklar dahil, tüm yetkililer tarafından "2 teröristin ölü olarak ele geçirildiğini" sözleriyle yineleni. Teröristti her ikisi de, buna kuşku yoktu ve infazı gerçekleştirenler binlerce kez yaptıkları gibi, "terörist..." dediklerinde akan suların duracağından emindiler...

Sözde 2 HPG gerillasının mahalleye girdiği istihbaratı alınmış, savcılıktan evi "gözetlemek" için izin alınmıştı. "Gözetleme" izni, infaz olarak uygulandı.

Küçük Uğur'un bedeninden tam 13 kurşun çıktı, babasının ise sekiz... Olay yerinde yapılan incelemelerde hiçbir çatışma izine rastlanmadığı gibi, ölüm mangalarının sıkıldığı hiçbir kurşun ne kamyonu, ne de başka bir yere isabet etmişti. Ölüm mangaları tüm kurşunlarını baba ve oğulun bedenine sıkıyordu. Yine bütün infazlarda görüldüğü üzere, baba ve oğulun yanına birer de kalesnikof silah bırakılmıştı... Herkes çatışma çıktığına inanmak zorundaydı...

Anne Makbule Kaymaz, daha sonra olayı şöyle anlattı:

"Eşim Ahmet şofördü. Ertesi gün yola gideceği için hazırlık yapmak istedi. Kamyonu battaniye, yastık koymak için dışarı çıktı. Uğur da babasına yardım ediyor, sağında solunda koşturuyordu. Ayaklarında terlikleri vardı yavrumun. Bir anda silah sesleri duyunca dışarı fırladım. Baktığımda polisin birinin oğluma, yavruma diz çöktürdüğünü, rükû vaziyette, başının öne eğdirilmiş olduğunu gördüm. Kafasını eliyle yere doğru eğmiş, ateş ediyordu. Kanlar içindeydi çocuğum. Eşim de cansız şekilde yanında yatıyordu. Ne istediler bizden. El kadar çocuğu terörist diye tanıtmaya çalışıyorlar."

Uğur'un öğretmeni Ahmet Tekin anlatıyor:

"Uğur'un cesedini sol tarafına yatmış vaziyette, sağ elinin yanında bir Kalesnikof ve sağ elinin dört parmağı silahın üzerinde gördüm. Bu bizim

Sayı 135

5

5 Aralık
2004

okulumuzun öğrencisi deyince, polisler şaşkınlıktan üç kez 'Emin misin' diye sordu. Ahmet'in yanına götürdüklerinde sırtüstü yatan bir ceset gördüm."

Bedenine 13 kurşun dolduruyor ama kim olduğunu bilmiyor! Ne önemi var. Açın bakın arşivlere, bu şekilde onlarca örnek görürsünüz. Katle derler, katlettiklerinin isimlerini günlerce açıklamazlar; bilmezler çünkü. Önemli olan devrimci olmalarıdır... 12 Temmuz'da katledilen devrimciler buna en bariz örnektir...

BURASI SUSURLUK DEVLETİNE AB MASKESİ GEÇİRİLMİŞ TÜRKİYE...

DOĞAN MEDYA'NIN GÖZ YAŞARTAN DUYARLILIĞI VE GÜNLER SONRA "UYANAN" AKP İKTİDARI

Kürt halkının öfkesi, gösteriler, olay yerinde yapılan incelemeler ve bir dizi gelişmenin ardından Doğan Medya başta olmak üzere burjuva basın infazı gündeme taşıdı. Bu ülkede yaşayan herkes burjuva basının Susurluk devletinin infazları, işkenceleri, katliamları karşısındaki tutumunu çok iyi bilir. Hep alkışlamışlardır. Duyarlı bir kaç köşe yazarı ve gazeteci dışında, hiçbir zaman bu ülkede yaşananlar onların gündemi olmadı.

Peki neydi **Doğan Medya'nın hesabı**? Doğan Medya'nın bu süreçteki tüm hesapları AB eksenindedir. Yaşananlara da ya "AB yolunu açan" ya da "AB yolunu kapatan" diye bakar. Kızıltepe'ye de "AB yolunu kapatmak isteyenlerin işi" olarak bakıp, iktidarı zorlayarak "bakın biz hiçbir ihlale sessiz kalmıyoruz" demek, yani "AB yolunu açan" bir olaya dönüştürmek istemiştir.

Bir çoğu bu durumu aleni şekilde ifade etmiştir. Örneğin, AB'cilerin önde gideni M. Ali Birand, "AB müzakereleri" dalaşından vakit bulduğunda 1 Aralık tarihli Posta'da şöyle diyordu:

"17 Aralık öncesi bu ülkede demokrasi uygulanıp uygulanmadığı **Uğur Kaymaz'ın cinayet soruşturmasında saklıdır. Avrupa Birliği yolu artık Mardin Kızıltepe'den geçiyor...**"

Olaya, "AB'nin yolu" olarak bakan kafanın elbette insan hakları, hak ve özgürlükler umurunda olmaz, gerçekte demokrat da olamaz. AB demokratlığı böyle bir ikiye bölünlülüktür. Ve Birand istisna değildir.

Köşe yazarlarının bir çoğu da bu ekseninde yazmak durumunda kalmıştır. Devrimciler için "gebersinler" diyenlerin, gözlerinin önüne hapisanelerden dizi dizi tabut çıkmasına dönüp bakmayanların, ne Uğur'a sahip çıktıklarını ne de infazlara

karşı olduklarını düşünmek, biraz saflık olur. Çünkü Doğan Medya, "derin devlet" olarak nitelediği Susurluk'un her devlete gerekli olduğunu, Susurluk'un ölüm mangalarına yine ihtiyaç duyulacağını söyleyen bir zihniyetin temsilcisidir.

Günlerce susan AKP iktidarı, günlerce dönüp bakmayan TBMM İnsan Hakları Komisyonu bu yayınların baskılanması altında kaldıktan sonra harekete geçmek zorunda kalmıştır.

İktidarın suskunluğuna, bir çok olayda olduğu gibi '**görmez duymaz, sesimi çıkarmazsam unutulur**' yaklaşımına, iktidarın sesi Yeni Şafak'ın yazarı Fehmi Kuru dahi "isyan" ediyordu:

"Hükümetin suskunluğu, yetkililerin umursamazlığı anlaşılır gibi değil. Suskunluk ve umursamazlık sürdükçe dehşetimiz daha da artıyor. İnsan haklarına duyarlı bilinen bir siyasî kadroyla ilgili hayal kırıklığı değil dehşeti besleyen yalnızca, bu yapılanın siyasî boyutunu görememe aygırlığını da anlamakta zorlanıyoruz..." (27 Kasım, Yeni Şafak)

10 gün sonra, aleni infazın bütün ayrıntıları ortaya çıktığı günlerde dahi İçişleri Bakanı, Mardin Emniyeti'nin resmi açıklamasını yineliyordu. Tayyip'in 1 Aralık günü "12 yaşındaki çocuk terörist olamaz" diye buyurmasının ardından; İçişleri Bakanlığı operasyona katılanlardan, Mardin İl Emniyeti'nde Özel Harekat'tan sorumlu Müdür Yardımcısı Kemal Dönmez ile üç özel harekât görevlisini aynı gün, "soruşturmanın selameti açısından" açığa aldığını duyurdu. TBMM komisyonu da yaptığı incelemeyi bir rapor haline getirdi. Komisyon üyelerinin tümünün ortak düşüncesi, bir çatışma olmadığı şeklindeydi.

BURASI SUSURLUK DEVLETİNE AB MASKESİ GEÇİRİLMİŞ TÜRKİYE...

YA UĞUR 12 YAŞINDA OLMASAYDI? ÇOBAN FEVZİ CAN 19 YAŞINDA OLDUĞU İÇİN Mİ GÖRÜLMEDİ?

Uğur'un 12 yaşında olmasının, infazın gündemleşmesindeki etkisi açıktır.

Açık olan bir başka şey de; ölüm mangalarının halka düşmanlıkta sınır tanımadıklarıdır. Irak'ta kadın, çocuk, genç, yaşlı tüm halka katliam uygulayan ABD tarafından eğitilmiş ve silahlandırılmışlardır. 1990'lı yıllar boyunca bölgede kitlesel mitinglerde çocuk, yaşlı demeden otomatik silahlarla tarayanlar da bunlardı. Yine görevlerinin başındaydılar.

Tıpkı Hakkari'nin Şemdinli İlçesi Örencik Köyü'nde olduğu gibi.

28 Kasım gecesi, Hakkari'nin Şemdinli İlçesi Örencik Köyü'nde çobanlık yapan Fevzi Can, Ortaklar Jandarma Karakolu'na bağlı askerler tarafından 2 kurşunla katledildi. 19 yaşındaki Can da anında "terörist" ilan edildi. Cenazeyi almak isteyen yakınlarına, "dur ihtarına uymayan bir terörist ölü olarak ele geçirildi" yazılı bir tutanak imzalatılmak istendi. Aksi taktirde cenazeyi kendilerine vermeyecekleri söylendi.

Can'ın dayısı Enver Seyit, morgda yaşanan bu gelişmeyi anlattıktan sonra şunu da ekliyordu: "Öldürülen terörist değil, çobandır. Askerler de bunu biliyorlar..."

Nitekim, ertesi günü tutanak değiştirildi. Bir gün önce "terörist" olan Can, ertesi günü "hayvan kaçakçısı" olarak kaydedildi. Demek ki, kaçakçıların öldürmesinde hukuken bir yükümlülük görmemişti katiller. Ne de olsa bu işin uzmanıydılar. Üstelik olay yerinde inceleme yapmak isteyen savcıyı, "çatışma bölgesi olduğu ve kar yüzünden ulaşımın zor sağlanacağı" gerekçesiyle engellemekte de hiçbir sakınca görmemişlerdi.

Herşeyiyle açık bir infaz olan bu olay, ne aynı günlerde infazlar konusunda büyük bir "duyarlılık" sergileyen basının ne de TBMM ya da AKP'nin gündemine gelmedi...

Kimsenin kuşkusu olmasın; Kızıltepe'de de Uğur 12 yaşında olmasa, ya da ölen sadece babası olsaydı, gündeme gelmeyecekti. Demek ki, bu ülkede "eli silah tutacak yaşta" olanların öldürülüp "teröristti.." denilmesinde hiçbir sakınca yok. Olaya ilişkin yapılan bütün tartışma ve eleştiriler neredeyse buraya getirilmiştir. Felluce'yi kuşatan Amerikan askerlerinin komutanı kimleri hedef alacaklarına ilişkin, "eli silah tutan herkes güvenliği tehdit ediyordur" diyordu. Ne farkı var bu zihniyetten?

Hâlâ, baba "Ahmet Kaymaz'ın PKK ile ilişkisinin olup olmadığını araştırıyorlar" mı; YANİ; varsa katledilebilir mi?

**BURASI SUSURLUK DEVLETİNE
AB MASKESİ GEÇİRİLMİŞ TÜRKİYE...**

TÜRKİYE İNFAZLAR ÜLKESİDİR BİNLERCE İNFAZIN FAİLLERİ CEZALANDIRILMADAN UĞUR'UN KANI YERDEN KALKMAZ!

Şu ana kadarki gelişmelere bakılarak, ölüm mangalarının "bu kez suçüstü yakalandıklarını", açığa alınan ölüm mangası şefi ve üç elemanı başta olmaz üzere cezalandırılacaklarını düşünmeyin. Bu şekilde onlarca örnek vardır.

İNFAZA BÜYÜK ÖFKE

25 Kasım günü Kızıltepe merkezde toplanan 5 bin kişi, "Çocuk Katilleri Bulunsun" dövizleri taşıyarak gösteri yaptı ve Mardin Valisi M. Temel Koçaklar'ı istifaya çağırdı.

28 Kasım günü, çoğunluğu Uğur'un arkadaşlarından oluşan 200 kişi DEHAP Kızıltepe İlçe binası önünden sloganlarla Hükümet Konağı'na kadar yürüdü. "Katil Devlet", "Katil Zanlısı Vali Hesap Verecek" yazılı dövizler taşıyan gruba azgınca saldıran polis 7 kişiyi gözaltına aldı.

Diyarbakır ve Batman Baroları'na kayıtlı yaklaşık 100 avukat, 1 Aralık günü Kızıltepe Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Diyarbakır Baro Başkanvekili Tahir Elçi, "Olayda sorumluluğu bulunan tüm güvenlik personeli, görevlerinden tedbiren uzaklaştırılmalı" dedi.

İstanbul Temel Haklar infazın ardından yaptığı açıklamada, Ahmet Kaymaz ve Uğur Kaymaz'ın katillerinin yargılanmasını isteyerek "Ne 'demokratikleşiyoruz' maskaralıkları, ne de 'AB' ye giriyoruz' demagojilerinin iktidarların katliamcı yüzlerinin gizlenmesine engel olamadığı" belirtildi.

Ayrıca çok sayıda kurum açıklamalar yaparken, DEHAP'lılar birçok kentte basın açıklamaları yaptı.

İzlenen taktik şudur:

Kamuoyu baskısıyla önce dava açılır.

Dava zamana yayılır ve yıllarca sürer.

Bu süre içinde o "duyarlı basın" da olayı unuttur, iktidar hiç adını anmaz. (AB ya da ABD veya siyasi iktidar böyle bir dava nezdinde insan hakları şovu yapmak istemiyorsa...)

Mahkemeler katilleri aklamak, daha olmadı en asgari ceza ile ödüllendirmek için elinden gelen her şeyi yapar.

Farklı siyasi hesaplar, iktidar içi hesaplaşmalar devreye girmedikçe yaşanacak olan budur. Kaldı ki, bu olayda tutun ki, Uğur'un katillerine ceza verildi; bu, AKP iktidarının, Susurluk düzeninin infazlara karşı olduğunu göstermez. Dosyası açılmamış, kimisinin açılıp kapatılmış binlerce infazın failleri yargı önüne çıkarılmadan, ödül gibi cezalarla kurtarılan katiller yeniden yargılanmadan,

Uğur'un kanı o kamyonun yanında hala akıyor demektir.

Türkiye infazlar ülkesidir. Toprağın altında su değil kan akıyor bu ülkede. Evde, sokak ortasında, dağlarda binlerce insanın kanı akıtılmıştır. 17 yaşında İrfanlar sadece gazete sattıkları için kurşunlanmış ve katilleri ödüllendirilmiştir. Bu iktidar 117 ölümün sorumlusu birine 'devlet üstün hizmet madalyası' takan bir iktidardır. Bu düzen, işkence, infaz, katletme, kaybetme politikasından hiçbir zaman vazgeçmeyen bir düzendir. Kimse, dönemsel olarak başka yöntemlerin öne çıkarılmasına aldanmasın...

Kızıltepe ilk değil, Susurluk devleti sürdükçe son da olmayacak... Bu düzen katletmeden, işkenceye başvurmadan sürdürülemez.

BURASI SUSURLUK DEVLETİNE AB MASKESİ GEÇİRİLMİŞ TÜRKİYE...

KAYMAZ'LARIN KATİLLERİ CEZALANDIRILMALI! TÜM İNFAZ DOSYALARI AÇILMALI!

Gazetelerinde, televizyon ekranlarında Kaymazların infazını eleştiren gazeteciler, başta Başbakan olmak üzere bu infazı eleştiren AKP'liler, eğer gerçekten bu ülkede insan haklarına saygı olmasını istiyorsanız, adalet istiyorsanız, tüm infaz dosyalarının açılmasını isteyin.

Binlerce infaz dosyası hiç açılmamışken, açılanların üstü örtülmüşken, bir infaz olayında üç beş polisin cezalandırılması infazlara son verilmesini sağlayamaz.

Manisa Davası'nı hatırlayın; o davanın sonucunda verilen cezayla iktidar kendini aklamış, muhalifler vicdanlarını rahatlatmıştı. Peki ne oldu ondan sonra, işkenceler mi durdu? İşkenceciler hep cezalandırılmaya mı başladı?

Yüzlerce örnekten biliyorsunuz ki, aynı hamam aynı tas devam etti. İşkencecilerin ve işkencenin hamilerinin pervasızlığı en öne çıkan Birtan Altunbaş davasında, Süleyman Yeter davasında da devam etti.

Tek tek işkencelere ve infazlara değil, **İŞKENCE ve İNFAZ POLİTİKASINA** karşı çıkılmalıdır. POLİTİKAYA son verilmedikçe, üç beş polisin göstermelik cezalandırılmasıyla infazlar son bulmaz.

Bu bir poltikadır. Bunu görmelisiniz.

AKP'liler, eğer bu infaza karşıysalar, iktidar koltuğunda oturuyorlar, ellerinin altındaki tüm infazlar dosyalarını açmalıdırlar.

Herşey Haklar ve Özgürlükler Mücadelesini Sindirmek İçin

◆ Geçen hafta dergimizde yer verdiğimiz, Derişim'de okullarda polisin sürekli bulundurulması, öğrencilerin baskı altında tutulması ile ilgili olarak Derişim Temel Haklar Gençlik Komisyonu bir açıklama yaptı. Amacın "gençliği teslim almak, polis idare işbirliğini kurumsallaştırmak ve okulları F tipleştirmek" olduğu belirtilen açıklamada, "cevabımız, mücadeleyi yükseltmek olmalı" denildi.

◆ İktidar ölüm orucunun duyulmasına tahammül edemiyor. Merzifon Sulh Ceza Mahkemesi; TAYAD'ın afişini asarken gözaltına alınan ve 18 yaşından küçük olan Zeliha ŞAHİN ve Banu ÖZCAN'ı "afiş asmaya teşvik etmek"ten, Samsun Temel Haklar üyesi Savaş DÜZGÜN'e, "3 yıl Hapis ve 334 milyon hafif para cezası" verdi. Üstelik hızını alamayan mahkeme, "ceza"yı tam üç kez artırdı. Aynı günlerde, Ankara'da bir mahkeme, SES afişleri asan öğrencileri "izinsiz afiş asma diye bir suç yoktur" diyerek beraat ettiriyordu. Anlaşılan Merzifon'daki mahkeme polisin isteğiyle TCK'da bir suç icat edivermiş...

◆ 22 Kasım günü Elazığ E Tipi Hapishanesi'nden Malatya E Tipi Hapishanesi'ne sevk edilen Hüseyin Çelik, Kaan İnanc, Derya Ulağ, Ziya Kulbak ve Özcan Doğan, soyarak aramaya karşı çıktıkları için gardiyanlar tarafından coplarla dövüldüler. Tutsakların bedenlerinde morluklar ve darp izleri olduğu öğrenildi.

◆ 17 Ağustos depremi konulu duyurunun asılmasından dolayı 300 milyon para cezası verilen Dersim Temel Haklar'a, bu kes de HÖC'ün eylemine katıldığı idda edilen dernek üyelerinin meşaleleri yere bırakarak çevreyi kirllettiklerinden dolayı uyarılması istendi!

Bakırköy Cumhuriyet Savcısından Düzeltme

Ekmeke ve Adalet Dergisi'nin 21.11.2004 tarihli 133. sayısının 46. sayfasındaki "Susurluk Çirkefinde Kimler Yok Ki" başlıklı yazınızda isminin geçtiği, Sedat Peker ve adamları ile ilgili telefon görüşmeleri ve görüşme metninde bahsi geçen kişi ben değilim. Muhtemelen Hürriyet ve Milliyet Gazetesi'nde çıkan yazılardan alıntı yapılarak yapılan haberde maalesef söz konusu görüşmelerin tarafımdan yapıldığı iddia edilmekte, Kelebek operasyonu ve Susurluk operasyonu ile ilgilendirilmesi şahsımı üzmüştür. Şu anda görevimin başında olup, hakkımda herhangi bir cezai ve disiplin soruşturması bulunmamaktadır. Hakkımdaki Hürriyet Gazetesi'nde çıkan haberle ilgili olarak da tarafımdan tektepte bulunulmuş ayrıca yazılan haber ile ilgili adli mercilerde suç duyurusunda bulundum.

Bu nedenle durumun aydınlığa kavuşturulması için bu düzeltmenin yapılmasını rica ederim.

Saygılarımla... 01.12.2004

Ömer Güner Sazak (Bakırköy Cumhuriyet Savcısı)

Altınbaş Davası Yargıtay'dan Döndü:

'KATİLLER BELLİ!'

İşkenceciler tarafından gözaltında katledilen DEV-GENÇ'li Birtan Altınbaş'ın Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde sonuçlanan davası, 2 Aralık günü Yargıtay tarafından bozuldu.

Yargıtay bozma gerekçesinde, mahkemenin verdiği kararda, "*failin belli olmamasını*" gerekçe göstererek, sanık polislerin cezalarında indirim uygulamasının yanlış olduğunu, **faillerin belli olduğunu** belirtti.

Yerel mahkeme, 4 işkenceci katile, mümkün olan bütün indirimler uygulayarak 4 yıl 5 ay hapis cezası verip ödüllendirmişti.

Tüm İşkenceci Katiller "Yer Göstermeye" Katılmış!

Yargıtay kararının açıklanmasından önce 25 Kasım günü yapılan duruşmada ise işkencecilerin avukatları yine inciler döktürdüler. İşkenceci şefi İbrahim Dedeoğlu'nun avukatı Halit Armutlu, Dedeoğlu'nun sorgu amiri olmasından dolayı Birtan Altınbaş'ı nezarete götürüp getirme gibi bir iş yapmayacağını, sadece yer gösterme işleminde bulunduğunu söyledi.

Ortaya çıkan bütün kanıtlara, tanıklara rağmen hala "*Altınbaş'ın avlu duvarından atlایarak kaçmak istediği*" yalanını sürdüren Av. Armutlu, böyle bir durumda yapılacak muamelenin de tamamen "görev gereği" olması gerektiğini söyledi. Birtan'ın "*örgüt tavrı alarak açlık grevi yaptığını*" söyleyen işkencecinin yalancı avukatı, Adli Tıp raporu tam tersini söylemesine karşın, **ölümünün açlık grevi sonucu geliştiğini** dile getirerek, davanın işkenceciler lehine bozulmasını istedi.

İşkenceci Hasan Cavit Orhan'ın avukatı Mehmet Emin Bağcı da, müvekkilinin 4 yıl Güneydo-

Birtan'ın katillerinin peşini bırakmayan Temel Haklar, ABD'nin bu dava nezdinde insan hakları şovu yapmasını teşhir etmişti.

ğu'da görev yaptığını ve özel hareketçi olduğunu belirterek, Orhan'ın PKK'ye karşı özel olarak yetiştirildiğini ve Birtan Altınbaş'ın mensubu bulunduğu iddia edilen DHKP-C'ye yabancı olduğunu söyledi. Yani, "**benim müvekkilim PKK'lilere işkence yapar, ötekiler yapmıştır**" demeye getirdi.

'Zaman Aşımı'yla Aklama Gündemde

Şimdi dava yeniden görülecek. Ankara 2. ACM'nin (DGM) davayı zaman aşımına uğratmak için yıllardır gösterdiği büyük çabayı herkes biliyor. 1 Ocak 2006'da dolacak olan zaman aşımı süresi için Yargıtay kararını mahkemenin ve işkencecilerin bir "fırsat" olarak değerlendirmek isteyeceğine kuşku yok. Sendikacı Süleyman Yeter davasında da Yargıtay dönüşünde aynı oyun sahnelendi.

Zaman aşımı oyununa izin verilmemelidir. Bunun için davaya sahip çıkalım, işkencecilere ödül gibi cezalar değil, suçlarına denk düşen cezalar verilmesini isteyelim.

Sayı 135

9

5 Aralık
2004

'Yoz Kültüre Hayır' Şenliği

Adana Şakirpaşa Temel Haklar'ın yoz kültüre karşı 15 Eylül'de başlattığı kampanya sonunda 1500 kişinin katıldığı bir şenlik düzenlendi. 27 Kasım günü

Galerya İşhanı'nın düğün salonunda düzenlenen şenlikte bir konuşma yapan dernek başkanı Mehmet Bildircin, bu kampanya ile, Temel Haklar'ın alternatif halk kültürünün savunucusu, emperyalizme

ve onun kültürüne karşı mücadeleyi yükselteceğini birkez daha dile getirdi. Daha sonra HÖC adına bir konuşma yapan Karip Polat ise, ölüm orucu direnişini ve tecrit politikasını, sahte belgeli komploları anlattı.

Şenlikte ilk olarak, katledilen elektrik mühendisi, devrimci memur Hasan Balıkçı anısına kurulan Hasan Balıkçı Çocuk Korosu türküler söyledi. Yoğun ilgi gören koronun ardından Adana'da çalışmalarını sürdüren Nisan Güneşi grubu sahne aldı.

Son olarak sahneye çıkan Grup Yorum'un söylediği türkü ve marşlara büyük bir coşkuyla eşlik eden kitle "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Hücreleri Yıkacağız" sloganları atıldılar.

Emekçiler 30 Kasım'da eylemdeydi

SSK'nın devrine ve Köy Hizmetlerinin kapatılmasına karşı direnilecek

Eylemlerin temel sloganı "Genel Grev"

GENEL GREVİ ÖRGÜTLEYELİM!

SSK'nın özelleştirmenin ilk adımı olarak Sağlık Bakanlığı'na devredilmesine ve Köy Hizmetleri'nin kapatılmasına karşı "iktidara uyarı" amacıyla tüm fabrika ve işyerlerinde yemek boykotu ve gösteri yapma, işyerleri önünde yolu trafiğe kapama kararı alan Emek Platformu'nun kararı doğrultusunda 30 Kasım'da onlarca ilde eylemler yapıldı.

KESK, DİSK, TÜRK-İŞ üyesi işçiler ve memurlar başta olmak üzere, Emek Platformu üyesi kitle örgütlerinin üyeleri, bulundukları işyerlerinde öğlen yemeğini boykot ederek, işyeri alanında veya şehirlerin merkezi yerlerinde toplanarak taleplerini dile getirdiler. Bazı yerlerde de AKP binaları önüne yürüyüşler yapıldı.

Emek Platformu bu eylemlerin "son uyarı" olduğunu, tasarılar Meclis'te görüşülmeye başlandığı gün genel grev yapılacağını açıkladı.

★ ANKARA -

DİSK'li işçiler Saka Caddesi'nde, Türk-İş üyesi işçiler Anıttepe'de toplanırken, KESK'liler de SSK Genel Müdürlüğü önünde toplanarak eylemlerini gerçekleştirdiler.

Ankara'da bunun dışında, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü önünde, Numune ve SSK Dışkapı Hastaneleri önünde, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı önünde işçiler ve memurlar bir araya gelerek "Genel Grev, Genel Direniş" sloganlarıyla SSK'ların devredilmesi ve Köy Hizmetleri'nin kapatılmak istenmesine karşı direneceklerini açıkladılar. Bayındırlık Bakanlığı önünde Vekaletler Caddesi'ni trafiğe kapatan işçiler, genel grevde tüm hayatı durduracaklarını belirttiler.

★ MARMARA

- İstanbul'da Kara-

yolları 1. Bölge Müdürlüğü önünde, Okmeydanı SSK'da, Küçükköy Telekom santralinde eylemler yapıldı. Okmeydanı SSK'da toplanan işçi ve memurlar, AKP il binasına kadar da yolu kapatarak bir yürüyüş yaptılar.

Zeytinburnu'nda Nakliyat-İş Şubesi önünde DİSK üye ve yöneticilerinin katılımıyla gerçekleştirilen eylemde "Kahrolsun ABD Kahrolsun Emperyalizm" pankartı açılırken, "Sağlık Haktır Satılmaz", "Köy Hizmetleri Kapanamaz", "Parasız Eğitim, Parasız Sağlık" sloganları atıldı. Kadıköy'de ise Belediye önünde toplanan işçiler, buradan AKP ilçe binasına kadar yürüdüler. Ayrıca belediye iş kolunda örgütlü Genel-İş üyesi işçiler ve Tüm Bel-Sen üyesi memurlar, BES ve SES üyeleri, bulundukları işyerlerinde yemek boykotu, toplantı ve gösteriler yaptılar.

Bursa'da Türk-İş'e bağlı Yol-İş, DİSK Tekstil ve Metal-İş üyesi işçiler, işyerlerinde ve iş çıkışında yaptıkları gösterilerle AKP'nin devir ve kapatma planını bozacaklarını dile getirdiler. Kocaeli'de işçiler ve memurlar, şehir merkezinde toplanarak AKP il binası önüne kadar bir yürüyüş yaptılar.

★ İZMİR -

İşçilerin ve memurların toplanma noktalarından biri Tepecik SSK Hastanesi önüydü. Burada Emek Platformu adına bir açıklama yapan İzmir Tabip Odası Başkanı Zeki Gül, tüm halkı Emek Platformu'nun eylemlerine katılmaya çağırdı. İzmir Haklar ve Özgürlükler Cephesi de Buca SSK Hastanesi önünde yaptığı eylemle SSK'ların Sağlık Bakanlığı'na devredilmesini protesto etti. HÖC adına yapılan açıklamada AKP'nin yoksulluk ve baskıdan başka bir şey vermediği buna karşı örgütlenmek ve mücadele etmek gerektiği belirtildi. Eylemde çevredeki halka SSK'nın talanını anlatan bildiriler dağıtıldı.

Eşrefpaşa Hastanesi önünde toplanan emekçiler de iktidarın taleplerine kulak tıkamaya devam etmesi halinde Türkiye'yi grev dalgasının saracığını belirttiler.

★ AKDENİZ -

Adana'da 30 Kasım'da şehrin bir çok yerinde eylemler vardı. Bir grup DİSK, KESK üyesi işçi AKP Adana il binası önünde top-

yapılırken, Köy Hizmetleri Bölge Binası önünde toplanan işçiler de yaptıkları yürüyüşle direnme

arak genel grev çağrısı yaptılar. **Dişarbakır'da** işçiler yemek boykotu yapıp Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüğü önünde toplanarak eylemlerini gerçekleştirdiler. **Gaziantep'te** bir grup işçi Köy Hizmetleri Müdürlüğü önünde eylem yaparken, ambar işçileri de işyerlerinden sendika önüne kadar yürüyüş yaptılar. Bunun dışında işçi memur konfederasyonlarında örgütlü işçi ve memurlar da fabrika ve işyerlerinde yemek boykotları yaptılar. **Dersim'de** işçiler Köy Hizmetleri'nden şehir merkezine kadar bir yürüyüş yaptılar. **Malatya'da** işçiler ve memurlar, Tekel Sigara Fabrikası önünde toplandılar.

★ EMEKÇİLERE TECRİT VE SANSÜR!

Onlarca ilde, onbinlerce işçinin yaptığı eylemler, hem iktidar, hem burjuva medya tarafından görmezden gelindi. Aleni sansür uygulandı emekçilerin taleplerine. Sansürle, emekçilerin örgütleri halktan tecrit edilmek isteniyor. Tecriti kırmanın, sansürü parçalamanın tek bir yolu kalıyor emekçilere: Mücadeleyi sürdürmek ve daha da büyütme.

IMF emirlerinin dışına çıkmayan AKP, özelleştirme yağmasından büyük paylar alan burjuva medya, emekçilerin sesine kulak vermeyecektir. Halk, taleplerini direnişiyile, eylemiyle dayatarak elde edebilir. 30 Kasım eylemleri bir kez daha gösterdi ki, emekçilerin önünde genel grevden başka yol yoktur.

Genel Grevin Zorunluluğu ve Zorlukları

★ İşçiler, memurlar öfkeli tepkilidir. Haklarının gasbedildiğinin farkındadırlar. Ama bunlar tek başına güçlü eylemler için, iktidara ve IMF'ye geri adım attırmak için yeterli değildir.

Nitekim 30 Kasım eylemlerinin cıvıllığı da bunun göstergesidir.

Sorunlar ne kadar yakıcı olursa olsun, sadece çağrılarla kitlenin harekete geçmediğini sendikacılar, devrimci, demokrat işçiler görmek durumundadır.

Sendikaların tabanlarından belli ölçülerde koptukları, geniş emekçi kitlelerin sendikaların mücadele çizgisine, politikalarına karşı güvensizlikleri açık bir olgudur. Bu durum ise, çağrıları iyice etkisizleştirmektedir.

Her eylem, bire bir işçilere, memurlara ulaşarak örgütlenmek zorundadır.

★ SSK'lar, Köy Hizmetleri konusunda iktidar ve burjuva medya tarafından sürdürülen propaganda ve demagojilere karşı ciddi, ısrarlı, sistemli bir bilinçlendirme çalışması yapılmalıdır. Yapılan merkezi üç beş açıklamanın bu ihtiyacı karşılamayacağı açıktır. İktidar ve burjuva medya, hergün halkın kafasını karıştırmaya devam etmektedir.

Ciddi bir ideolojik kavga verilmeden, kavgayı kazanamayız.

★ Mesele sadece SSK'nın devri ve Köy Hizmetleri'nin kapatılması olarak ele alınmamalıdır. Mesele, IMF'nin yaklaşık beş yıldır tıkr tıkr uygulanan programına, halka yönelik hak gasplarına bir noktada dur diyebilmektir. Bu Tahkim Yasası'nda da, Kölelik Yasası'nda da olabilirdi, olmadı. Mevcut mücadele çizgisi bunu sağlayamadı. İşçilerin, memurların, köylülerin örgütlülükleri her gün eriyor, hakları sürekli gasbediliyor. Bu nedenle, mevcut durumda alınan genel grev kararı işçiler, memurlar, köylüler, esnaflar, öğrenciler, aydınlar, serbest meslek sahipleri tarafından tüm güçleriyle sahiplenilmelidir.

Saldırıya bir noktada dur denilemediğinde, örgütsüzleştirilen, yoksullaştıran saldırı her alanda, her kesime karşı sürecektir.

Genel grevde kararlı olunmalı ve karar netleştirilmelidir.

SSK'nın Devri, AKP'nin Demagojileri Ve Gerçekler!

Dünya Bankası ve IMF, şu talimatı vermişti Türkiye Cumhuriyeti hükümetine:

“Devlet bütçesinden tedavi hizmetlerine kaynak aktarılması uygulamasına son verin!”

Ardından eklemişlerdi: **“Tedavi hizmeti veren kurumları, sigorta fonlarının hizmet satın aldığı kurumlar haline dönüştürün... Sağlık sektöründe hizmeti verenle finanse eden arasındaki ilişkiyi piyasa aracılığıyla sağlayın...”**

AKP iktidarı işte bu emperyalist talimatı yerine getiriyor. SSK'nın Sağlık Bakanlığı'na devredilmesi bu talimatı yerine getirmenin ilk adımıdır.

Çünkü SSK'yı doğrudan özelleştiremiyorlar. Mevcut yasalar buna engel. Bu nedenle SSK hastaneleri önce Sağlık Bakanlığı'na bağlanacak, sonra adım adım IMF'nin dedikleri yerine getirilerek sağlık özelleştirilecek. **“PİYASA”** sağlık alanına da hakim kılınacak.

“SSK bütçeye yüküdür” diyen AKP yalan söylüyor; SSK'ya ayrılan kaynak, zaten halkın parasıdır!

İktidarın ve burjuva medyanın SSK'lardan en büyük şikayeti, **“sosyal güvenlik sistemine her yıl 14 milyar dolar ayrılması”**dır.

Halkın sağlığı için ayrılan 14 milyarı çok görüyor IMF ve işbirlikçileri.

Oysa bu ülkede sadece geçen yıl, iç borç FAİZİNE 40 milyar dolar ödendi. Tabii “iç borç faizi” adı altında aktarılan paralar tekelci burjuvaziye hortumlanıyor. Bundan şikayetçi değiller. Ama 14 milyar, halka harcanınca **“vay, devletin sırtında kambur”** diye ayağa kalkıyorlar.

Kimin parasını kimden esirgiyorsunuz siz?

SSK'ya verdiğiniz 14 milyar da, iç borç faizi-ne ödediğiniz 40 milyar da halkın sırtından elde ediliyor zaten. Halktan aldıklarının bir parçasını bile halka vermek istemiyorlar.

Burada haksız, yanlış bir uygulama varsa, o da SSK'ya 14 milyar kaynak aktarılması değil, halktan toplanan vergilerden hortumculara iç borç faizi adı altında 40 milyar dolar ödenmesidir.

“Başka ülkelerde, Avrupa'da böyle değil” diyorlar, bunu da yalan söylüyorlar. Mesela Al-

manya'da devlet, her yıl sosyal güvenlik sistemine 77 milyar Euro kaynak aktarıyor.

Hemen hiçbir ülkede SSK benzeri kuruluşlar, işçi ve işveren primleriyle işlemiyor. Çünkü, primler işçilerden tıkr tıkr kesilirken, patronlar kendi paylarına düşeni ödemiyorlar.

SSK'ların mevcut halini savunmuyoruz; ‘Halk için sağlık’ politikasını savunuyoruz!

SSK'ların mevcut halinin savunulacak hiçbir yanı yoktur. Halka SSK'larda sunulan **“sağlık hizmeti”** değil, **“sağlık eziyeti”**dir.

Ne var ki, bunun sorumlusu bizzat bu iktidarlardır, uygulanan IMF patentli ekonomi politikalarıdır ve sorunun çözümü de sağlık hizmetlerinin **özelleştirilmesi** değildir.

SSK hastaneleri, kör-topal da olsa 36 milyon kişiye, yani nüfusun yarısına hizmet götürüyor. IMF'nin istediği sağlık düzeni kurulduğunda ise, onmilyonlarca yoksul, asgari sağlık hizmetinden bile yoksun kalacaktır.

Sağlık sorununu kesin ve köklü biçimde sosyalizmin dışında hiçbir sistem çözemez. Tüm sosyalist ülkelerin anayasalarında, **“tüm sağlık hizmetleri ücretsizdir”** yazar. Olması gereken de budur. Anayasasına bunu ancak bir halk iktidarı yazabilir. Sağlık bir “ticaret” ve “kâr” aracı olarak görülemez. Böyle görmek, kapitalizme özgüdür.

SSK'ların devrine karşı çıkıyoruz; bu sağlığın daha fazla metalaştırılmasına, yoksul halka **“para yoksa öl!”** dayatmasına karşı bir direniştir.

THY de özelleştirme sırasında Hava-İş: “THY'nin halka arzı, peşkeş için bir oyundur!”

Bugünlerde pek çok televizyon kanalında THY'nin reklamları yayınlanıyor. Reklamlar THY'nin **“halka arzı”** kararını uygulamak için verilmiş durumda.

Tabii **“halka arz”** edilen birşey yok; THY sermayeye sunuluyor. Hava-İş Sendikası Merkez Yönetim Kurulu tarafından geçen hafta yapılan açıklamada buna dikkat çekilerek, sendikanın THY'nin özelleştirilmesi-ne karşı mücadeleye devam edeceği belirtildi.

Açıklamada, THY çalışanları ve halkımız **“halka arz”** oyununa karşı dikkatli olmaya çağrılarak, KİT'leri ve sendikal örgütlülükleri yoketmeyi amaçlayan bu oyuna alet olunmaması istendi.

Düzen, yoksullaştırıyor ve “Yoksula yaşama hakkı yok!” diyor

AKP, SSK'ların devrini kabul ettirmek için “genel sağlık sigortasına” geçileceği demagojisini yapıyor... Ayakları havada bir vaattir. Rakamlar, böyle söylüyor:

Şu an ülkemizin nüfusu 71.8 milyondur.

Yeşil kartlı nüfus 13.4 milyondur. Yaklaşık 6 milyon Bağ-Kur'lu da primlerini ödeyecek durumda olmadığı için karnesi iptal edilmiştir.

Kısacası, 13.4 milyon yeşil kartlı, **artı**, 6 milyon karnesiz Bağ-Kur'lunun toplamı **19** milyon kişiyi aşmaktadır.

Prim ödeyemeyecek, hiçbir bireysel emeklilik programına katılamayacak bu insanların sağlık sigortası için nereden kaynak bulunacak? Hükümetin bu konuda ortaya koyduğu hiçbir hesap yok. Çünkü buna niyetleri de yok.

SSK'lara 14 milyar dolar vermekten şikayet eden düzen, 19 milyon kişi için kaynak mı aktaracak? Ne olacağı bellidir: 19 milyon insan, piyasanın insafına terkedilecek.

Önce devir, sonra burjuvaziye peşkeş

SSK, mevcut hizmetlerini 10.000 doktor, 1.235 eczacı ve 12.400 hemşire ile veriyor. Bu tablo gösteriyor ki, SSK'lardaki kuyrukların sorumlusu, SSK doktorları değil, SSK'yı bu kadar personelle onmilyonlarca insana hizmet vermek zorunda bırakan iktidarlardır.

Şimdi diyorlar ki, bu sorunları çözmek için tüm hastaneleri “tek bir çatı” altında toplayacağız. Peki ondan sonra?

Ondan sonra, bu hastaneleri parça parça yerel yönetimlere devredecekler. “Tek çatı” söylemi daha baştan yalandır. Yerel yönetimlere devrine paralel olarak da zaten büyük ölçüde özelleştirme başlayacak.

SSK'ların varlığı, özelleştirmecilerin gözünü kamaştırıyor tabii; 148 hastane, 217 dispanser, 196 sağlık istasyonu, 6 ağız ve diş sağlığı merkezi var şu anda SSK bünyesinde. Bunların özelleştirilmesiyle tek bir politika yürürlüğe girecek: **“parası olana sağlık”!**

Esas hedef de budur zaten. Sağlık sistemini özelleştirmektir. SSK'yı tasfiye etmeden bunu yapmaları zordu.

SSK'nın devriyle yoksulları neler bekliyor?

Türk-İş'in açıklamalarına göre, bu yasanın yürürlüğe girmesiyle yaşanacak olanlar şunlar:

- SSK'lılar, emeklilik yaşı 68'e yükseltileceği için daha uzun süre çalışacak, **mezarda emekli-**

lik böylece gerçekleşmiş olacak,

- İşçiler, daha fazla prim ödemelerine rağmen, ilaç parasının daha büyük bölümünü ceplerinden ödeyecek,

- Hastane kuyruklarında beklemeye devam edecekler

- Bireysel emeklilik sistemlerine katılmaya ve özel sağlık sigortaları almaya zorlanacak, burjuvazinin sigorta şirketleri zengin edilecek.

Böylelikle IMF'nin ve işbirlikçi AKP'nin hedefi gerçekleşmiş olacak. İşçisi, memuru, işsizi, esnafıyla tüm halk, bu oyunu bozmalıyız.

“Üretimden gelen gücün kullanılması, tüm sınıfın sorunudur.”

DİSK Genel Başkan Vekili (Genel-İş Genel Başkanı) Mahmut Seren, Emek Platformu'nun genel grev kararının çeşitli boyutlarına ilişkin sorularımıza şu cevapları verdi:

★ Emek Platformu, ulusal üretimden gelen gücünü, tasarılar TBMM Genel Kurulu'na getirildiği gün kullanacaktır.

★ Bu karar yerinde olmakla birlikte bu düzeyde bir eylemin planlanması, eşgüdümü ve başarıyla sonuçlandırılması için buna dönük ciddi bir çalışmanın yapılması ön koşuldur. Aksi durumda, eylemin başarısız ya da etkisiz olması gibi bir sonuçla karşılaşırız ki bu da hükümet açısından başarı anlamına gelir.

★ Tasarıların kanunlaşması söz konusu olduğu durumda Emek Platformu'ndan bize gelen herhangi bir 'daha ileri eylem kararı' bulunmamaktadır.

★ DİSK, üretimden gelen gücün kullanılması konusunda sürecin en başından bugüne birçok etkinlik yapmıştır. Tüm bölgelerde DİSK Temsilciler Kurulu toplantıları yapılmış, bu konu DİSK temsilcilerinin gündemine getirilmiştir. Ancak böyle bir eylemin örgütlenmesi ve başarıya ulaşması DİSK'in tek başına gücünü aşan bir durumdur. Bu eylem, tüm sektörlerde tüm sendikaların ve konfederasyonların kolektif çalışması, eylemin ülke çapında eşgüdüm içinde yapılması ve sınıfsal bir dayanışma ile başarıya ulaşabilir.

★ Üretimden gelen gücün kullanılması, tüm işçi sınıfının sorunudur. En önemli gücümüz, bu süreçte sendikal örgütlerimizdir. Sendikalarımızın işçiler arasındaki etkinliğini arttırmak, işçilerin toplumsal sorunlara duyarlılığını geliştirmek tüm örgütlü ve bilinç sahibi işçi kardeşlerimizin sadece kişisel değil toplumsal sorumluluğudur.

BES Genel Yönetim Kurulu Üyesi Abidin Sırma: Emek Platformu, Sermayenin Ve Hükümetin Denetiminden Çıkmak Zorundadır

BES yöneticilerinden Abidin Sırma, Emek Platformu'nun politikalarına, genel grev kararına ilişkin sorularımızı şöyle cevapladı:

★ Emek Platformu ülkemiz gerçekliği içinde ele alındığında yapısal olarak sürece ve gelişmelere müdahale edebilecek bir yaklaşıma sahip değildir. Ülkemizde yaşanan yakıcı sorunlara rağmen yaklaşık iki senedir kendi içinde toplantı yapamıyor.

SSK hastanelerine el konulmak ve köy hizmetleri bölge müdürlüklerinin kapatılmak istenmesi üzerine bir ay önce toplanan Emek Platformu *hükümete temenniler* kararı almıştır.

★ Dönem itibariyle sermayenin ve hükümetin sendikacılığını yapan HAK-İŞ, MEMUR-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN, Emek Platformu'nun 20 Kasım Ankara, 30 Kasım Türkiye genelindeki basın açıklamalarına ve diğer eylem ve etkinliklere katılmamıştır. TÜRK-İŞ de köy hizmetleri bölge müdürlüklerinin kapatılması noktasında burada örgütlü olan YOL-İŞ Sendikası üzerinden katılım sağlamış olup, diğer TÜRK-İŞ Sendikaları sürece ciddi bir katılım sağlamadılar. DİSK ve KESK de sürece müdahale edebilecek bir çalışma sergileyemeyerek büyük bir kitlesel katılım sağlamadılar.

★ Yukarıda kısaca belirttiğim tablo Emek Platformu'nun niteliğini derin tahlillere gerek bırakmadan, pratik üzerinden ortaya koymuştur.

Emek Platformu bileşenleri itibariyle kendi tabanını temsil etmekten uzaklaşmış, işçilerin-emekçilerin hak ve çıkarlarını koruma yerine, sermayenin ve hükümetin istemleri doğrultusunda kendi kitlesini oyalayan, aldatan bir politika izlemektedir. Emek Platformu sermayenin ve hükümetin denetimi altındadır. Bu denetim TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, TÜRKİYE KAMU-SEN, MEMUR-SEN gibi işbirlikçi emek düşmanı sendikaların üst yönetimi tarafından yerine getirilmektedir. KESK, DİSK, diğer meslek örgütleri ve dernekler bu gerçeği görmesine rağmen sınıfsal çıkarlara hizmet etmeyen bu birliği sürdürmektedirler. Emek Platformu'nun bu tutumu bu gün sınıf hareketinin en önemli sorunlarından birini oluşturmaktadır. Emekçi yığınlar bugün örgütlü bir karşı koyuş yeteneğinden işbirlikçi sendikal bürokrasi tarafından yoksun bırakılmak isten-

mektedir.

★ Emperyalizm ve işbirlikçisi AKP iktidarı, son yılların en büyük saldırısını gerçekleştirmek istemektedir. AKP'nin bu saldırılarına karşı Emek Platformu Genel Grev Genel Direniş ile cevap vermek zorundadır. Ancak DİSK ve KESK'e egemen olan Avrupa Birlikçi sosyal diyalogcu sendikal anlayışlar sürecin bu ciddiyetini görmemekte veya görmek istememekte, dolayısıyla kendi tabanını mücadeleye çekmekte ikircikli davranmaktadır.

★ **“Genel grev kararı zorunludur ve başarılmalıdır”**

Emek Platformu bileşenleri genelde kamuda ve kısmen özel sektörde örgütlüdür. Dolayısıyla büyük bir kitle gücüne sahiptir, yaşamı durdurabilecek potansiyeli kendi bünyesinde taşımaktadır, cüretli ve sorumlu davrandığında genel grevi başaracaktır.

Genel grev kararı nesnel olarak doğru bir karardır ve alınması da zorunluluktur. AKP iktidarının tüm toplumsal kesimlere yönelttiği büyük saldırı dalgasına karşı işçi-emekçi halk yığınının bir savunma aracıdır.

Zamanlama açısından geç kalınmış olsa da, önemli olan bunu hayata geçirmektir, saldırıları durdurma. Bu genel grevin etkili olabilmesi için ilerici sendikal dinamiklere önemli görevler düşmektedir, işbirlikçi sendikal önderlik aşılacak durumundadır. Başarılı olunmadığında saldırıların şiddeti daha da artacak, iktidar ve sermaye daha da cesaretlenecektir. Daha ileri eylemlerin yapılabilmesi için bu genel grev kararının mutlaka uygulanması gerekmektedir, başarılmadığında Emek Platformu'ndan daha ileri eylemler beklemek oldukça zor görünmektedir.

Gelinen noktada en önemli görev devrimci işçi ve memurlara düşmektedir. Bugün gerek işçi gerekse memur sendikalarında çalışanların önündeki en önemli sorun sendikal bürokrasidir. Öncüler, tabana gerçekleri anlatmalı, kitleleri örgütlemeli, büyük potansiyeli açığa çıkartmalı ve mücadele alanlarına taşınmalıdır. Mücadelenin önünde engel olan, gelişmesini erteleyen bütün nedenler kitleler nezdinde ortaya çıkartılmalı, devrimci bir sendikal anlayış geliştirilmelidir. Bugün Emek Platformu tarafından alınan genel grev kararını başarıya ulaştırma ve saldırıları durdurma önümüzde ki en büyük görevdir.

İstanbul

Haklar ve Özgürlükler Cephesi sahte belgelerin, nerede, nasıl bulunduğu belirsiz olan disketin peşini bırakmıyor.

HÖC'lüler bu kez de, 1 Nisan operasyonunun ortağı, hukuku, adaleti dilinden düşürmeyen Avrupa Birliği'nden sahte belgeleri sordu.

29 Kasım günü "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" yazılı pankart açıp, aynı sloganın yer aldığı önlükler giyen HÖC'lüler, Taksim otobüs duraklarından Avrupa Birliği Enformasyon Bürosu önüne yürüdü. Kitlenin önü Bilgi Merkezi'ne varmadan Çevik Kuvvet tarafından kesildi. HÖC'lülerin ısrarıyla bilgi merkezi karşısına kadar alkışlarla gelindikten sonra, burada bir basın açıklaması yapıldı.

"Adalet İstiyoruz" dövizleri ve polisin sahte belge hazırladığı disketi simgeleyen bir disket maketi taşıyan HÖC İstanbul Temsilciliği adına açıklama yapan Yeliz Türkmen, 1 Nisan'da yasal kurumların hukuksuz bir şekilde basıldığını ve çalışanlarının tutulandığını hatırlattı.

Polisin "diskette adın geçiyor" diyerek onlarca insanı tutuklamasını ifade etmek için disket maketinin üzerine "sizin de adınız çıkabilir" yazısı yer alırken, Yeliz Türkmen, Gençlik

HÖC AB'den Sahte Belgelere Suç Ortaklığını Sordu

Derneği üyesi olmanın, piknik düzenlemenin, yasal bir derneğin üyesi, yasal bir derginin genel yayın yönetmeni olmanın, Temel Haklar Derneği kurucusu olmanın suç mu olduğunu sordu. Bu komplonun haklar ve özgürlükler mücadelesi veren herkese yapıldığını belirten Türkmen, ortada polisin keyfiliği ve hukuksuzluğunun olduğunu söyledi.

Açıklamanın ardından söz alan Grup Yorum çalışanı Öznur Turan da, Yorum üyesi İnan Altın'ın gözaltına alınmasını protesto ederek, susmayacaklarını dile getirdi.

Bir Dahaki Pazartesi Yine AB Önündeyiz

Yapılan konuşmaların ardından, haftaya Pazartesi günü yine AB Bilgi Merkezi önünde olacaklarını belirten HÖC'lüler, herkesi sahte belgelerle tutuklananların serbest bırakılması için eyleme katılmaya çağırdılar.

5 dakika oturma eylemi yapan HÖC'lüler bu haftaki eylemlerine "Adaleti İstiyoruz Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" yazan kuşlama yapıp sloganlar atarak son verdiler.

Ankara Adliyesi Önünde 'Adalet İstiyoruz' Sloganı

Sahte belgelerle tutuklananların serbest bırakılması için bir başka eylem de aynı gün Anka-

Ankara

ra'da, Adliye önünde yapıldı.

"Sahte belgelerle tutuklananlar serbest bırakılsın" pankartı ve "Adalet İstiyoruz", "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın", "Haklıyız Kazanacağız" yazılı dövizler taşıyan HÖC'lüler, sahtekarlıktan, delilleri karartmak ve komplo kurmaktan, mahkemeleri yanıltmaktan dolayı polisler hakkında dava açmaları için mahkemeleri, hakimleri ve savcılarını göreve çağırdı.

HÖC Ankara Temsilciliği adına açıklamayı yapan Nurcan Temel, 1 Nisan hukuksuzluğunu hatırlatarak, "Bizler, haklar ve özgürlükler savunucuları olarak, demokratik mücadeleye karşı yapılan bu saldırılarla yılmayız, yılmayacağız." dedi. Bütün delillerin sahteliğine ve birçok kararla çöktüğüne dikkat çeken Temel, sahte belgelerle tutuklanan arkadaşlarının derhal serbest bırakılmasını istedi. Eylem "Adalet istiyoruz" sloganıyla bitirildi.

'Mezartaşı Davası' Sonuçlandı: "Mezartaşına Yazı Suç Değildir"

Dersim Çemişgezek'te 31 Ağustos 2003 tarihinde, yakınlarının mezarlarını yaptıran Aydın KOÇ, Celal Güneş ile onlara yardımcı olan Erkin Zengin'in tutuklanması ile başlayan "mezar taşı davası" sonuçlandı. Hatırlanacağı gibi, daha sonra da İstan-

bul ve Dersim'den inceleme için bölgeye giden heyete saldırı yaşanmış, burada da 4 kişi tutuklanmıştı. Tutuklananların bir süre yattıktan sonra serbest bırakılmalarına karşın dava sürüyordu.

25 Kasım günü sonuçlanan davada, mahkeme, polisin ve

jandarmanın gaspettiği "mezar taşlarının iadesine, yargılananların beraatine" karar verdi.

Böylece mezar taşına "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" yazılmasının suç olmayacağı mahkeme tarafından da belgelenmiş oldu.

Saraybahçe'de İşçi Kıyımına Eylemli Cevap 'İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız'

İzmit'e bağlı Saraybahçe Belediyesi işçilerinin ücretlerinin tam ödenmesi için yürüttüğü mücadele, belediyenin işçi kıyımı ile cevaplandı. "Alınları kurumadan emeğin hakkını ver-meyi" dilinden düşürmeyen riyakar islamcı AKP'li belediye, işçilerin alacaklarının ödenmesi için yaptıkları iş bırakma eyleminin dördüncü gününde 29 işçiyi işten attı. 400 işçiyi daha atacağı tehdidinde bulunan AKP'li Vehbi Yenice'ye emekçiler eylemlerle cevap verdiler.

26 Kasım günü, örgütlü oldukları Genel-İş Kocaeli Şubesi önünde eş ve çocukları ile toplanan işçiler Büyükşehir Belediyesi'ne yürüdüler. "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız, Atılan işçiler Geri Alınsın" sloganları atan işçilere seslenen Genel-İş Kocaeli Şube Başkanı Gürol Güçlü, belediyenin daha önce kimsenin ekmeğiyle oynamayacakları sözünü hatırlattıktan sonra, "Bizi yıldıracaklarını sanıyorlarsa yanılıyorlar" dedi. İşçilere, Genel-İş'in Çanakkale, Bursa, Balıkesir, İstanbul, Gebze, Sakarya Şubelerinin yöneticileri de destek verdi.

İşçiler 29 Kasım günü de eylemdeydiler.

Atılanların geri alınması, alacaklarının ödenmesi için direnen işçiler, belediyenin kendi yerlerine çöp toplatmak için taşeron işçi çalıştıracağı haberini almaları üzerine belediye önünde toplandılar. İşçiler, taşeronların çalışmasını engellerken, Büyükşehir Belediye Başkanı Halil Metin Kilici, kendisi sokakları temizleme şovu yapmak istedi, ancak işçilerin bu şova tepkisi karşısında kısa kesmek zorunda kaldı.

Yılmayacaklarını yineleyen işçiler, "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Yenice Halka Yalan Söylüyor" sloganlarıyla Büyükşehir Belediyesi'ne yürüdüler. Genel-İş Sendikası Örgütlenme Daire Başkanı Erol Ekici'nin bir konuşma yaptığı eylem burada sona erdi.

Kargo Lider'de direniş

Kargo Lider'in İstanbul ve İzmir Şubelerinde, işçiler hakları için direniyor. TÜMTİS Sendikası'nda örgütlü olan işçiler, sendika, sigorta, 8 saatlik iş günü ve insanca yaşanacak ücret istiyorlar. İzmir Kargo Lider işçilerinin eylemi işyeri önünde devam ediyor. 30 Kasım günü direnişe saldıran polis, TÜMTİS İstanbul şube yönetim kurulu üyesi Erdal Çınar ile işçileri gözaltına aldı.

Bu arada TÜMTİS'e üye oldukları için İzmir Ambalaj'dan işten atılan işçilerin fabrika önündeki direnişleri de iki aydan fazladır sürüyor.

Denizciler Eylem Yaptı

Türkiye Denizcilik İşletmeleri (TDİ), gemi çalışanlarının, istihdam dışı bırakılarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne devredilmek istenmesi 29 Kasım günü protesto edildi. Saraçhane'deki belediye binası önünde yapılan eylemde konuşan Türkiye Denizciler Sendikası Başkanı Turhan Uzun, AKP'nin yoğun bir kadrolaşma yaptığını, kendisinden olmayanın ve sendikacı işçilerin işine son verdiğini belirterek, "TDİ Şehir Hatları İşletmesi'nin Büyükşehir Belediyesi'ne devredilmesine izin vermeyeceğiz" dedi.

Eğitim-Sen Kapatma Davasına Karşı Eylem Takvimini Açıkladı

Genelkurmay'ın isteğiyle açılan davada kapatma kararının yerel mahkemede çıkmamasının ardından Yargıtay'ın bu kararı bozarak, kapatılmasını istemesine tepkiler sürüyor.

İlk duruşması 10 Aralık'ta yapılacak olan davaya yönelik eylem programı Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer tarafından açıklandı. Yargıtay'ın kararının "hukuki değil siyasi olduğunu" belirten Dinçer,

1 Aralık'ta başlatılacak eylemleri şöyle açıkladı.

"Tüm şubeler il milletvekillerine mektup ve faks gönderecek. Sendika yöneticileri de Başbakan, Dışişleri ve Adalet Bakanı ile, AP ve AK yetkilileri ile görüşecekler. 1-4 Aralık günlerinde uluslararası katılımlı "4. Demokratik Eğitim Kurultayı"nın temel gündemi de bu dava olacak. 4 Aralık akşamı sendikacılar Adalet Bakanlığı önüne sessiz yürüyecek ve mum yakacaklar. 7-8-9 Aralık tarihlerinde Türkiye genelinde derslere "Sendikama Dokunma" kokartıyla girilecek. Aynı günlerde Türkiye genelinde meşalelerle yürüyüşler yapılacak. 100 şube temsilcisi 8 Aralık'ta İstanbul-Ankara yürüyüşü düzenleyecek. 9-10 Aralık'ta şubelerde nöbet tutulacak. Davanın görüleceği 10 Aralık günü ise tüm Türkiye'de alanlara çıkılacak. Davanın Yargıtay aşamasında ise Ankara'da "Demokrasi Mitingi" adıyla bir eylem yapılacaktır.

Emekli-Sen: "IMF Dayatmaları Reform Değil Yıkımdır"

DİSK'e bağlı Emekli-Sen üyeleri, sorunlarını dile getirmek, SSK'nın devrine ve Köy Hizmetleri'nin kapatılmasına karşı topladıkları imzaları vermek için 30 Kasım günü Ankara'daydı.

Yaklaşık 200 emekli İzmir Caddesi'nde toplanarak Çalışma Bakanlığı'na yürümek istedi. Ancak, bu ülkede emeğe, demokra-

tik hakka dair ne varsa düşman olan iktidarın polisi, emeklilerin önüne barikat kurdu. Emeklilerin barikata cevabı, "Emekliyiz haklıyız kazanacağız, Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz, Emekliye Değil IMF'ye Barikat" sloganları oldu. Emekli-Sen Genel Merkezi pankartı taşıyan kitlenin kararlılığı karşısında polis barikadını açmak durumunda kaldı. Bakanlığa kadar 2 km yürüyen emekliler taleplerini sloganlarla dile getirdiler.

Emekliler Taleplerini İlettiler

Çalışma Bakanı ile görüşen 9 kişilik heyet, sorunlarını dile getirirken, SSK Hastanelerinin devri ve Köy Hizmetlerinin kapatılmasına karşı

toplanan 70 bin imzayı da teslim ettiler.

Çıkışta heyet adına Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysülen bir açıklama yaptı. Emeklilerin sorunlarını, taleplerini dile getirdiklerini belirten Beysülen, "Umarız bakan söylediklerinin arkasında durur" dedi. Ayrıca TÜFE bahane edilerek emekli maaşlarından yapılan kesintilerin geri ödenmesi talebini de ilettiklerini belirtti. Açlık sınırının altında yaşamaya çalışan milyonlarca emeklinin, dul ve yetimin gözü, kulağı ve sesi olmak için yola çıktıklarını söyleyen Beysülen, sendikaları önündeki hukuki engellerin kaldırılmasını istedi. SSK'ların devrine değinen Beysülen, "IMF dayatmaları reform değil, yıkımdır. Hükümet sağlık hizmetlerini piyasalaştırmayı amaçlıyor" dedi.

Eylem, "Sendika Hakkımızı İstiyoruz, Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz, Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Örgütlü Bir Halkı Hiçbir Kuvvet Yenmez, SSK Halkındır Satılamaz" sloganları ile sona erdi.

Emekli Sen üyeleri bu eylem öncesinde de Adana ve Kocaeli'de 27 Kasım günü eylemler yaptılar. Kocaeli'de Cumhuriyet Parkına yürüyen emeklilere sendika, DKÖ'ler ve direnişteki Saraybahçe işçileri de destek verirken, "Direne Direne Kazanacağız, Saraybahçe İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atıldı. Burada bir konuşma yapan Şube başkanı Osman Nuri Şenol, emekçilerin ürettiği değerlerin emperyalistler ve işbirlikçilerin kasasına aktığı için kurumların özelleştirilerek satıldığını dile getirdi. Adana'da da İnönü Parkı'nda yapılan eylemde Şube Başkanı Nurten Demirel bir konuşma yaptı.

Sayı 135

17

5 Aralık
2004

Taşeronlaşmaya Karşı Direniş Sürüyor

Taşeronlaştırmaya, çöp ve temizlik işlerinin özelleştirilmesine karşı mücadele eden Ankara Çankaya Belediyesi işçi ve memurları birlikte mücadele etme kararı aldıklarını duyurdular. 26 Kasım günü Sakarya Caddesi'ndeki imza standı önünde bir eylem yapan Genel-İş üyesi işçiler ve Tüm Bel-Sen üyesi memurlar "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları attılar. Eyleme KESK ve DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri de destek verdi. Yapılan açıklamada, bugüne kadar diyalogla sorunun çözülemediği belirtilerek, her iki sendikanın bundan sonra ortak mücadele edeceği belirtildi.

Açlık Sınırı 500, Asgari Ücret 318 Milyon

Türk-İş'in kasım ayı gıda harcaması hesabına göre, dört kişilik ailenin "açlık sınırı" 496 milyon liraya, yoksulluk sınırıysa 1 milyar 509 milyona yükseldi. Buna göre, gıda harcamasındaki artış son bir yılda yüzde 9.1 düzeyinde gerçekleşti. Araştırmaya göre, enflasyondaki gerilemeye karşın çalışanların büyük çoğunluğunun yaşam koşulları, düşük gelir artışı nedeniyle daha da bozuldu. AKP'nin "düzenlen ekonomisi" bir türlü asgari ücretlinin, işçinin, memurun sofrasına uğramazken, açlık sınırının 500 milyon olduğu ülkemizde halen uygulanmakta olan net asgari ücretse 318 milyon lira!!!

“DHKP-C'ye yardım ve yataklık yapabilecekleri ihtimali”yle Tutuklama!

29 Kasım günü İstanbul'un çeşitli mahallerinde yapılan ev baskınları sonucu 8 kişinin gözaltına alınmasının nedeni olarak gösterilen gerekçe bu! Kartal, Sarıgazi. Küçükçekmece ve Sarıyer'deki evlerinden sabah erken saatlerde Jandarma tarafından gözaltına alınan Serkan Yüksel, Murat Kayıkçı, Burhan Bargü, Murat Şahin, Mehmet Ali Bozok, Kurtuluş Çelik, Özgür Özer ve Grup Yorum elemanı İnan Altın Ümraniye Jandarma Karakolu'na götürüldüler. Gözaltına alınanlardan Serkan Yüksel ve M. Ali Bozok tutuklandılar.

Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Behiç Aşçı, dosyada hiçbir somut iddianın yer almadığını belirterek, beş kişinin "DHKP-C'ye yardım-yataklık teşebbüsünde bulunabilecekleri ihtimali" gibi komik ve anlamsız bir gerekçeyle gözaltına alındıkları bildirildi. HHB'nin yaptığı açıklamada, “tüm hukukçular, tüm halkımız bu gerekçeye iyi bakmalıdır. Gözaltına

alınanlar için bir suçlama söz konusu değildir. Yani bu ülkede herkes kolluğun keyfiyetiyle her an gözaltına alınabilir. Gözaltına alınma talebini değerlendiren savcılık bir hukuk kurumu mudur? Türkiye’de hukuk var mıdır? Bu soruların cevabı açıktır.” denildi.

Bu komik gerekçeyle gözaltına alınanlara, “suç” gözaltında üretildi. Buna göre, suçlama olarak, Haziran ayında ülkemizde yapılan NATO Zirvesi’ni protesto eylemine katıldıkları, Okmeydanı’nda NATO’nun polisine direndikleri belirtildi.

Grup Yorum üyesi İnan Altın için de aynı şekilde Okmeydanı’ndaki direnişi yönlendirenlerden biri olduğu iddia edildi.

Elbette tüm bu gerekçeler polisin uydurmalarıdır. Nasıl komplo kurdukları, nasıl sahte belgeler ürettikleri herkesin bilgisi dahilindedir. Amaç, hak ve özgürlükler mücadelesini sindirmek, özel olarak da Grup Yorum’u susturmaktır.

Başaramayacaklar; Yorum susmayacak! Hak ve özgürlükler mücadelesi sürecek!

TEPKİLER

Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu, 29 Kasım günü İdil Kültür Merkezi'nde bir basın toplantısı düzenleyerek, İnan Altın başta olmak üzere gözaltıları kınadı ve serbest bırakılmalarını istedi. Koordinasyon açıklamasının ardından söz alan Yorum üyesi Öznur Turan da, Yorum üzerindeki baskılara değinecek, “Evet biz insanları aç bırakan, çaresiz bırakan düzene muhalifiz. Tecrit, Ftipleri kalkana, insanlara yaşanılabilir bir ülke yaratana kadar türkülerle marşlarla mücadelemiz sürecek. ” dedi. Halkın Hukuk Bürosu, Temel Haklar, İHD, ILPS gibi kurumlar da açıklamalarıyla Yorum’a desteklerini sundu...

ÇAĞRI

7 Aralık günü Saat 10.00’da, Çanakkale Adliyesi’nde görülecek olan, Çanakkale Hapishanesi 19 Aralık katliam davasına katılalım. Katliamın yıldönümü yaklaşırken, katillerin peşini bırakmayacağımızı haykıralım...

Sayı 135

18

5 Aralık
2004

Abdi İpekçi Direnişi 440. Gününde

Soğuşun, polis baskısının, sansürün karşısında kararlılıkla oturma eylemini sürdürüyor TAYAD’lılar.

Zabitanın teröründen kaçan bir seyyar satıcı uğruyor yanlarına.

Uzun zamandır Abdi İpekçi ve çevresinde seyyar satıcılık yapıyormuş. 'Eskiden görürdüm sizi. Ama hiç uğramadım. Hep 'vardır bir suçları' diye düşünüyordum. Ama yanlışmış. Aslında vardır bir derterleri diye düşünmem lazımdı. Geç de olsa anladım sizin ne kadar doğru yaptığınızı. Siz haklısınız. Hepimizin de sizin gibi yapması lazım” diyor.

440. gününü geride bırakan direniş, demokrasi mücadelesinde, haklar ve özgürlükler mücadelesinde örnek olmaya devam ediyor. Büyük direnişin kararlılığı, Abdi İpekçi’de TAYAD’lılarla halka ulaşıyor.

Direnişe destek eylemleri

DETAK: Ölüm orucu sürüyor

DETAK’lıların 28 Kasım günü Taksim’de yapmak istedikleri eyleme polis müdahale etti. “Zindanlar Yıkılsın” yazılı önlükler giyen DETAK’lılar, Taksim anıtı önünde “Ölüm Orucu Sürüyor” pankartı açtılar. Gruba müdahale eden polis, basın açıklaması yapılmasını engellerken, gözaltına alınan 15 kişi, kuşlamalar yapıp sloganlar attılar.

Dersim’de Film Gösterimi

Dersim Temel Haklar Gençlik Komisyonu tarafından, 26 Kasım günü düzenlenen etkinlikte, Armutlu ölüm orucunu anlatan “Yaşatmak için öldüler” filmi gösterildi. Gösterim öncesi konuşan komisyon temsilcisi, tecriti ve direnişi anlattı. “Bizler büyük direnişten aldığımız güçle eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim mücadelemizi yükselterek sürdüreceğiz” diyen Gençlik Komisyonu üyesi, Dersim’de yaşanan baskılara da değindi.

Ölüm Orucu, yeni saldırılara karşı en güçlü barikatımızdır

**direnışimizin
5.
yılındayız**

**HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!**

**117 şehit, 600 sakat verdik;
YILMADIK
TESLİM OLMADIK!**

**Direnışin bayrağı
DHKP/C Davası Tutsakları
Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi'nde**

**Bu bayrak elden ele
neferden nefere
zafere kadar
taşınacak!**

F tipi hapisanelerin hücrelerinde tecrit en koyu biçimde sürüyor. Tecrite karşı mücadelemiz de ölüm orucumuz ve 24 saate yayılan irade savaşımla sürüyor.

Oligarşi, yasalarını hazırlarken, bir an bile direnişi unutmuyor; hesaplarını ona göre yapıyor, yasalarına direnme hakkını yokedecek yeni maddeler ekliyor.

CMUK'ta yapılan son düzenlemelerde, "Açlık grevindeki ve ölüm orucundaki tutuklular, doktor gözetiminde beslenecek..." hükmünü yerleştirmeleri bunun ifadesidir. Zorla müdahale konusunda sayısız genelgeler çıkardılar, zorla müdahaleyi başka yasalara da koydular. Ama yetmiyor.

Direnışimizin sürmesi, oligarşinin zulüm yasalarının yetersizliğinin sonucu değildir. Direnişimiz, oligarşinin yasal ve yasadışı tüm baskı ve zulmüne karşı sürüyor.

Zorla müdahaleyi, tekrar tekrar "yasallaştırmaları", onların acizliğidir. Gerçekte, ortada bir yasa yokken de tamamen yasadışı biçimde bu yöntemle başvurmuş ve buna rağmen direnişimizi kıramamışlardır. Zorla müdahalenin "besin" değil zehir akıtan serumlarını çıkarıp atmamızı, gerektiğinde bedenlerimizi tutuşturmamızı hangi yasa engelleyebilir?

Direnışimizin varlığı ve kararlılığı, oligarşiye Ceza infaz Yasası'na koymayı düşündükleri Tek Tıp Elbise'den de vazgeçmek zorunda bırakmıştır. Bu vazgeçişde AKP içindeki çelişkilerin, demokrat kamuoyunun tepkilerinin de payı olsa da asıl baskı gücünü direnişin kendisi oluşturuyor. Hesaplar bunun üzerine dönüyor.

Gerçekte tecrit ve teslim alma politikası, zaten onlarca araç ve yöntemle sürdürülmektedir. En sıradan nedenler "bahane" yapıp altı aya, bir yıla varan ziyaret, mektup yasakları verilmekte, infazlar yakılmaktadır. Tecriti pekiştirmek için gündeme getirilmek istenen TTE'ye oligarşinin şu an acil bir ihtiyacı da yoktur.

Henüz F tiplerini ve tecrit uygulamalarını bile kabul ettirememiştir oligarşi. Bunu kabul ettiremediği noktada, buna bağlı uygulamaları kabul ettirme şansı zaten hiç yoktur. Bu anlamda TTE konusunda zamanlama yapılıyor. Direniş cephesi büyütülmek istenmiyor. TTE'den vazgeçilmesiyle infaz Yasası'nın niteliği değişmemiştir. Yasanın özü aynıdır; cezalandırma yöntemiyle teslim alma... Ve bunun için hücrelerde oligarşi yeterince bahane yaratmaktadır.

Onlarca baskı ve zulüm yöntemiyle desteklenen tecrite karşı direnen tutsaklar, tecriti pekiştirmek üzere gündeme getirilecek tüm yöntemlere karşı direnme kararlılığındadır. Oligarşinin hiçbir rehabilitasyon yöntemini kabul etmeyerek direnme çizgimizde kalmaya devam edeceğiz. Mevcut tecrit statükosunu ve bu statükonun bir parçası olarak sunulan uygulamaları kabul etmeyeceğiz. Statükoyu savunmak, kabul etmek, daha da geriye gitmektir. Bugün tecritin "ortak alanlarını" kabul edenler, yarın başka şeyleri de kabul etmek durumunda kalırlar. Direnmeyen, geriye gider.

Direnış tüm yeni saldırılar karşısında barikattır; yeni saldırıları önlemenin ve şu anki saldırının adı olan tecriti parçalamanın başka bir yolu yoktur.

“Tecritin Birçok Yüzü Var”

Uluslararası Tecritle Mücadele Günleri ve Uluslararası Sempozyum Programı Açıklandı

Dünyadaki tecrit politikalarına karşı sürdürülen en çaplı direnişe yönelik Türkiye hapis-hanelerinde 19-22 Aralık 2000 tarihinde yapılan katliam günlerini **ULUSLARARASI TECRİTLE MÜCADELE GÜNLERİ** olarak ilan eden Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu her yılın Aralık ayında uluslararası bir sempozyum düzenleyerek tecrite karşı mücadeleyi süreklileştirdi.

İlki, Aralık 2002'de Hollanda'da 26 ülkeden 45 delegenin katılımıyla yapılan Sempozyumun ikincisi ise İtalya'da 32 ülkeden 115 kurum ve örgüt temsilcisinin katılımıyla başarıyla gerçekleştirildi. Sempozyum tüm dünyadan tutsakların katılımıyla gerçekleştirilen Açık Grevleriyle yeni bir gelenek yarattı. Saldırının emperyalizmin dünya çapında saldırısı olduğu bilinciyle tecrit politikasına karşı yükseltelen bu ses her yıl bir tuğla taşı daha koyarak bu alandaki mücadeleyi ulusların gündemine taşıyor.

Uluslararası Tecritle Mücadele Günleri'nin bu yılki programı açıklandı. Etkinliklerin merkezini oluşturan ve geçen yıl İtalya'da düzenlenen sempozyum, bu yıl Almanya'nın Berlin kentinde 15-17 Aralık tarihleri arasında yapılacak.

UMUT DİRENİYOR

GECESİ

Türkiye, Küba, Bask Ülkesi, İrlanda, Filistin ve Almanya'dan müzik gruplarının katılımıyla...

18 Aralık 2004, Saat: 15.00

Prestige Festsaal
Ziegrastrasse 15-19,
12057 Berlin / Almanya

Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu'nun (UTMP) açıkladığı programa göre;

Sayfalarımızda programını bulabileceğiniz sempozyumun ardından 18 Aralık günü ise, 'Umut Direniyor' ismiyle, tecrite karşı uluslararası bir gece düzenlenecek. Katliamın gerçekleştiği 19-22 Aralık günlerinde de, tüm dünyadaki tutsaklara yönelik, üç günlük açlık grevi çağırısı yer alıyor.

Diğer etkinlikler ise şöyle:

19 Aralık, İtalya'nın Floransa kentinde, *“Türkiye'de İnsan Hakları İhlalleri, Tecrit ve Siyasi Tutsaklarla Dayanışma”* konferansı. 19-22 Aralık günleri boyunca Türkiye ve Avrupa ülkeleri olmak üzere tüm dünyada, işkenceci katliamcı devletlerin kurumlarına yönelik protesto gösterileri. 15-22 Aralık günlerinde; tüm dünya hapis-hanelerindeki siyasi tutsaklarla dayanışmak için mektuplaşma kampanyası.

Direnen Halklar Buluşuyor

Etkinlikler içinde yer alan ve Berlin'de düzenlenecek olan sempozyumda, üç gün boyunca halkların mücadelesi ve bu mücadele içinde tutsakların direnişi tartışılacak. Dünyanın dört bir yanından hapis-haneler ve tutsaklarla ilgili örgütlenmelerin, eski tutsakların, hukukçu ve doktorların, ilerici, devrimci, komünist partiler ile duyarlı kişi ve kurumların katılacağı sempozyum üç bölümden oluşuyor. Elbette sadece hapis-hanelerdeki tecrit değil, aynı zamanda “Kara Liste”ler, Küba'ya yönelik ambargo, Irak, Afganistan, Yugoslavya örneklerinde olduğu gibi işgal-ler de forumların konuları ara-

sında yer alıyor.

UTMP'den Tüm Dünya Tutsaklarına Çağrı

Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu, yayınladığı bir bildiri ile, emperyalizmin küresel baskılarına karşı, uluslararası bir eylemlilikte yer almaya çağrı yaptı. **“Kendisi tutsak, düşünceleri ve beyni özgür tutsak yoldaşımız”** diye seslenen UTMP; emperyalizmin tecrit politikasının, etkinliklerin neden 19-22 Aralık günlerinde yapıldığının anlatıldığı ve önceki sempozyumlar hakkında bilgi verilen çağrısında şu ifadelere yer verdi:

“Düzene muhalif olmak, siyasal, ulusal ve sosyal talepler için örgütlenmek ve faaliyet yürütmekten dolayı özgürlükleri ellerinden alınmış olan tutsaklar tüm dünyada düzene karşı mücadelenin bayrağıdır. Siyasi kimliklerini, düşüncelerini dört duvar arkasında, tecritlerde her türlü baskıya rağmen koruyan tutsaklarımız mücadelenin onurlarıdır.

Dünya halklarına ve emekçi sınıflara yönelik her yeni baskı yasası, her yeni ekonomik kısıtlama kararı alınmadan önce tutsaklara yönelik baskılar gündeme gelir. Çünkü tutsaklar tüm dünyada halkların en duyarlı, en dinamik kesimleridirler. Hakim sınıflar işte bunun için öncelikli olarak tutsakları yıldırma ister. Tutsakları yılmış bir örgütlenme yıkımın eşiğindeki, yokolmakta olan bir örgütlenmedir. Tutsaklarına sahip çıkmayan bir halk, bir sınıf teslim alınmış bir sınıftır. Emperyalist, faşist, gerici ülke yönetimleri bu nedenle direnenleri teslim almak için teröre, işkenceye, komplolara, hapis-hanelere, tecrit hücrelerine, katliamlara başvurur.

Sömürülen halkların, ezilen sınıfların özgürlük ve adalet ta-

leleriyle yükselttikleri mücadelede her zaman tutsaklarımızın emekleri, fedakarlıkları, düşünsel ve eylemsel katkıları tartışılmazdır.”

Halklar Üzerindeki Tecrit Kırılacak

19-22 Aralık katliamını lanetlemek, tecrit politikalarını geriletmek, Kara Liste ve Savaş-İşgal-Ambargo politikasını boşa çıkarmak, F tipi işkencesine, Ebu Garip tecavüzlerine, Guantanamo zulmüne hayır demek, 3. Tecritle Mücadele Sempozyumunu selamlamak, Tutsakların ve Tutsak Ailelerinin, Dayanışma Örgütlerinin birliğini sağlamak için 19-22 Aralık günlerinde tüm dünyadaki tutsaklara 3 günlük açlık grevi çağrısı yapan ÜTMP, emperyalizmin tecrit politikalarından beklentisine de şöyle cevap verdi:

“Emperyalizm yanılıyor, dünyanın hakimi onlar değildir. Dünyamızın bir tek sahibi vardır: Mazlum halklar ve emekçi sınıflar. Sömürüye, adaletsizliğe karşı savaşı da er veya geç dünyamızın sahipleri kazanacaktır. **Halkların üzerindeki tecrit politikaları da kırılacaktır.** Tecrit hapishanelerde başladı, örgütleri, ülkeleri kapsayarak tüm dünyaya yayılmak isteniyor. Bu zinciri de hapishanelerde, demokratik haklar mücadelesinde, işgale-ambargoya karşı mücadeleyle kıracağız.”

Tecrit Sadece Hapishanelere Yönelik Değil

Tecrit; emperyalizmin halklara karşı uyguladığı çok yönlü, bir yüzü olan bir saldırı politikasıdır:

Tutsaklara karşı izolasyon hücreleri, Örgütlere karşı 'KARA LİSTE'ler Ülkelere karşı savaş-işgal-ambargo

15-17 Aralık günleri düzenlenecek 16 seminer ve bir genel plenumla: dünyadaki izolasyon hücreleri, AB ve ABD'nin demokratik örgütlenme haklarını gaspeden Kara Listeleri ve emperyalizmin önünde engel olarak duran ülkelere yönelik savaş-işgal-ambargo uygulamalarını işleyeceğimiz sempozyuma tüm duyarlı kurumları, örgüt ve ilgili kişileri davet ediyoruz.

isolation@post.com ____ info@ozgurtutsak.org

www.ozgurtutsak.org

SEMPOZYUM PROGRAMI

15 ARALIK:

Seminer 1: İRLANDA. İrlanda'daki siyasi tutsaklık mücadelesi ve ulusal-sınıfsal mücadele. Konuşmacılar: İrlanda Sosyalist Cumhuriyetçiler Partisi, İrlanda Cumhuriyetçi Tutsaklara Yardım Derneği başkanı ve Ölüm Orucu gazisi Marion Price.

Seminer 2: FİLİSTİN-IRAK. İşgaller, duvarla tecrit ve Guantanamo, Ebu Garip kampları. Konuşmacılar: Filistin Tutsak Aileleri Örgütü, Irak Komünist Partisi (El Kader), Irak Yurtseverler İttifakı, Cihan Keşkek, Azmet Begg (Guantanamo, tutsak babası), Gazeteci Rüdiger Göbel, Duvara Karşı Uluslararası Koalisyon, İsrail İnsan Hakları Örgütü B'Tselem, Khiam İşkence Mağdurları Rehabilitasyon Merkezi (Lübnan).

Seminer 3: TÜRKİYE. Büyük Direniş ve AB güdümlündeki Türkiye'de insan hakları ihlalleri. Konuşmacılar: Ahmet Kulaksız, Niyazi Ağırman, Yazar Cezmi Ersöz, bir Ölüm Orucu Gazisi, Dr. Gianfranco di Maio (Wernicke Korsakoff uzmanı, İtalya), Dr. Paola Cecchi, Karin Hopfmann (PDS'li Parlamenter).

16 ARALIK:

Seminer 1: BASK ÜLKESİ, İSPANYA-FRANSA: İspanya'nın FIES ve Fransa'nın QHS izolasyon hücreleri ve Bask Halkının her türlü demokratik örgütlenme hakkının yasaklanmasına karşı direniş ve örgütlü mücadele. Konuşmacılar: Bask Ülkesi İnsan Hakları Gözlemevi Behatokia, Bask Ülkesi Tutsak Aileleri örgütü Askapena, eski bir ETA tutsağı, Endavant (Katalonya), Tüm İspanya Halkları Komünist Partisi.

Seminer 2: KÜBA-ABD: Küba'lı 5'ler, Mumia Ebu Cemal şahsında ABD'deki siyasi tutsakların durumu ve tecritin bir başka boyutu olarak Küba'ya yönelik emperyalist kuşatma. Konuşmacılar: Cuba Si, FG BRD-Cuba, Küba Konsoloslüğundan Temsilci, Basta Ya, Netzwerk Kuba.

Seminer 3: KARA LİSTE: Sömürü ve zulüm düzenlerine karşı mücadele eden örgütleri yoketmenin, devrim tehlikesini uzaklaştırmanın ve AB-ABD'nin anti-demokratikliğinin göstergesi olan Kara Listeler ve bunun yansıması olan Sahte Belgeler Operasyonu. Konuşmacılar: Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu, Naime Kara, Nazmiye Kaya, Mehmet Göçebe, CAMPACC (Anti Terör Yasalarına Karşı Komite, İngiltere), Bernd Häusler, Oprör (Danimarka).

17 ARALIK

MITİNG: Alman Parlamentosu önünde tecrit karşıtı miting. Saat 10.00'da.

Genel Forum: Konuşmacılar-Tebliğler: Yunanistan, İtalya Almanya, Filistin, Nepal, İran, Türkiye İsveç, Danimarka, Avusturya, Peru, Şili, Fas, Cezayir, Hindistan ve başka ülkelerden temsilcilerin konuşmaları.

Sonuç bildirgeleri ve değerlendirme.

‘Kırmızı Kitap’ Değişir, Halka Düşmanlık Sürer

- ◆ **‘Gizli Anayasa’daki değişiklik, faşizme ‘hukuk devleti’ maskesi giydirmek ve emperyalizmin ihtiyaçlarına uyum içindir**
- ◆ **Tartışılması gereken değişiklik değil, ‘Gizli Anayasa’nın neden varolduğu, neden ihtiyaç duyulduğudur. İhtiyaç, halka karşı savaşın ihtiyacıdır.**

Devlet gazetesi Hürriyet, 24 Kasım günü büyük puntolarla verdiği **“Milli Güvenlik Siyaset Belgesi değiştiriliyor”** haberiyle, AB’cilik çerçevesinde yeni bir demokratikleşme manevrasını duyurdu. Habere göre; *“Hükümet ve devletin ilgili kurumları, iç ve dış tehditler ve bunlara nasıl karşılık verileceği gibi ulusal güvenlik stratejisini oluşturan Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’nin yenilenmesi üzerinde çalışıyorlar”*mış...

Milli Güvenlik Siyaset Belgesi, ilk olarak 1960’ların başında hazırlandı ve bugüne kadar dört kez değiştirildi. Ama gelin görün ki, hayatımızın her alanına müdahale eden, halka karşı operasyonların, psikolojik savaşların dayandırıldığı, burada yer alan “tehdit” tanımlarına göre Susurluk’un ‘bin operasyonları’nın yapıldığı bu belgeden halk ancak 1997’de haberdar oldu.

MGSB’nin basına yansımaları Susurluk’un yıldönümünde, 1997 yılının Kasım ayında oldu. “Gizli Anayasa” ya da “Kırmızı Kitap” olarak adlandırıldı. Bir maddesinde açıkça, *“Hiçbir yasa, genelge, Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’ne aykırılık taşımayacaktır. Kamu kurum ve kuruluşları belirlenen çerçeve dışında hareket edemez.”* denilen bu belge, “neye göre yönetildiğimizin, Anayasanın ve yasaların gerçekte ne anlama geldiğinin, hükümetlerin mi yoksa MGK’nın mı yönettiğinin tartışılmasına neden oldu. Her satırı “iç tehdit” denilerek halkın mücadelesinin nasıl bastırılacağına ifadeleri ile dolu olan MGSB, gerçekte kontrgerilla devletinin, Susurluk düzeninin halktan gizlenen gerçek anayasasıdır.

Onyıllardır bu ve benzeri belgelere dayanılarak halka karşı savaş örgütlendi. Türkiye halkı düşman ilan edildi. “Psikolojik Harekatlar” uy-

gulandı. Komplolar, provokasyonlar, hukuksuz tutuklamalar gündelik olaylar haline getirildi ve hala da sürüyor. Halkın apolitize edilmesi, düzene itaat etmesi için “toplum mühendisliği” adı altında politikalar yaşama geçirildi, sesini çıkaran, hakkını arayan herkes “iç tehdit” olarak adlandırılıp sindirilmek, yokedilmek istendi.

‘Devletin Gizli Belgeleri’ emperyalizmin bilgisindedir ve onların ihtiyacına göre şekillenir

Sözkonusu değişiklikler de şimdiden *“hukuk devleti yolunda adım”* gibi sunuluyor. Yapılacak değişiklikleri göreceğiz. Ancak açık olan şu ki, emperyalizmin bugünkü politikalarına uygun olarak “tehdit” değerlendirmelerinde “uluslararası terör” yerini alacaktır. Çünkü ne bu belge, ne de oligarşinin başka bir belgesi, yasası emperyalist politikalardan bağımsız şekillenmemiştir bugüne kadar.

Devletin halkı yönetmekte kullandığı gizli bölgelerden biri olan, her hükümetin eline, MGSB ile birlikte tutuşturulur ve hiçbir hükümetin bunun dışına çıkamadığı **‘Başbakanlık Kriz Yönetim Merkezi Yönetmeliği’** hatırlanacaktır. İstanbul Barosu yönetmeliğinin iptali için dava açtı ve mahkemeye “hangi yasaya dayandığını” sorduklarında **“Yasası NATO Sözleşmesi”** cevabını aldı. (Yücel Sayman, 3 Haziran 2002 Radikal, Neşe Düzel’le **“bilinmeyen ikinci bir anayasa var”** başlıklı röportaj)

Kontrgerilla örgütlenmelerinden Susurluk devletinin açık ya da gizli kontra yasalarına kadar her şey emperyalizmin istikrarı için, onların bilgisi ve onayı dahilindedir.

AB sürecine uyumun makyajları adına hangi değişiklik yapılırsa yapılsın MGSB’nin varlığı, bu ülkenin nasıl yönetildiğinin ifadesidir.

Anayasalar, hükümetler, parlamentolar, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin çıkarlarını, sömürsünü sürdürmeyi amaçlayan düzenin araçlarıdır. Bunların toplamı da işte bugün AB ile birlikte daha güçlü sahnelenen **“demokrasicilik oyunu”** dediğimiz şeyi oluşturur. Tüm bu kurum ve yasalar görünüşte vardır, ama esasta olan, Milli Güvenlik Siyaset Belgesi, Başbakanlık Kriz Yönetim Merkezi Yönetmelikleri, MGK Genel Sekreterliği Yönetmelikleri... Ve Susurluk’tur...

Esasta olan, korkunç bir soygun ve sömürü; ve bu soyguna, sömürüye karşı olanlara uygulanan katliamcılık ve baskı politikasıdır.

Hürriyet'in 'Halkın Haber Alma Hakkına' Saygısı ve Susurluk Devletine Suç Ortaklığı

MGSB'deki değişikliği gündeme getiren Hürriyet, yazarı Sedat Ergin ve konu üzerine yazan diğer AB'ciler, adeta doğal, olması gereken bir şeyden söz ediyorlar. Hem "gizli anayasa" diyor, hem de "bir anayasa varken, bu ne?" diye sormuyor. Denilmektedir ki, "anayasa var ama burası Türkiye, bu ülkenin halkı ve devrimcileri düzenimiz için tehdittir bu nedenle bir de gizli anayasamız olmalıdır."

"Gizli Anayasa"lara, kontra belgelerine duyulan ihtiyaç yoksul halkın hak arama mücadelesidir, devrimcilerin bağımsız, demokratik Türkiye mücadelesidir.

Ertuğrul Özkök'ün kaleminden "**Her ülkenin makul derin devleti olması gerektiğini**" (6 Eylül 2003) ilan ederek kontrgerilla devletini açıkça savunan Hürriyet Susurluk devletinin gazetesidir. Onun her türlü suçunun ortağıdır. Suç ortak-

lığını MGSB'de ne yazıldığını yayınladığı 4 Kasım 1997'de de göstermişti. Belgeyi yayınlayan Hürriyet, bir maddesini sansürlemişti. Bugün bunu "Devletin hassasiyet yaratan çok gizli kararı" diyerek yayınlamamıştık" diye mazur gösteriyor. (29 Kasım 2004) Ertuğrul Özkök de bundan bir süre önce, aynı konuda, "yayımlamadığımıza iyi etmişiz" demişti.

Bugün öğreniyoruz ki, o karar, Alevi halkımızı konu alan bir madde.

Hani halkın haber alma hakkına saygıydı? Yalan tüm bunlar! Bu ülkeyi fiilen, gerçekte yöneten "devletin gizli anayasası"nın bir maddesinin halkı rahatsız edeceğini bilerek halktan gizlenmesi suçuna ortak olmak için açık ki, devlet gibi düşünmek, halkı sürü ve düşman gibi görmek gerekir. Hürriyet, devrimci düşmanlığı ve bu doğrultudaki yayınları, Susurluk'u sahiplenmesi ile herkesin malumudur. "Derin devlet" diye ifade ettikleri Susurluk Devleti'ni savunması, bu maddeyi neden gizlediklerini ve nereden emir aldıklarını da çok açık göstermektedir. Gazetecilik, halkın haber alma hakkı, demokratlık gibi sıfatlar Hürriyet'ten fersah fersah uzaktır. Susurluk devletinin çıkarları ne zaman neyi gerektiriyorsa, Hürriyet onu yapar.

'Gizli Anayasa'daki Alevilik

Hürriyet lütfedip MGSB'nin daha önce yayınlamadığı maddesini, "Bugün Avrupa Birliği yolunda çok önemli reformlar gerçekleştirmiş bir Türkiye için mezhepler hassasiyeti rahatsız edici olmaktan çıktı." diyerek yayınladı:

"Madde; 'mezhep ayrımcılığına müsaade edilmemesi', 'kimliğe hürmet', 'kimlik nedeniyle ayrılmaya yol açmama', 'kimlik nedeniyle hüküm vermeme', 'kimlik nedeniyle bir kavgaya yol açmama' ibareleriyle kaleme alınmıştı."

Maddenin Alevi halkımıza yönelik olduğu çok açık.

Bu ülkede Alevi halkımıza yönelik tüm katliamlar Susurluk devletinin organizasyonu ile gerçekleştirilmiştir. Maraş, Gazi, Sivas, Çorum; tek bir istisna yoktur ki, MGK'nın bilgisi dışında olsun. Alevi halkımızın

inancının, kimliğinin yok sayılması, bastırılması, gerektiğinde katliamla susturulması yine MGK denetiminde uygulanan bir politikadır.

'Mezhep ayrımcılığına müsaade edilmemesi', 'kimliğe hürmet' gibi ibareler bu nedenle gerçeği ters yüz etmektedir. Hürriyet'in hala açıklamadığı, "Gazi olayları sonrası arttığını söylediği hassasiyet" gereği, Alevilere yönelik hangi politikaların uygulandığıdır.

Alevi halkımızın düzeniçileştirilmesi, devlete kazandırılması için izlenen politikalar Susurluk devletinin bu madde-sine uygun olarak şekillendi. Özü yokedilmiş, düzene uyumlu hale getirilmiş bir Alevilik yaratılması için "sopa" kadar "havuç" politikası da hep gündemde oldu. Bir gün katleden devlet, ertesi günü şefkatli devlet rolü oynadı Ale-

vi halkımıza karşı. Alevi kesimi içinden işbirlikçilerin devşirilmesi, zulme karşı olan Alevi halkın bu özelliğinin yokedilmesi için bu işbirlikçi bezirganlar aktif olarak kullanıldı.

MGK'nın **Alevileri nasıl düzeniçileştiririz** programı etrafında çeşitli açılımlar gündeme getirildi. Bugün aynı politika Avrupa Birlikçiliği aracılığıyla sürdürülüyor, muhalif yönleri yokedilmek isteniyor. Cemevleri tartışması budur. Aleviliğin ders kitaplarında düzenin istediği biçimiyle okutulması bu politikanın parçasıdır. Aleviliğin mezhep değil tasavvuf olarak okutulması, MGSB'ye uygun olan bir çarpıtmadır.

Yoksa ne MGK "kimliğe hürmet" eder, ne de AB, halkların inancına, kimliklerine saygı gösterir. Her şey düzenin bekaası, bunun bir yolu olarak da muhalif kesimlerin her biçimde düzeniçine çekilmesi içindir.

MGK Genel Sekreterliği: Halka Karşı Savaşa Devam

Bir başka demokratikleşme, şeffaflık oyunu da MGK Genel Sekreterliği nezdinde yaşanıyor.

MGK Genel Sekreteri'nin sivil biri olması ile estirilen rüzgar, 30 Kasım günü, MGK Genel Sekreterliği'nde düzenlenen basın toplantısı ile ayyuka çıktı. **"71 yıllık kara kutu açıldı: MGK artık şeffaf"** manşetleri atıldı.

Gerçekten böyle mi olmuştu?

Bu basın toplantısı da AB makyajının parçasıdır. "Kapılar açıldı, şeffaf oldu" yalanlarıyla pazarlandı bu makyajlama. Bir gün basını topla, "şeffaflaştık" manşetleri atılsın. Aynı oyunu daha önce de MİT oynamış ve aynı manşetler atılmıştı. Ne oldu peki? Bırakın MİT'in halka karşı suç işlemeye devam etmesini, ortaya çıkan MİT-Yargıtay-Çakıcı ilişkisi bile, bu "şeffaflaştırma" oyununun arkasına nelerin gizlendiğini gösterdi. Bu oyunlar, halka karşı savaşı daha pervasız olarak sürdürmeye hizmet etmektedir.

MGK Genel Sekreteri'nin "sivil" biri olması ve düzenlenen toplantı da temelde buna hizmet etmekte ve AB'cilik manevrasında vitrin olarak kullanılmaktadır. Her şeyden önce "Gizli Anayasası" olan bir ülkede MGK Genel Sekreterliği sivil olsa ne olur olmasa ne olur? Kapılarını bir gün basına açsa ne olur, açmasa ne olur!

'Sivil' MGK Genel Sekreteri **Yiğit Alpagon**'un sözleri de değişikliğin ne kadar biçimsel ve aldatmaya yönelik olduğunu ortaya koymaktadır.

'Psikolojik Savaşı Başka Kurumlar Yapacak'

Yiğit Alpagon, MGK Genel Sekreterliği'nin en çok tartışılan Toplumla İlişkiler Daire Başkanlığı birimi tarafından yürütülen, halka karşı psikolojik hareket konusunda, **"Psikolojik hareket görevleri bizden alındı. Onlarda artık bizim bir faaliyetimiz olmayacak... Psikolojik Harekat Planı ile ilgili belgeler, ait oldukları gerekli yerlere gönderilmiştir..."** dedi.

Halka karşı psikolojik hareket **"olmayacak" demiyor**, sadece başka kurumların yapacağını söylüyor. İçişleri Bakanlığı bünyesinde tüm kentlerde kurulan birimler tarafınan örneğin. Kaldı ki, MGK'nın bu savaştaki kurmaylığı sürecektir. Halka karşı savaşın temel politikalarının üretimi yine MGK'ya aittir. Fark, bu misyonun daha maskeli hale getirilmiş olmasıdır.

MGK Genel Sekreterliği olarak artık "düşünce üretim merkezi" (thing-tank) olacaklarmış...

İcracı değil istişareci kurummuş... Bunlar demagoji. Daha önce de resmi işlevi zaten istişareydi? Ama tavsiyelerine uyulması zorunlu bir thing-tank. Ve böyle olmaya devam edecektir. Kaldı ki, bu ülkenin düşünce üreten kuruluşları, üniversiteleri, bilimsel kurumlar tükenmiş de, MGK Genel Sekreterliği'ne mi kalmış her şey?

'Sadece Elbise Değiştirdik'

Toplantı öncesinde; MGK Genel Sekreterliği'ndeki fişlemelerin yakıldığına, zabıtların açıklanacağına ilişkin "büyük demokratikleşme" haberleri kaplamıştı ortalığı.

"Sivil" Genel Sekreter açıklamaları ile, şeffaflık havasına kendini kaptıran, resmi elbiseli Genel Sekreterliği tukaka ederek, sivilinin demokratikleşmenin kanıtı olduğunu gösterme gayreti içinde olan AB'ci medyaya gerçekleri hatırlattı.

"Fişleme yapmadık ki, yakalım... Açıklanacak olanlar zabıtlar değil, basın bültenleri... (Bir gazetecinin "iç ve dış tehditler konusunda Andıç türü çalışmalar var mı?" sorusu üzerine) "andıç ne? Andıç ne ise bu tür çalışmalarımız yoktur..."

Alpagon "sivilleştik dediysek yanlış anlamayın, sadece elbise değiştirdik" diyor. MGK Genel Sekreterliği'nin bugüne kadar yaptığı bütün faaliyetler sahipleniliyor ya da inkar ediliyor. MGK bültenleri zaten açıklanıyordu, sözde demokratlar; geçin bunları, halka karşı savaşın belgelerini açıklayın demiyor ve oyuna katılıyor.

MGK'da sivil üye sayısı, Genel Sekreter'in sivil olması gibi ayrıntılar üzerinden "hukuk devleti" illüzyonu yaratma oyunu halkın gözünün içine bakarak sürdürülüyor. Temel sorun, yani oligarşik devletin niteliği gözden uzak tutularak ayrıntıda boğulmak isteniyor. Halka deniyor ki, bakın size karşı savaşı artık resmi üniformalılar değil, aynı kafadaki sivil elbiseliler sürdürecektir... Bundan iyi hukuk devleti mi olur"...

AB maskeli demokratikleşme riyakarlığı böyle pis bir oyundur.

Burjuva basın, faşizmin demokratikleştiği, faşizmin halka karşı savaş kurumlarının şeffaflaştığı yalanlarını empoze ederek, baskının, zulmün üzerini örtmekte temel rol oynarlar.

Dersim'i teslim alamazsınız

◆ Valilik kararıyla demokratik gösteriye yeni yasaklar getirildi

◆ Jandarma komutanı muhtarları, "başlarını ezmekle" tehdit etti

Dersim'de Basın Açıklaması Yaptırmama Kararı

İçişleri Bakanlığı'nın NATO karşıtı gösteriler sırasında yayınladığı ve burjuva basında "demokratikleşme, gösteri özgürlüğü" gibi yansıtılan genelge, Çanakkale'nin ardından bu kez de Dersim'de "nasıl gösteri yaptırmayız" kararları olarak karşımıza çıktı.

Tunceli Valiliği, İçişleri Bakanlığı'nın 11 Haziran'da yayınladığı genelgesine dayanarak, Dersim'de basın açıklamalarına sınırlama getirdi. 27 Kasım'da Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren karara göre, basın açıklamalarına kaç kişinin katılacağından, kaç saat süreceğine kadar kurallar belirlendi.

Karara göre; "açık havada yapılacak basın açıklamalarında, tüzel kişiler için yönetim ve denetim organlarının asil ve yedek üye sayılarının 5 katını, gerçek kişiler için ise asgari asil ve yedek üye tam sayısının 5 katını aşmayacak sayıda insanın katılımı ile, toplu veya ferdi olarak, araç ve yaya trafiğini engellemeden, çevreye zarar vermeden, başkalarının hak ve özgürlüklerini kısıtlamadan, günlük hayatın doğal seyrini kesintiye uğratmadan, şiddete başvurmada, düşünce ve görüşlerini açıklamanın konusu ile ilgili pankart-döviz açarak ve slogan atarak, megafon veya sınırlı alanda ses duyulmasını sağlayan cihazlar kullanarak, konusu suç teşkil etmemek kaydıyla yapılabilecek."

Basın açıklamasının 1 saati geçmeyeceği belirtilen kararda, Hükümet Konağı, Adliye binası ve cezaevine 200 metre mesafe içerisinde, Emniyet Müdürlüğü ve binaları ile askeri birlik ve tesislerine 50 metre mesafe içerisinde, basın açıklamasının yapılması da yasak!

Bu kuralların uygulanmasının tercümesi; **bu kentte basın açıklaması yaptırmayız!** Dersim'de demokratik eylemlere saldıran, demok-

ratik mücadele yürütenleri susturmak için her yolu deneyen valilik şimdi bu hukuksuzluğu yasal kılıfa büründürmüş oldu. Örneğin, "basın açıklamanızda üç kişi fazlalık var" diyerek polisin kitleye saldırmasından tutun da, tam bir keyfilik içinde yoruma açık "günlük hayatın doğal seyrini kesintiye uğrattınız" diye engellemelere kadar her şey yasal!

Avrupa Birliği demokrasisi kendini anlatıyor!

***

"Baş Ezme" ve Terör Oligarşinin Temel Yöntemidir

10 Kasım günü Dersim'in Hozat ilçesinin mahallelerinin ve bağlı köylerin muhtarlarını toplayan Tunceli Jandarma Alay Komutanı Kurmay Albay Namık Dursun, muhtarları "Başınızı ezerim" şeklinde tehdit etti.

28 muhtar ortak bir yazılı açıklama yaparak, Hozat Kaymakamlığı'nın "Köylere Hizmet Götürme Birliği" adı altında bir toplantı yaptığını ve bu toplantıya katılan Kurmay Albay Dursun'un kendilerini tehdit ettiğini açıkladılar.

Muhtarlar açıklamalarında, katliamcı ordunun albayının şu sözlerine yer verdiler:

"Çocukları dağda olan muhtarlar istifa edecekler. Köyde terörist tespit ettiğim muhtarın başını ezerim. Devletin verdiği 116 milyon Lira maaşın hakkını vermeyen muhtarın başını ezerim."

Toplantıda, Dersim'de şehit düşen gerillaların cenazelerine katılan araçlara kasten 19 milyar Lira para cezası kestiğini itiraf eden Albay Namık Dursun, Dersim'de faaliyet gösteren örgütlerin kadrolarının yüzde 80'inin Dersimli olduğunu tespit ettiklerini belirterek, "Eğer böyle hareket ederseniz Pülümür ve Elazığ yolunu keserim." diyerek köylüleri ekonomik ambargo ile tehdit etti.

Toplantıya vali adına katıldığını açıklayan Albay, kaymakam Abdulmutalip Aksoy'un da, "Sayın Albayın tüm söylediği sözlerinin altına imzama koyuyorum ve teşekkürlerimi sunuyorum" sözleriyle desteklendi.

Dersim'de halka yönelik baskı, terör, tehdit her dönem en geçerli yöntem olmuştur. Tehditleri kontra cinayetleri, köylerin boşaltılması, yakılması, bombalanması izlemiştir. "Hukuk devleti" güzellmelerinin yapıldığı Türkiye'de iktidarın niteliğini en açık burada görebilirsiniz. Dersim, Türkiye faşizminin gerçek yüzünü gösteren bir ayna işlevi görmeye devam ediyor.

Küreselleşmenin ve Küreselleşme Savunucularının İflası

1

Ekonomik, politik, askeri anlamda yeni bir “çağ” tesbitini gerektiren bir dönemde miyiz? Emperyalizm değişti mi; Lenin’in en temel özelliklerini ortaya koyarak tarif ettiği emperyalizmden farklı bir emperyalizmle mi karşı karşıyayız? Bu konjktürdeki değişiklikler devrim, sosyalizm, mücadele ve örgütlenme anlayışlarında bir değişikliği gerektiriyor mu?..

Tüm bu sorular, yaklaşık 15 yıldır solu meşgul ediyor. Marksist-Leninistler açısından soruların cevabı net olsa da, sol adına, devrimcilik adına piyasaya sürülen çeşitli teoriler, emperyalizmin değiştiğini, solun da “küreselleşmenin kaçınılmazlığını kabul ederek” değişmesi gerektiğini söylüyor. Elbette bu sadece teorik, akademik bir tartışma, analiz sorunu da değil. Politikalar da bu sorulara verilen cevaplara göre belirleniyor.

Bazı “sol” güçlerin Irak’a Amerikan müdahalesine “olumlu” bakması, bazı “sol” güçlerin ise açıkça Avrupa Birliği savunuculuğu yapması, bu cevaplara bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Böyle bir savrulmayı yaratan, teşvik eden “küreselleşme” meselesi bu nedenle solun gündeminde yeretmeye devam etmektedir.

“Küreselleşme”yi ele alırken önce iki tarihi dönemi hatırlamalıyız; **Birinci dönem**, SSCB’nin yıkıldığı ve “tek kutuplu dünya”nın ilan edildiği dönemdir. Bu, emperyalist sistem ve sosyalist sistem arasındaki dengenin bozulduğu, ekonomik, siyasi, askeri hemen tüm gelişmeleri belirleyen-etkileyen bu dengenin yerini, artık emperyalist sistemin belirleyiciliğinin aldığı ilanıydı. “Tek kutup” emperyalizmdi; daha özel olarak da Amerikan emperyalizmiydi. Ve dünya artık bu kutubun etrafında dönecek, herşey bu kutuba göre belirlenecekti. **İkinci dönem**, 11 Eylül 2001’de başlayan dönemdir. 11 Eylül eylemlerinin ardından Amerika, bu “kutuba” yani kendisine göre hareket etmeyen tüm ülkelere, halklara, örgütlere karşı savaş açmış, “*ya ben-den yanasınız, ya bana karşıınız*” dayatmasıyla, aslında 1990’lardan sonra tam başarılı olamadığı “kutup” dayatmasını, bu defa askeri zorla sürdüreceğini açıklamıştı. Ardından Afganis-

Küreselleşmenin karşısında halklar var!

**Küreselleşmenin karşısında
Marksist-Leninist ideolojimiz var!**

**“Küreselleşmenin önünde kimse
duramaz” diyerek boyun eğenler,
halka güvenmeyenler ve Marksizm-
Leninizmin gücüne sahip olmayanlardır.**

tan, Irak işgalleri, “şer ek-seni” ilanı, “öncelikli hedef örgütler” ilanı geldi; ve 1990’ların başında “*kimsenin emperyalizmin önünde duramayacağı*” söyleyenler, geçen on yılın bu sözü yalanladığını görmezden gelerek, 2001’de Amerikan terörü eşliğinde aynı söz-

leri tekrar ettiler. Amerika’ya karşı çıkmak mümkün değildi, öyleyse, onun şemsiyesi altında bu düzen içinde kendine “iyi bir yer” kapmaya çalışmaktan başka bir yol yoktu. Avrupalı emperyalistlerden Kürt milliyetçiliğine kadar uzanan geniş bir yelpazede bu düşünce savunuluyordu.

1990’da artık halkların mücadelesiyle düzenlerin değiştirilebileceği dönemin geride kaldığı, herşeyin emperyalizm tarafından belirleneceği yeni bir dünya düzenine geçildiği söylenmiş, ama 90’lı yıllar boyunca bu tam da gerçekleşmemişti... O zaman gerçekleşmemişti ama ABD’nin açık işgallere başvurduğu 2000’lerde böyle olmasının önünde artık kimse duramazdı... “Dünya tahlilleri”nin özeti buydu.

Peki bugün neyi tartışıyor emperyalistler?

Afganistan’da ve Irak’ta kolay zafer elde edemedi ABD. Önce BM’yi, şimdi de NATO’yu devreye sokarak işgal ettiği ülkelerdeki varlığını sürdürmeye çalışıyor.

ABD emperyalizmi, “Büyük Ortadoğu Projesi”ni kabul ettiremeyince proje Geniş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi’ne dönüştü.

11 Eylül’den sonra ABD’nin “teröre karşı savaş”ının yanında olmak gerektiğini yazarların en azından bir kısmı ABD’yi eleştirmeye başladı.

2003’ün Mart’ında ABD emperyalizminin askeri gücünün ne kadar karşı konulamaz olduğunu tartışanlar, bugün Irak direnişinin yokedilemezliğini tartışıyor...

Bu tartışmayı yaratan, halkların Afganistan’da, Irak’ta, Filistin’deki direnişidir. Bunların içinde Amerikan imparatorluğunun stratejik planlarını bozmada belirleyici olan ise kuşkusuz Irak’tır. Tek bir halkın direnişi, emperyalizmin yaklaşık 15 yıldır söylediği herşeyi, solun bazı

kesimlerinin emperyalizmin devasa gücü ve terörünün baskılanmasıyla uydurduğu teorileri yerle bir etmeye yetmiştir.

Bugün burjuvazinin ideologları “küreselleşmenin iflasını”, “öngörüldüğü gibi gitmediğini” tartışıyor; Birleşmiş Milletler gibi kurumların hazırladığı raporlar dahi, “küreselleşmiş dünya”nın **daha adaletsiz, daha eşitsiz** ve **“geleceği belirsiz”** hale geldiğini söylüyor.

Bütün bunlarda bizim açımızdan bir sürpriz yok. Dünyaya Marksizm-Leninizmin evrensel tezleri temelinde bakanlar için “küreselleşme” diye pazarlanan emperyalizmden başka bir şey olmadığı zaten başından itibaren bilinen bir şeydir. 1990’ların başından beri bıkmadan bunu anlattık. Emperyalizm değişmemiştir sözü belki binlerce kez tekrarlanmak durumunda kaldı. İşte bu sözlerden biri:

*“Emperyalizm, kapitalizmin en ileri aşamasıdır; yani daha yaygın ve yoğun bir sömürü demektir ve bu özelliğinin değiştiğine dair hiçbir emare yoktur. Emperyalizm dünya pazarlarının paylaşılmasıdır, her türlü ekonomik, siyasi ve askeri zor kullanarak ülkelerin değerlerine el konulmasıdır, IMF’inden NATO’suna tüm kurumlarıyla bugün ülkeleri kendine daha fazla bağladığı aşikar değil midir, artık sömürgelerin çoğu, bizzat emperyalizm tarafından eğitilen, yetiştirilen politikacı, general kadroların elindedir. **Emperyalizm, halklara karşı terörizmdir.** Kısa aralıklarla bir yenisine tanık olmuyor muyuz?”*

*Kısacası **emperyalizm değişmemiştir**, emperyalizmin değiştiğine dair tüm teorilerin sahipleri, uzlaşmacılığın, teslimiyetçiliğin teorisini yapanlardır ve varacakları, vardıkları yer kaçınılmaz olarak emperyalizmin işbirlikçiliğidir.”* (Devrimci Sol, sayı 11, sf. 94, Ağustos 1998)

Kanıtlanan devrimcilerin söyledikleridir. Günümüzün ekonomik, siyasi, askeri gerçekleri, halkların yenilmez direnişleri, küreselleşmenin iflasını yeterince belgeliyor; ama “küreselleşme” propagandalarının ve saldırılarının solda yolaştığı ideolojik savruluşlar, politik tahribatlar hala sürmektedir.

Parlatılan küreselleşmenin insanlık için, dünya için bir çöküş, emperyalizmin sömürü ve saldırganlığında sınırsız bir pervasızlık anlamına geldiği bu kadar açıkça ortadayken, 2004 yılında hala bazı sol yayın organlarında “küreselleşme gerçeğine göre solun yeniden tanımlanması”ndan, küreselleşmenin olumlu yönlerinden söz edilebiliyor. İşte bu nedenle iflas etmiş bir “küreselleşme” teorisi, solun gündeminde durmaya devam ediyor.

Emperyalist tek el sadece fabrikasını götürmekle kalmıyor, fabrikasını götürdüğü yere kendi ekonomik, siyasi kriterlerini, dayatmalarını da götürüyor. Emperyalist tekellere kapılarını kapatanların kapısı ise, havadan yağdırılan bombalar ve ardından işgallerle açılıyor.

‘Küreselleşme’ efsanesi nasıl yaratıldı?

Küreselleşme kavramı, 1990’ların başından itibaren yaygın olarak kullanılmaya başlandı. Kavramı şekillendiren, ona parlak renkler veren burjuva ideologlarıdır. Oysa bu parıltılı küreselleşme gerçeğinin ardında çok bildik bir şey vardı. Küreselleşme, emperyalizmin belli bir konjonktürdeki biçimlenişine yine emperyalistlerin verdiği bir addır. Küreselleşme kavramı aynı zamanda emperyalist sömürü ve tahakkümü gizlemeyi amaçlayan bir kavram olduğu için, küreselleşme denildiğinde sanki emperyalizmden değil, başka bir şeyden söz ediliyormuş gibi algılanması istendi ve bu büyük ölçüde de başarılı.

1990’ların başlarında emperyalizme direnilemeyeceği düşüncesiyle sağa savrulanlar, küreselleşmeyi burjuvazinin kavramlaştırdığı biçimiyle kabul ettiler. Aradan geçen yıllara, Balkanlar’dan Kafkaslara, Ortadoğu’ya kadar tüm yaşananlara rağmen küreselleşmeyi anlamayanlara, bizzat Amerika küreselleşmenin ne olduğunu anlattı. Küreselleşme propagandistlerinin yazılarına bakın; sınırların kalktığından, ülkelerin içişleri diye birşey kalmadığından, sermayenin de, işgücünün de artık özgürleştiğinden, insan haklarının tüm dünyanın sorunu olarak kabul edildiğinden ve illaki internetten, sanal alemin dünyayı nasıl birleştirdiğinden, nasıl demokratikleştirdiğinden sözederek. Bunlar, farklı olgulardır. Amerika’nın anlattığı ise bambaşka birşeydir: Amerika’nın anlattığı küreselleşme Afganistan’dır, Irak’tır, küreselleşme tüm yeni sömürgelere dayatılan ‘yapısal uyum’ programlarıdır, küreselleşme F tipleridir...

ABD eski Dışişleri Bakanları'ndan Henry Kissinger, küreselleşmeyi şöyle özetlemişti bir konuşmasında: **"Küreselleşme ABD hegemonyasının öteki adıdır."**

Aslında, herşey bu kadar açıkken, küreselleşme üzerine solda ve aydın kesimlerde böylesine büyük bir yanılgının nasıl gerçekleşebildiği başlı başına bir araştırma ve sorgulama konusudur.

1999 yılında New York Times'ın başyazarı da şöyle yazmıştı: *"Piyasanın gizli eli, gizli bir yumruk olmadan asla işlemez: F-15'in yapımcısı MacDonell olmadan, McDonald's gelişmez."*

Herşey bu kadar yalındır. Esas olarak emperyalizmin genel işleyişini anlatan bu söz, **küreselleşmenin mantığını** da gösteriyor, ki bu mantık ne yenidir, ne de "özgün" bir durumdur. Emperyalizmi telaffuz etmeden *"küreselleşme, neo liberalizm"* denilerek yapılan teorilerde bir "sakatlık", bir "çarpıklık" olmasının nedeni bu yalın emperyalizm gerçeğini görmezden gelmekten kaynaklanmaktadır.

New York Times başyazarının sözünü ettiği gerçekliği biraz daha somutlayalım:

1990'ların başlarında SSCB'nin yıkılışıyla askeri-siyasi-ideolojik her cephede yoğunlaştırılan saldırı, **"tek kutuplu dünya"** kavramıyla sembolleştirildi. Bu dünyaya verilen ad ise **"Yeni Dünya Düzeni"** oldu. Küreselleşme de, bu kavramların üzerine bindirildi.

Tarihçi Eric Hobsbawm, küreselleşmenin nasıl şekillendiğini şöyle anlatmaktadır: *"Tarihte ilk kez, sadece ticaret değil, üretim ulusüstü biçimde düzenlenmekte... Pratikte, üretim artık ana şirketin bulunduğu devletin politik sınırları içinde organize edilmemektedir."* (Aktaran Haluk Gerger, Kan Tadı, s. 425)

Bu paragraf, *"F-15'in yapımcısı MacDonell olmadan, McDonald's gelişmez."* sözleriyle birlikte düşünüldüğünde küreselleşmenin ekonomisi, politikası çok açık görülür.

Eğer üretim kendi politik sınırların içinde cereyan etmiyorsa ve üretimin belli bir kısmı -hatta bazen tamamı- **başka politik sınırlar içinde** cereyan ediyorsa, o politik sınırlar içinde de emperyalist tekellerin kazançlarının önünde hiçbir engel olmaması için **"başka politik sınırlar içindeki"** ülkelere müdahaleler gündeme geliyor. MacDonell'in F-15'leriyle teslim alınan ülkelere McDonald'slar giriyor.

Başka bir açıdan belirtirsek; emperyalist tekel sadece fabrikasını götürmekle kalmıyor, fabrikasını götürdüğü yere kendi ekonomik, siyasi kriterlerini, dayatmalarını da götürüyor. Emperyalist tekellere kapılarını kapatanların

kapısı ise, havadan yağdırılan bombalar ve ardından işgallerle açılıyor.

Buradan, *"küreselleşmenin sınırları ortadan kaldırdığı"*ndan ne anlaşılması gerektiği açıkça görülüyor: Kaldırılan veya kaldırılmaya çalışılan sınırlar, emperyalist tekellerin önündeki sınırlardır. Bu nedenle küreselleşme ideolojisinin temel tezlerinden biri olarak da *"ulusal sınırların anlamını kaybettiği"* ileri sürüldü. Ulusal sınırlar kalkınca, gerçekten de dünya emperyalist tekeller için tek bir köy, daha doğru deyişle 'pazar' haline getirilmiş olacaktır.

Tekeller için sınırlar kaldırılırken, emekçiler için sınırların kaldırılması şöyle dursun, daha da aşılmaz hale getiriliyor. Bu hem ekonomik anlamda, hem haklar ve özgürlükler anlamında böyledir. *"Sınırların fiziken ortadan kalktığı"*nın iddia edilebileceği tek yer olan Avrupa Birliği içinde bile, sınırları kaldıran Shengen anlaşması, sık sık halka karşı askıya alınmaktadır. Küreselleşmenin aç bıraktığı yeni-sömürge halklarının emperyalist ülkelere akışını durdurmak için Avrupa'daki, Amerika'daki mülteci kampları düpedüz **"toplama kamplarına"** dönüştürüldü. Terör demagogileriyle mültecilere karşı ırkçı, gerici yasalar çıkarıldı. Sınırlar, halklar için bırakın kalkmasını, her geçen gün daha da yükseltilmekte, kalınlaştırılmaktadır.

Küreselleşme, demokrasinin tüm dünyaya yayılması olarak ilan edilmişti. Oysa, o günden bu yana yaşanan gelişmeler gösterdi ki, küreselleşme, kelimenin tam anlamıyla emperyalist bir zorbalık, diktatörlüktür. Küreselleşmenin siyasi dayatmalarını, küreselleşmenin IMF, Dünya Bankası aracılığıyla uygulanan ekonomik programlarını kabul etmeyen ülkeler **"terörist"**, **"dünya barışı için tehlikeli"** ilan edilip, bu ülkeler ya Yugoslavya, Afganistan, Irak gibi askeri saldırılarla, ya da Venezüella'da, Gürcistan'da olduğu gibi darbelerle, komplolarla tehdit ediliyor.

Yukarıda New York Times'den aktardığımız söze atfen söylersek, F-15'lerle, akıllı bombalarla, güdümlü füzelerle, kontrgerilla saldırılarıyla ülkeler yakılıp yıkılıyor, yönetimler devriliyor ve sonra Mc Donald'ların, Halliburtonların, öteki emperyalist tekellerin yağması başlıyor. **Küreselleşmenin siyasi-askeri-ekonomik stratejisinin** özeti budur.

* Bu yazı Devrimci Sol Dergisi'nin Temmuz 2004 tarihli 19. sayısından yararlanılarak hazırlanmıştır.

- Sürece -

“Bu millet yatıp kalkıp size mi çalışacak?”

IMF’ci Tayyip köylüye kin kustu

Erdoğan halkı azarlamaya, aşağılamaya, gerçekleri tersyüz etmeye devam ediyor.

Erzurum’da gübre fiyatlarının yüksekliğinden şikayet eden çiftçileri, *“Doğrudan Gelir Desteği’ni alırsın, mazot desteğini alırsın, hala çiftçi çiftçi çiftçi dersin. Bu millet yatıp kalkıp size mi çalışacak? Bir kesimi sübvans ederken diğer kesimleri ihmal edemeyiz.”* (Hürriyet, 29 Kasım) diye azarladı.

Her kelimesi yalan, her kelimesi aldatma ve aşağılama. Milyonlarca köylüyü ekemez duruma getirdiler, yüzbinlercesi icraalık oldu, cansiperane sahiplendikleri IMF programı sayesinde Türkiye tarımı diye bir şey kalmadı, ama Tayyip tüm bu gerçeklerin hiçbir şekilde gündeme gelmesini istemiyor. Çünkü (kömür dağıttıkları örneğini vererek) diyor ki, *“nankör olmayın, bu iktidarı taktir edin.”* Tayyip sultanlığının kullarının mazot, gübre fiyatlarından şikayet etmeye ne hakkı var? Kul dediğiniz efendisi ne verirse şükreder, minnet eyler. Kimse konuşmasın ve herkes onu alkışlasın istiyor. Halk değil dalkavuklar istiyor Tayyip.

“Gübreyi yurtdışından neye alıyorlarsa, köylüye onu veriyorlarmış.” Sanki sorumlusu köylüler! Tarımı dışa bağımlı kılan, bugün uygulanan politikalarla daha da bağımlılaştıran sizin düzeniniz, uyguladığınız emperyalist politikalar değil mi? Halk kesimlerini birbirine karşı kışkırtma,

sanki başka kesimlerin çıkarına bir şey yapıyor muş havası verme, tüm iktidarların klasik oyunudur. Tayyip bunu çok daha yüzüstü ve halkı azarlayarak yapıyor. Sanki, işçinin, memurun, milyonlarca işsiz durumunu kimse bilmiyor, asgari ücretin sadaka demek olduğunun kimse farkında değil.

“Bu milletin yatıp kalkıp” kime çalıştırıldığı nı, bütçenin yüzde 65’inin IMF borç faizlerine ayrılması çok iyi anlatıyor. Ama Tayyip finans tekelinin karşısına çıkıp, *“Bu millet yatıp kalkıp size mi çalışacak?”* diyemez.

Tayyip, yalanla yarattıkları *“herşey iyiye gidiyor”* havasına darbe vuran herşeye tahammülsüzdür. Halkı bu yüzden azarlıyor. Köylünün pahlavaları ve *“verdiğimizle yetinin”* küstahlığı karşısında sesini yükseltmeleriyle ortaya çıkan, bu iktidarın, Tayyip’in gerçek yüzüdür. Mirasını sürdürdükleri Özal gibi, zengini seviyor Tayyip. Özal da 30 milyon köylüyü **“asalak”** ilan etmişti. Zenginler karşısında yağ çeker, ne söyleyeceklerini şaşırırlar, karşılarında halkı gördüklerinde kin kusarlar. Köylüye *“gözünüzü toprak doyursun”* der, TÜSİAD patronları karşısında *“hizmetinizdeyiz”* diye ellerini ovuştururlar.

Tayyip’in tavrı basit bir psikolojik dengesizlik değildir, sınıfsal bir bakışın ürünüdür. Tayyip, siyasal olarak tekellerin, IMF’nin temsilcisidir. Burjuvazinin sınıfsal çıkarlarıyla halka bakıyor, onların diliyle konuşuyor.

Sayı 135

29

5 Aralık
2004

AB’den emir, AKP’den hayvancılığa darbe

AB’nin ‘İlerleme Raporu’ndaki isteklerden biri olan, *“et ithalatı önündeki engellerin kaldırılması”*, AKP tarafından hemen yerine getirildi bile.

Avrupa tekellerinin ürünlerinin satılması için, canlı hayvan ve et ithalatı Bakanlar Kurulu kararıyla serbest bırakıldı. Daha önce de, hayvancılıkla geçinen köylülere verilen et teşvik primini yarı yarıya düşüren iktidar, öte yandan; Manisa Tavuk Hastalıkları Araştırma ve Aşı Üretim ile Afyon Mandacılık Araştırma Enstitüsü ve Bursa İpekböcekçiliği Araştırma Enstitüsü gibi, hayvancılık için önemli araştırma kuruluşlarını kapatıyor.

25 milyon köylünün 15 milyona indirilmesini isteyen AB, her alanda köylüye yıkım getiriyor. Avrupa tekellerinin taşeronu AKP, bu ülkenin köylüsüne karşı tam bir düşmanlık politikası izliyor ve bunu *“tarımda reform”* adıyla yutturmaya çalışıyor.

5 bin köylü icralık

Şanlıurfa Ziraat Odası Başkanı Halil Dolap, Urfa’da 5 bin 200 çiftçinin 347 trilyon lira dolayındaki sulama borcu nedeniyle icraalık olduğunu açıkladı. *“Yakında cezaevleri çiftçilerle dolacak”* diyen Dolap, uygulanan yanlış tarım politikaları nedeniyle köylünün elektrik borçlarını ödeyemeyecek duruma geldiğini söyledi.

Bölge halkına refah getireceği söylenen GAP, refah değil ama icraaları da beraberinde getirdi. GAP’ın inşaatı ile birlikte pamuk üretimine ağırlık veren köylü, yeraltı sulama yöntemi kullanıyor. Bunun karşılığı ise biriken elektrik borçları oldu. İktidarın IMF politikaları paralelinde üretime destekleri kesmesi, patronların fabrikalarına ucuz elektrik sağlarken, köylüye kendi toprağındaki suyu en fahiş fiyatla satması köylünün ürettiği pamuğu tarladan kaldıramaz duruma gelmesine yol açtı. Bu iktidarın karşısına dikilmezsek, yüzbinler icraalık olacak.

CMUK Tasarısı TBMM’de!.. CMUK’un Mantığını Adalet Bakanı Çiçek Özetledi:

“Kolluğun elini zayıflatmayalım”

Yazının başlığına aldığımız sözü bir yerlerden hatırlıyor musunuz?

İhtimal, herkesin aklına aynı şey gelmiştir, biz yine de hatırlatalım. İşkence eleştirileri karşısında “*polisimizin elini soğutmayalım*” diyen Demirel konuşuyordu sanki komisyonda.

TBMM Adalet Komisyonu’nda sürdürülen CMUK tartışmalarının özeti işte bu sözdü. Tüm maddeler bu anlayışla tartışıldı ve şekillendirildi.

Komisyonadaki CMUK (Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu) tartışmaları büyük bölümüyle tamamlandı, tasarının 17 Aralık’tan önce TBMM Genel Kurulu’nda görüşülüp yasallaştırılması bekleniyor.

İşkenceciliğin, keyfiliğin, hukuksuzluğun avukatlığını yapan bir Adalet Bakanı

CMUK görüşmelerinde jandarma, polis sözcüleri, sürekli olarak kendi konumlarını korumaya çalışırken, bazı AKP’li ve CHP’li milletvekillerinin hukuksuzluğa karşı yaptığı eleştiriler, bizzat Adalet Bakanı tarafından etkisizleştirildi.

Adalet Komisyonu’ndaki CMUK tartışmalarının tutanaklarını okuyan biri, o masadan “demokratikleşmeye” dair hiçbir şeyin çıkmayacağını görür. Nitekim, “demokratikleşme, AB’ye uyum” diye başlayan CMUK’un yeniden düzenlenmesi çalışmaları da, anti-demokratik yapıyı sürdüren hükümlerle sonuçlandı.

Adli Kolluk’un nasıl işkenceli ifadeleri yasallaştıran bir biçime dönüştürüldüğünü önceki sayımızda ele almıştık. Burjuva medyanın “Artık devlet sırrı olmayacak”, “telekulaka sınır” propagandalarıyla sunduğu maddelerdeki düzenlemelerin akıbeti de farklı olmadı.

Cemil Çiçek’in komisyondaki görevinin işkencecilerin avukatlığı olduğu, özellikle bazı maddelerin tartışılmasında açığa çıktı.

Tasarının, “aramanın hâkim kararıyla yapılabileceği”ne ilişkin maddesi görüşülürken, Jandarma ve Polis temsilcileri, bu yetkinin kendilerine de tanınmasını istediler. Bazı üyelerin de buna karşı “*polisin eski alışkanlıklarından vazgeçmesi lazım*” tarzındaki eleştirileri üzerine Cemil Çiçek’in işkencecileri savunan şu sözleri tu-

tanağa geçti:

“Kelle koltukta görev yapıyorlar. Suçlu ve terör örgütlerinin elini kolunu sallayarak suç işlemelerine zemin hazırlamayalım. Kolluğun elini zayıflatmayalım. Savcılara bu yetkilerini gerektiğinde kolluğa devredebilme yetkisi verelim”.

Bu ülkede onyıllardır işkenceler, infazlar, kaybetmeler, işte bu zihniyetin himayesinde sürdürülmüştür. Bu zihniyet, hala iktidardadır. Cemil Çiçek ve AKP hükümeti, yüzbinlerin işkenceden geçirilmesinin, onbinlerce faili meçhul ve kayıpın nedeni olan “polisimizin elini soğutmayalım” politikasının sürdürücüsüdür. Dolayısıyla “AB’ye uyum” adına yapılan tüm düzenlemelere de bu zihniyet damgasını vurmaktadır.

Yine Çiçek: “Özgürlük türküsü hoş da bazen kafiyesi bize uymuyor!..”

Bu sözün versiyonlarını da hatırlıyor olmalısınız. Benzerini onlarca bakandan, polis şefinden, generalden duyduğumuz bir cümle bu.

Çiçek, bu cümleyi de, polis ve jandarmanın aramalarda ele geçirilen belgeleri inceleme yetkisi istemesi üzerine yaşanan tartışmalar sırasında sarfetti.

Polis sözcüsü, kendilerine bu yetkinin verilmesine gerekçe olarak şu örneği anlattı: “Eğer bu yasa böyle çıkarsa terör örgütlerini engellemek mümkün olmayacak. Hizbullah operasyonunda ele geçirilen belgeler o gece değerlendirildi, bu sayede Hizbullah’ın beli kırıldı.”

Polis, yetkisi olmamasına rağmen ele geçen belgeleri okumuş, sonra kitabına uydurmuştu.

Bu tartışmalara müdahale eden Çiçek, şunları söyledi: “Özgürlük türküsü hoş bir türküdür. Ben de seviyorum. Ama bazen bu türkünün kafiyesi Türkiye’ye uymuyor. Türkiye’nin realitesi unutulmamalı, bazı durumlarda savcı isterse yetkisini kolluğa verebilmeli.”

Sonuç, “Türkiye’nin realitesi” bahanesiyle belge ve kâğıtların incelenmesinde hâkimle birlikte savcılar da yetkili kılındı. Savcılara bu yetkinin verilmesinin polisin keyfiliğinin sürmesi demek olduğu ise açıktı.

► Kayıplar, provokasyonlar “devlet sırrı” olmaya devam edecek!

Yapılan propagandalara göre güya artık “devlet sırrı” olmayacaktı. Susurlukçular, güya artık bu kavramın ardına sığınamayacaktı. CMUK’ta yapılan değişiklik gerçekten bunu sağlayacak mı, bakalım:

Komisyon’da yapılan “devlet sırrı” tanımına göre, “anayasal düzene, devletin dış ilişkilerine, milli savunmasına, milli güvenliğine zarar verebilecek, anayasal düzeninde tehlike yaratabilecek nitelikteki bilgiler” devlet sırrı sayılacak.

Bu madde öylesine lastikli ki, her türlü bilgi, yine devlet sırrı kapsamına sokulabilir pekala. Dolayısıyla değişen birşey olmayacaktır.

► “Telekulak” dinlemeye devam edecek

Komisyon’da kabul edilen bir başka madde de telefonların “hakim kararıyla” dinlenebileceği yazıldı. Ancak bir “istisna”sı vardı maddenin: “Gecikmesinde sakınca bulunan durumlarda telefon dinlemesi, *savcıların kararıyla* da yapılabilir!”

Oligarşinin tüm kurumları, istisnaları kural haline getirmekte mahirdir. Bu maddeler CMUK’ta olduktan sonra, işi kitabına uydurmanın bu ülkenin savcıları ve polisi için “çocuk oyuncağı” olduğu açıktır. Kaldı ki, ilk kez CMUK’a konulan “gizli soruşturmacı” statüsüyle, polis aslında her türlü yasal kısıtlamadan muaf tutulmuştur. “Gizli soruşturmacı”lar yasadışı dinleme, izleme yapacak, gerektiğinde faşist katiller, mafyacılar, “gizli soruşturmacı” sıfatı altında istihdam edilecektir.

► Genlerimiz de fişlenecek!

CMUK ile yeni bir “fişleme” yöntemi getirildi.

Tasarının 75-81. maddeleriyle getirilen düzenlemeye göre, “bir suça ilişkin delil elde etmek amacıyla mağdurun veya sanığın vücudu üzerinde muayene yapılabilmesi için vücudundan kan, saç, tükürük, tırnak, cinsel salgı gibi örnekler alınabilecek ve bu DNA tespit verileri, depolanabilecek ve dosyalanarak saklanacak.”

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, bu fişlemeyi de “terörle mücadele” gerekçesiyle savundu.

Bir taraftan fişler imha ediliyor haberleriyle “demokratikleşme” propagandası yapan düzen, diğer yandan yeni fişleme yöntemleri geliştiriyor.

► ACM(DGM)’ler Pekiştirildi!

DGM’leri kaldırıyoruz şovuyla DGM’lerin

ACM’lere (Ağır Ceza Mahkemeleri’ne) dönüştürülmesi oyunu, CMUK’ta pekiştirildi.

CMUK’a eklenen maddelerle, “devletin güvenliğine karşı suçlarla ilgili davaların, Adalet Bakanlığı’nın teklifi üzerine yargı çevresi birden çok ili kapsayacak şekilde belirlenecek illerde görevlendirilecek Ağır Ceza Mahkemeleri’nde görüleceği” hükmüne bağlandı. Bu düzenleme, DGM yasasındaki maddenin aynısı.

Yine eklenen bir başka maddeyle “devletin güvenliğine karşı işlenen suçlarda gözaltı süresinin 48 saat, Olağanüstü hal ilan edilen bölgelerde 4 gün olması” tasarıya eklendi.

İşte Türkiye’yi “demokratikleştirecek” maddeler. Hukuksuzluklardan hukuksuzluk beğenin. Polisin, jandarmanın “ülkenin güvenliği tehlikeye girer, terör örgütleri kol gezer” tehditleriyle milletvekillerine hemen her istediklerini kabul ettirdikleri bir meclisten, bundan başta türlü bir CMUK çıkması mümkün mü?

Haklar ve Özgürlükler Cephesi:

► Bir “Demokratikleşme” Hamlesi Daha, Zulmün Yasallaştırılmasıyla Sonuçlanıyor

İŞKENCECİLERİN YETKİSİ ARTIK DAHA FAZLA! İŞKENCE ALTINDA ALINAN İFADELER YASAL!

HÖC tarafından, CMUK görüşmeleri sürerken yapılan 62 No’lu, 29 Kasım tarihli açıklamada, Adli Kolluk aldatmacasına dikkat çekilerek, “mevcut polis, jandarma sorgu birimlerine ‘Adli Kolluk’ sıfatı ve yetkisi tanınarak, polisin yetkilerinin, keyfilik ve tasarruf alanının genişletildiği” belirtildi.

HÖC açıklamasında oynanmak istenen oyun deşifre edilerek şöyle denildi:

“Oligarşi usulü demokratikleştirme” yıllardır bu zihniyet ve yöntemle sürdürülüyor.

AKP’nin çıkardığı “AB’ye uyum” yasalarına rağmen, hala hergün ülkemizin dört bir yanından işkencenin, infazların sürüyor olmasının altında ki gerçek de budur.

Mesele, “**yasalar çıkıyor, uygulama sorunu var**” meselesi değildir. Mesele, oligarşinin faşist iktidarının sürüyor olmasıdır.

Bu iktidar sürdüğü müddetçe, işkenceler, infazlar, F tiplerinde katliamlar, meydanlarda polis terörü bitmeyecektir.

AKP, Avrupa Birliği’nin de desteğiyle “demokrasi oyununu” sürdürüyor. Bu oyuna aldananlar, “demokratikleştikimizi” söyleyenler, sömürü ve zulüm düzenine hizmet ettiklerini görmelidirler.”

Bağımsızlığı “hatırlayan” **CHP**

CHP’de “vatanseverlik” arayan gençlik

Mustafa Sarıgül muhalefetiyle karşı karşıya kalan CHP, birden “bağımsızlığı” hatırladı. Bağımsızlık savunuculuğuna vurgu yapan açıklamalar yapılmaya başlandı ardarda.

67 il başkanı, ABD’den aldığı icazetle liderliğe soyunan Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül’ü eleştiren bir bildiri yayınladı. Yıllardır Gençlik Kurultayı düzenlemeyen CHP yönetimi, Gençlik Kurultayı’nı Sarıgül’e karşı “*gençlik bizim yanımızda*” mesajı vermek için kullandı.

İşbirlikçiliğini örtmek için bağımsızlıkçılığa, beceriksizliğini örtmek için Atatürk’e sarılan Baykal

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal’ın, karşısında bir muhalefet, bir lider adayı görünce dengesizleştiği artık bilinen bir şey. Bu kez de bu dengesizlikle CHP Genel Başkanlığı koltuğunu “**Atatürk’ün koltuğu**” ilan etti. Dahası, o kadar elverişli koşullara rağmen bir türlü iktidar olamayışındaki, muhalefetteyken bile oy kaybetmeye devam edişindeki beceriksizliğini örtmek için “*AKP’nin de CHP’nin idealleri doğrultusunda yürüdüğünü*” söylemeye kadar vardırı işi: “*İktidar koltuklarında oturanlar, CHP’nin idealleri doğrultusunda yürümek zorundalarsa, Mustafa Kemal Atatürk’ün gerçek iktidarı devam ediyor demektir.*” diyordu Baykal.

Düzenin tüm güçleri, Mustafa Kemal’i tarihsel, siyasal anlamda yerli yerine oturtmak yerine hep böyle yapmışlar, cuntaları da, katilamcılıklarını da, emperyalizme uşaklıklarını

da “**Atatürkçülük**” maskesiyle gerçekleştirmişlerdir. Baykal da aynısını yapıyor. CHP Genel Başkanlık koltuğu “Atatürk’ün koltuğuymuş”!

Bu ülke, CHP Genel Başkanı İnönü zamanında emperyalizme bağımlı hale getirilmeye başlamadı mı? Ve bugünden bir örnek, “Atatürk’ün koltuğu”nda oturan eski CHP Genel Başkanlarından Hikmet Çetin, Afganistan’da Amerika’nın hizmetinde görev üstlendiğinde itiraz mı ettiniz?

67 il başkanının yayınladığı bildiride de “*CHP’nin siyasi ahlakın ve bağımsızlığın yılmaz savunucusu*” söyleniyordu.

Sormak gerekiyor bu başkanlara; bağımsızlık, Baykal’ın koltuğu tehlikeye girince hatırlanacak bir şey midir? Bu ülke IMF’nin emrinde talan edilirken neredeydi sizin yılmaz bağımsızlık savunuculuğunuz? ABD topraklarımızı Irak’ı işgal için üs haline getirirken CHP yönetimi, kitlesi, meydanlarda “Kahrolsun Amerika, Bağımsız Türkiye!” sloganını haykıran devrimcilerin yanında değildi? AB’ye tam teslimiyet süreci tıkr tıkr işlerken CHP’nin bağımsızlık savunucuları neredeydi?

Sarıgül’ün emperyalizme boyun eğişiyle, CHP yönetiminin emperyalizme boyun eğişi arasındaki fark olsa olsa nüanslardadır. O yüzden Baykal-Sarıgül kavgası, bağımsızlık savunucuları ile Amerikancıların kavgası değildir; geçen sayımızda da belirttiğimiz gibi, **koltuk kavgası**’dır.

CHP yönetimi, il başkanları oturup kendilerine bir sorsunlar bakalım: ABD’den icazet aldığını övünerek söyleyen biri

nasıl oluyor da CHP’de Genel Başkanlığa soyunuyor? Demek ki, CHP’yi, CHP tabanını bu hale getirmişsiniz. Demek ki, AB karşısında, ABD karşısında “Morrison Süleyman”ın partisinden bir farkınız kalmamış ki, yeni Morrisonlar fink atıyor CHP’de.

Gençlik kurultayı ve “sol” imajıyla aldatılan gençlik

CHP Gençlik Kolları’nın 11’inci Olağan Kurultayı 28-29 Kasım’da Ankara’da toplandı... Gençlik Kolları Kurultayı 8 yıldır toplanmıyordu. Düzen engelliyor değildi, CHP’nin mali bir sorunu da yoktu. Peki öyleyse niye toplanmıyordu Gençlik Kurultayı?

Çünkü CHP de düzenin “**apolitikleştirme**” politikasının sürdürücüsüyü. Hele gençlik, hiç politikleştirilmemeliydi. CHP, gençliği etkisizleştirme ve apolitikleştirmenin partisidir. Bu elbette kendi gençlik örgütlenmesine de yansımıştır.

Gençliğin sorunları diye bir gündemi yoktur. Deniz Baykal, Kurultay’da yaptığı konuşmasının önemli bir bölümünü de zaten Sarıgül’ün eleştirisine, kendi durumunu açıklamaya ayırdı. Baykal’ın gençliğe söyleyecek bir şeyi yoktur. Baykal, Sarıgül’e karşı “*gençlik benim yanımızda*” mesajı verme ihtiyacı duymasa, bu kurultaya da bu kadar önem verileceği şüpheliydi.

Elbette CHP yönetiminin tüm gerici, işbirlikçi politikalarına rağmen, CHP’nin “sol” imajından dolayı, bu partinin tabanında ve gençliği içinde hala vatanseverler, demokratlar yer alıyor.

Kurultay'da da, Grup Yorum'un marşlarının çalınması, hücrelere karşı sloganların atılması veya salonda asılı bulunan "Yaşasın Tam Bağımsız Demokratik Türkiye" ve "Kahrolsun Oligarşi" pankartları, CHP Gençliği'nin içindeki farklı dinamiklerin göstergesiydi.

Kurultay salonunun boş koltukları bile CHP'nin gençliğe ve gençlik örgütlenmesine ne kadar önem verdiğinin göstergesidir. Yeri gelince 80 yıllık parti olmakla övünen, her türlü imkana sahip bir partinin boş koltuklarla Gençlik Kurultayı yapması bile, gençliğin örgütlülüğünden ve gerçek anlamda politikleşmesinden CHP yönetiminin nasıl korktuğunu kanıtıyor.

Düzen partilerinin Gençlik Kolları'ndan anladıkları, "Kapıku lu askeri" olarak kullanacakları bir avuç gencin ellerinin altında olmasıdır.

O kurultayda bağımsızlık, demokrasi sloganları atan gençlerimiz düşünmelidir; CHP Gençliği, bu ülkenin 1980'den bu yanaki tarihinin hangi aşamasında var?

Hiçbir aşamasında yoktur. Çünkü olması istenmemiştir. CHP Gençliği, bütün bu yıllar boyunca hemen hiçbir konuda bu ülkedeki bağımsızlık, demokrasi kavgasında yer almamış, istisna olarak tavır geliştirdiği çeşitli konularda da bunu Genel Merkez'in dışında, hatta ona rağmen yapmıştır.

Bağımsızlığın savunulacağı bayrak, CHP'nin bayrağı değildir. Halk için demokrasi CHP'nin bayrağı altında gerçekleştirilemez. CHP'li vatansever, demokrat gençlerimiz bu ülkenin son 35 yıllık tarihine bakarlarsa, anti-emperyalist mücadeleyi, faşizme karşı demokrasi mücadelesini kimlerin bedeller ödeyerek, can vererek hangi bayrak altında sürdürdüğünü göreceklerdir.

Bağımsızlık için altında toplanılması gereken bayrak, işte o bayraktır.

Köylü Ağaya Karşı Eylemde... Oligarşinin Jandarması, Valisi Ağalık Düzeninden Yana

Bir süredir Ağaya karşı eylemler yapan Diyarbakır'ın Sinan köylüleri, Kaymakamın "ağayla anlaşın" şeklinde kendilerine baskı yaptığını söylediler. 29 Kasım günü Diyarbakır İstasyon Meydanı'nda toplanan köylüler adına konuşan Hasan Sıcaköz, "köy ağası" Reşit Sinan'ın topraklarına hile yaparak el koyduğunu belirtti. Yaptıkları eylemlerle seslerini duyurmalarının ardından Vali ve Kaymakamın isteği ile jandarma karakoluna çağrıldıklarını söyleyen Sıcaköz, "ağa" ile anlaşmadıkları takdirde kendilerinin zararlı çıkacağı şeklinde tehdit edildiklerini, jandarmanın evlerini basarak tek tek arama yaptığını duyurdu.

Sinan köylülerinin tek isteği, ellerinden hileyle alınan topraklarını işleyebilmek. Ama bunun için de sadece ağalara karşı değil, onların jandarmasına, kaymakamına, valisine karşı da mücadele etmek zorunda olduklarını yaşayarak görüyorlar. Bu devlet köyde ağanın, kentte patronların yanındadır, onların devletidir.

Emperyalist Talana Karşı Toprak Savunması

İşbirlikçi iktidarlardan her türlü tavizi alan emperyalist tekeller, yurdumuzun her köşesine göz dikmiş durumdalar. Bergama'dan sonra Biga Yarımadası'nda da bölgeyi zehirleyecek bir altın madeni kurma girişimi içindeler. Çanakkale halkı da Bergama köylülerinin yolundan giderek bu talana karşı örgütlenmeye başladılar. Bölgeyi emperyalist talana karşı savunmak için **Troia-İda Platformu** kuruldu. İsimlerini bölgenin tarihsel adından ve İda Dağı (Kaz Dağı)'ndan alan Platform üyeleri, bölgenin tarihi ve doğal zenginliklerine karşı bir yağma saldırısı olarak gördükleri madeni engellemek için her türlü girişimde bulunacaklarını belirttiler.

'Beş yıldızlı' otelde 'yoksullara yardım' şovu

Bağcılar Belediyesi'nin 30 bin yoksul çocuğa okuma yazma öğretmek için başlattığı kampanyanın açılış töreni, beş yıldızlı Swisshotel'de yapıldı.

Törende Bağcılar Belediye Başkanı, İstanbul Valisi ve Belediye Başkanı, Milli Eğitim Bakanı ve ne ilgisi varsa, Başbakanın eşi Emine Erdoğan da vardı. Ve üstelik konuyla en alakasız kişi o olmasına rağmen, törenin baş kişisi oydu.

Kampanyanın açılış töreni, "**kahvaltılı**" ydı. "5 yıldızlı" ölçülerde hazırlanmış kahvaltı sofralarında anlattılar yoksul çocukları nasıl eğiteceklerini.

Bakan Çelik "7 milyon okuma yazma bilmeyen insanın varlığı bizim ayıbımızdır" derken, bu düzenin gerçeğini ifade ediyordu. Ama Swisshotel'deki şovlarla bu sorunun çözilemeyeceğini de görmezden geliyordu. Zaten başlattıkları kampanya, bir ilçedeki sorunu bile çözmekten uzaktı. Çünkü resmi rakamlara göre 700 bin nüfuslu Bağcılar'da okuma yazma bilmeyenlerin sayısı 300 bin. Yani kampanyanın "okuma yazma öğretmeyi" hedeflediği 30 bin rakamının on katı!

Marmara TAYAD Kapatma Davası Ertelendi Mahkeme, DKÖ Düşmanı Polisten Kayyım İçin İsim İstedi

Marmara TAYAD'ın 1 Nisan hukuksuzluk operasyonlarının devamı olarak, 21 Nisan günü "tedbiren" kapatılması davasının 3. duruşması, 26 Kasım'da Beyoğlu Adliyesi 2. Sulh Hukuk Mahkemesi'nde görüldü. Marmara TAYAD Başkanı Tekin Tangün'ün vekili olarak mahkemeye dilekçe veren Avukat Seda Yılmaz, TAYAD'a kayyım (bir kurumun/malın mahkeme kararıyla bir kişiye teslim edilmesi) olmak istediğini belirtti. Talep, hakim Necati Öğmen tarafından, "Bu dava müvekkilinizle ilgili değil" denilerek reddedildi. Hukuksuzluk yine "tedbiren" sürdürüldü böylece.

Davası 25 Aralık 2004'e ertelenirken, mahkeme önünde toplanan TAYAD'lılar, kendilerine karşı keyfi ve hukuksuz bir

uygulamanın söz konusu olduğunu belirttiler. Açıklamayı yapan Ebru Benek, F tiplerindeki tecrit politikaları ile birlikte demokratik kurumlara yönelik baskıların da arttığına dikkat çekerek, TAYAD'ın işkenceli ölüm olan tecrite karşı çıktığı için defalarca basıldığını, TAYAD'lıların gözaltına alınarak tutuklandığını söyledi. Davayı da bu baskıların devamı olarak niteleyen Benek, farkın, bu davanın polisin komplosunun sonucu olduğunu ve polisin yargı üzerindeki etkisinin somut olduğunu belirtti. Polisten kayyım için isim istemesine, "bu düzen polis düzenidir" demek değil de nedir? sözleriyle tepki gösteren TAYAD'lılar, "Adalet İstiyoruz" pankartı açtıkları eylemi, "Marmara TAYAD Kapatılamaz", "TAYAD'ın

Onurlu Mücadelesi Engellenemez", "Komplolar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları, alkışlar ve zılgıtlar ile bitirdiler.

Ciğer Kediye Teslim: TAYAD'ı Teslim Etmek İçin Polisten İsim İstendi!!!

Mahkemenin atadığı kayyım "yapamayacağını" belirtti, TAYAD tarafından önerilen isimler, polisin yönlendirmesi ile mahkeme tarafından reddedildi. Mahkeme bunun üzerine, kayyumluk için, TAYAD'ı kapattıran ve DKÖ düşmanı olduğu tescilli polisten isim istedi. Hukuka bakın! TAYAD'a yönelik baskıları, gözaltıları yapan polise, 'gel TAYAD'ı sana teslim edeyim' diyor.

İradesini polise teslim eden bir yargının adaletsizliği baştan tescillenmiş demektir.

Sayı 135

34

5 Aralık
2004

TAYAD Başkanı Tekin Tangün'ün tutsaklığı sürüyor Erdoğan Kaldi De Polisi Yalanladı!

1 Nisan büyük komplosu öncesi açılan sahte belgeli, "Erdoğan Kaldi dedi ki..." komedili davanın, 26 Kasım günkü duruşmasında da hukuksuzluk sürdürüldü. Marmara TAYAD Başkanı Tekin Tangün, Hakan Üslu ve Doğan Çelik'in tutukluluğu sürdürülürken dava, "ne kadar yatırırsak kârdır" hesabıyla, 18 Mart 2005'e ertelendi. 24 Şubat 2004'te tutuklanan Tangün'ün ilk duruşması da aylar sonra yapılmış, ikinci duruşma için tarih de tam 4 ay ileriye atılmıştı. Hiçbir hukuki delil bulunmayınca, ACM'ler polisin isteği doğrultusunda daha fazla F tipi hücrelerde tutmak için şimdi bu keyfiliği daha sık gündeme getiriyor.

Mahkemeye tanık olarak çağrılan işkenceci 6 polis, "Erdoğan Kaldi'nin dayak yemediğini, isimlerin çoğunu kendisinin söylediğini" ifade ederken, Erdoğan Kaldi, "zorla imza attırıldım. Atmak istemedim. Kabul etmiyorum" dedi. Böylece Erdoğan Kaldi dedi ki... komedisi bir kez de duruşma salonunda çökmüş oldu. Bu davanın bir komplo davası olduğu, TAYAD'ın F tiplerine, tecrite karşı demokratik mücadelesinin bedeli olarak dayatıldığı konusunda artık kimsenin kuşkusu yoktur. Buna karşın hukuksuzluk sürdürülmüştür.

Davanın görüldüğü İstanbul 14. ACM (DGM) önünde toplanan TAYAD'lılar, kararı protesto ederek, adalet isteğini bir kez daha haykırdı. "Adalet İstiyoruz! TAYAD Başkanı Tekin Tangün Serbest Bırakılsın!" yazılı pankart ile, "Komploları Boşa Çıkartacağız" yazılı dövizler ve Tangün'ün fotoğraflarını taşıyan TAYAD'lılar adına Ebru Benek tarafından yapılan açıklamada, Tangün'ün nasıl bir hukuksuzluk sonucu tutuklandığı anlatıldı ve serbest bırakılması istendi. Benek, davanın geldiği aşamayı değerlendirerek, "davanın hukuksal değil, siyasal kararlarla sürdürüldüğü görülmektedir" dedi.

Bu arada, polis pervasızlığını mahkeme önünde de sürdürdü. Destek için gelenlerden Mesut Karataş, aynı davadan daha önce gözaltına alınıp serbest bırakılmasına rağmen "giyabi tutuklama kararı olduğu" gerekçesiyle mahkemeden gözaltına alınarak tutuklandı. Yine mahkemeyi izlemeye gelenlerden Ulaş Gündüz de gözaltına alınıp 2 gün tutulduktan sonra serbest bırakıldı.

Irak'ta katliamların suç ortağı Şoförlerimizin katili AKP Halka Karşı Takiyye Yapıyor

AKP iktidarı Irak'ta dökülen her damla kandan sorumludur. Onlarca şoförümüzün öldürülmesinin sorumlusudur. Hiçbir manevra, hiçbir gözboyama bu gerçekleri değiştiremez. ABD ve İsrail ile siyasi, ekonomik, askeri işbirliği sürdükçe; Irak'taki işgal güçlerinin yiyecekten inşaat malzemelerine kadar her türlü lojistik destek sağlandıkça; hava, kara, denizyollarımız işgalcilerin hizmetinde oldukça; suç her gün daha da büyüyecektir.

Elkatmış'ı Konuştur, İşbirliğini Sürdür!

AKP, suçu derinleştikçe manevralarla halkı aldatma oyunu oynuyor.

TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Mehmet Elkatmış'ı konuşturan işbirlikçi AKP'dir. Elkatmış, sergilenen tiyatrodan kendine verilen rolün biraz dışına çıkmış, "kantarın topuzunu fazla kaçırmış" olabilir, ama bu durum, AKP'nin ikiye bölünmüşlüğüne değıştirmez.

AKP halka karşı takiyye yapmaktadır.

"Biz kamuoyu önünde halkın duymak istediklerini söyler, kapalı kapılar ardından işimize, işbirliğimize devam ederiz" riyakarlığına öyle bir alışmış ki, ABD ile ilişkilerde de aynı ikiye bölünmüşlüğü sürdürmek istiyor. Hem "küresel güçler" eleştirisi yapıyor, hem ABD ve İsrail ile bütün ilişkileri sürdürüyor, işgale lojistik desteğe devam ediyor.

Felluce konusunda halkın ve kendi tabanının yoğun baskısı altında kalan AKP, bu baskıdan kurtulmak için artık eskisi gibi "reel politikanın gereği" demagojisine sığınamaz durumdadır. Elkatmış bu nedenle konuşturulmuş, Erdoğan bu amaçla sözde "eleştiri" yapmıştır.

Sözde bu eleştirilerin pratik hiçbir karşılığı yoktur. Ama, ABD buna da izin vermedi. Tıpkı çuval geçirme olayında olduğu gibi "ya adam gibi işbirlikçi olursunuz, ya da olmazsınız" dedi. ABD Büyükelçisi Eric Edelman, Abdullah Gül ile görüşerek Elkatmış'ın açıklamalarının hesabını sordu, fırçaladı. Edelman, Felluce'de katlettiklerinin "Türk şoförleri öldürenler oldu-

ğu" gibi kaba bir demagojiye başvururken, Ermeni Soykırımı Tasarısı'nı hatırlatarak tehdit etmeyi de unutmadı. Edelman, Tayyip Erdoğan'ın Cheney'i yeniden seçilmesi için kutlamak amacıyla aradığında, Felluce'yi "araya sıkıştırma"sına da sözlü nota verdi ve diplomatik nezaket sınırlarını aştığını söyledi. Telefon konuşmasının basına neden sızdırıldığı malum; "bakın biz ABD'yi eleştirdik" demek için.

Bu görüşmenin ardından Gül de basın önünde Elkatmış'ı uyardı ve *"soykırım, atom bombası kullanma gibi tanım ve nitelemelerin, amaca hizmet etmeyeceği gibi, eleştirilerin inandırıcılığına ve haklılığına da gölge düşüreceğini"* söyledi. ABD'ye "yanlış anlamayın" mesajını kuvvetlendirmek için katliamcı *"Amerika'nın dostluğuna verdiğimiz önemden dolayı, yanlış gördüğümüz her şeyi Amerikalı yetkililere anlatıyoruz"* diye yağ çekmeyi de unutmadı. Katliamcıyla dostluğun ne anlama geldiğini biliyor Gül. Ama başka çaresi de yok, efendisinin hatırlattığı adam gibi işbirlikçiliğin gereğini yapıyor.

Bu arada yaşananların hukuki tanımının soykırım olmadığını söyleyen Gül'e cevap, Ege Bölgesi'nin 19 Baro Başkanı'ndan geldi. Bölge toplantısının sonuç bildirgesinde, *"İnsanlık dışı soykırıma dönüşen bu işgale karşı Avrupa Birliği üyesi ülkelerden de ses çıkmamaktadır. Bu savaşa dur demek için Birleşmiş Milletler görevi çağrılmamaktadır."* ifadelerine yer verildi.

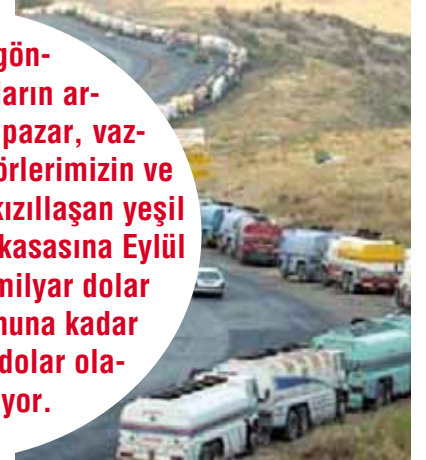
Dışişleri Bakanlığı: "Türkiye Lojistik Köprü"

AKP, Şoförlerimizi Yabancı Şirketlerin Tatlı Karları İçin De Katlediyor

Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Büyükelçi Ali Tuiyan, Irak'ta şoförlerin öldürülmesi ile ilgili olarak 26 Kasım günü TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu üyelerine bilgi verdi.

Vatanlarının bağımsızlığı için savaşan direnişçileri suçlayan AKP'nin Dışişleri Müsteşarı, "Eylül sonu itibarıyla Irak'la ticaretlerinden 1.4

AKP ölüme gönderdiği kamyonların ardından "Irak büyük pazar, vazgeçmeyiz" diyor. Şoförlerimizin ve Irak halkının kanında kızışan yeşil dolarlardan tekellerin kasasına Eylül sonu itibarıyla 1.4 milyar dolar akıttıklarını, yıl sonuna kadar bunun 1.8 milyar dolar olduğunu anlatıyor.

milyar dolar, yıl sonunda 1.8 milyar dolar olacağını hesapladıklarını” söyledi. Irak halkının ve Türkiyeli şoförlerin kanına batırılmış kanlı dolarları ticaret diye sunan AKP'nin Dışişlerinin “*tedbir almaya çalışıyoruz*” yutturmacalarını geçerseniz, bazı gerçekleri de çıplak bir şekilde herkesin gözlerine sokuyor ve işbirlikçiliğin boyutunu gösteriyor.

Birincisi; “*Irak büyük pazar, vazgeçmeyiz*” diyen işgal rantçısı AKP, şoförleri katletmeye devam etme kararlılığında. Ama sanmayın ki, emekçiler sadece “yerli” holdinglerin çıkarları için ölüyor.

Müsteşar, “*Uluslararası ticaret de bizim üzerimizden yapılıyor. Ama yabancı firmalar yurtdışından ürünlerini getirip Türkiye'deki firmalara teslim ediyor.*” şeklinde konuştu. (Cumhuriyet 27 Kasım)

Yani, Avrupalı ve ABD'li tekeller “*Irak pazarından*” paylarını Türkiye'yi köprü olarak kullanarak alıyorlar. Türkiye'ye kadar getirdikleri malları devralan şoförler bir kurban olarak gönderiliyorlar. Sağ kalırlarsa şanslarına. AKP'si, emperyalist tekeli, işgalcisi tümü aynı suçun ortağı durumunda.

Bu lojistik köprüde bizim emekçilerimiz katlediliyor. Emperyalist tekeller canı ucuz, emeği ucuz emekçilerimizin ölümüyle para kazanıyorlar. Bu itiraf, aynı zamanda AKP'nin neden şoförleri katletmekten vazgeçemediğinin ikinci bir nedenini oluşturuyor. Emperyalist tekellerin çıkarlarını tehlikeye sokacak, yağmadan pay almalarını engelleyecek hiçbir adımı atamaz, atamaz bu iktidar. Varlık koşulu bu tekellerin desteğine bağlıdır. Emekçiler ölüyormuş ne önemi var. Yerlisi, yabancıları ile holdingler kazansın, gerisi önemli değil, ölenin yerine milyonlarca işsiz sırada bekliyor nasıl olsa!

Dışişleri açıklamasında ikinci nokta da, direnişe düşmanlığın yeniden tescillenmesi.

Şöyle diyor Dışişleri Bakanlığı:

“*Direnışçiler geçici hükümeti yıpratmak ve 30 Ocak'taki seçimler öncesinde hükümeti başarısız göstermek istiyorlar. Habur'u kapatıp Irak'ı kendi içinde boğarak direnişı büyötmek ve direnişe destek sağlamayı amaçlıyorlar... Türkiye buna izin vermeyecek*”

Bu ifadeler artık bir işgalciye yardımcı olmanın ötesinde, kendisini işgalciyle bütünleştirmenin ifadeleridir. Bir bağımsızlık savaşını engellemek için işgalciyle bu kadar bütünleşme o savaşın açık bir tarafı, dolayısıyla kurtuluş savaşçılarının hedefi olmayı da kabul etmektir.

İkiyüzlü AB'nin Felluce Suskunluğu

Felluce vahşeti karşısında BM gibi AB de suskun. O çok sözünü ettikleri uluslararası hukuk yok Felluce'de, vahşet ve katliam var! Susuyor Avrupa! Vahşetle direnişin bastırılmasını dört gözle bekliyor riyakar Avrupa! Ve Felluce'de kullanılan yasaklanmış silahlar, kimyasal gazlar da onları ilgilendirmiyor. Taniyin bu ikiyüzlülüğü, itibar etmeyin onların demokratlık adına yaptıkları manevralara. Bugün Felluce karşısında ayağa kalkmayan hiç kimse, hiçbir ülke ne demokrat olabilir, ne de hukuk gibi bir kaygısı vardır.

AB'ci “Demokrat” Birand'dan Felluce Katliamına Destek

AB'cilerin başını çekenlerden M. Ali Birand, 30 Kasım tarihli Posta'daki yazısında Felluce katliamına destek verdi. Felluce'yi “*masum ve kahraman Iraklı direnişçilerle, gaddar Amerikalılar arasındaki bir savaş*” olarak değerlendirenleri eleştiren Birand, “*Felluce'deki direnişçiler, masum Irak vatandaşları değildir*” dedikten sonra, onların kamyon şoförlerini öldürenler olduğunu söyledi. Yani “*öldürölmeyi hak ediyorlardı.*” (ABD elçisi Edelman da aynısını söyleyerek Felluce katliamını savunuyordu!)

Demokratlığın en basit kriterleri kaybolunca, kafa emperyalizmin küresel çıkarlarına endekslenince böyle demagoji yapılıyor. Irak'a giden şoförler işgale nasıl hizmet ediyor, öldürölmelerinin asıl suçlusu kim, direnenler neden direniyor çok iyi bilir. Ama şunu da bilir ki, direnişin zaferi, aynı zamanda Avrupa emperyalizminin de yenilgisidir. Türkiye ve dünya halkları emperyalizme karşı güç ve moral bulacaktır. Emperyalizme karşı direnilebileceğini, zafer kazanılabileceğini, emperyalizmin gerçek yüzünü yeniden gören bir Türkiye halkına AB emperyalizminin propagandasını yapmak elbette kolay olmaz!

Oligarşinin Afganistan'da İşgalci Olduğunu Unutmayın!

Adeta Afganistan'da yaşanan işgal değil, bir ülke yerlebir edilmedi. Irak'ta işgale karşı çıkıp, Afganistan'a sessiz kalmak büyük bir ikiyüzlülüktür. AKP'nin Afganistan'ı gözden uzak tutarak suçunu gizlemesine izin verilmemelidir. Oligarşi rahatlık içinde emperyalizm adına işgal gücü olmaya devam ediyor. Daha önce işgal gücü ISAF'ın komutanlığını üstlenen, Hikmet Çetin'i NATO'nun hizmetine işgal valisi olarak veren oligarşi, 11 Şubat 2005'te yeniden ISAF'ın komutanlığını devralacak. Bunun için, işgal komutanlığı yapacak olan Korgeneral Ethem Erdağı, gayet rahat “6 aylık komutanlık yapacaklarını” açıklıyor, 170 kişilik bir birlik daha, eğitim için Norveç'e gidiyor.

Şoförlerimiz işte bu nedenle öldürülüyor. Peki ne uğruna?

Bir avuç holding köşeyi dönsün, AKP koltuğunda rahat otursun diye. AKP iktidarı ülkemize utanç verici, aşağılık bir rolü dayatmıştır. Yok, “şoförlerin güvenliği için Iraklı yetkililerle toplantılar yapıyormuş, gizli tedbirler alınıyormuş...” hiçbirinin faydası yoktur.

Tek çözüm işgale desteği çekmektir.

Askeri Mühimmattan Yemeğe, Yakıttan İnşaat Malzemesine, VE TUVALET TEMİZLİĞİNE KADAR

Türkiye İşgalcinin Hizmetinde

Yabancı gazetelerden alınan ve 1 Aralık tarihli basında çıkan bir haber, işgalciye hizmette sınır olmadığını gösteren çarpıcı bir örnekti.

Musul'daki Amerikan Marez İleri Operasyon Üssü'ndeki işgalcilerin neredeyse tüm ihtiyaçlarını üsde çalışan 2 bin Türkiyeli karşılıyor. Yemek, telefon ve internet, güvenlik, çöplerin toplanması, tuvaletlerin temizliği ve üssün inşaat işleri... İşgalciyle işbirliği yapan firmaların adı ise, Serka Grup, Akfen ve Akcell.

Dışişleri müsteşarı, Irak'a ölüme gönderdikleri kamyonların neler taşıdığının dökümünü bakın nasıl veriyor:

“Yüzde 50-55'i gıda, yüzde 15'i mazot ticareti yapıyor, yüzde 30'u çokuluslu gücün malzemesini taşıyor.”

İfadelere bakın; “yüzde 30'u çokuluslu gücün malzemesini taşıyor.”

“Çokuluslu güç” kim?

İşgalcilerin kendilerine verdikleri, işgali meşrulaştırma amaçlı uydurma bir isim. Amerika değil de “çokuluslu güç” deyince işgale destek meşru oluyor öyle mi?

Peki bu “malzemeler” ne?

“Çokuluslu gücün malzemesi”nin askeri malzemeler olduğu malum. Gıda, yakıt gibi lojistik malzemeleri ayrıca sayan AKP'li, Türkiye üzerinden giden ve Irak halkına ölüm kusan askeri mühimmatı da böyle genelleyip geçiştirmek istiyor.

İşgale destek hiçbir demagojiyle, yalanla gizlenemiyor. AKP şoförlemizin katili, Irak halkının katledilmesinin ortağıdır.

Çağlayan'da SP Mitingi

28 Kasım günü Saadet Partisi'nin düzenlediği 'Zalimlere Lanet' mitingine 20 bini aşkın kişi katıldı. “AKP iktidarının zalimlere hizmet ettiğini” haykıran onbinler, ABD'nin yanısıra iktidarı da protesto ettiler. Felluce katliamını lanetleyen, direnişçileri selamlayan çok sayıda döviz ve pankartın taşındığı mitingde bir konuşma yapan Necmettin Erbakan, iktidarın sözde kınama açıklamalarını cılız sesler olarak değerlendiren, “AKP, Irak'a yönelik saldırılar sırasında Türkiye'nin havaalanlarını, limanlarını ABD'nin emrine verdi. Zalimlere hizmet ederek zulmün baş ortağı haline geldi” dedi. Çok sayıda islamcı grubun da katılarak destek verdiği eylemde “Haydut ABD, Irak'tan Defol”, “Kahrolsun ABD Emperyalizmi”, “Zulme Karşı Direneceğiz”, “Bağdat'a Selam, Direnişe Devam” sloganları atıldı.

SP Mitingi ve İslamcılar

İslamcı tabanı doğrudan etkileyen bu mitingin AKP'yi rahatsız ettiği açıktır. AKP Genel Başkan Yardımcısı Dengir Fırat, mitingi “İcrada olmakla muhalefet olmak arasında büyük farklılık var.” sözleriyle değerlendirdi. Yani, iktidardayız, mecburen işbirliği yapıyoruz demek istedi. Bir yanıla doğru. Ancak bu ortadaki ahlaksızlığı, işbirlikçiliği mazur göstermez.

Miting, islamcı kesimde bir “rahatlama” yarattı denilebilir. Felluce'de camiler bombalanırken AKP'nin frenlemesi ile hiçbir şey yapılmamasıyla baskılanma altındaydılar. Vakit yazarları alenen “SP camiamızı rahatlatmış” diyerek bunu ifade ettiler.

Ya bundan sonra? Yani islamcılar bir miting yaptı, AKP'yi desteklemeye devam edebilirler mi? Bugüne kadar kim meydanlara çıkılmasını neden engelledi? Hangi çıkarlar uğruna? Miting bir olumluluk olmakla birlikte tüm bunlar değerlendirilmek durumundadır.

Bu arada, hem bu iktidarı destekleyip, hem de “şoförler neden gidiyor?” diye soranlar var. İslamcı basın zaten bu havada, sanki AKP'ye toz kondurmamak için güllük gülüstanlık Türkiye tablosu çizenler onlar değil. Bir de AKP yalakası Nazlı Ilıcak'ın Tercüman'ında yazan dönek solcu, şimdinin AKP destekçisi Gülay Göktürk var.

Göktürk, 26 Kasım tarihli yazısında “ölüm kamyonları gitmesin” istiyor, “Kimin, işgale karşı olan bu halkı böyle utanç verici bir role sokmaya hakkı var?” diye soruyor.

Anlaşılması gereken şu: **AKP hedefe konulmadan, işgal eleştirilemez.** AKP'ye verilen destek, onun politikalarıdır. AKP bu desteğin pervasızlığıyla suç işlemeye devam ediyor. Kimse **“hem destekler hem eleştiririz”** diye doğallaştıramaz. Çünkü söz konusu olan sıradan bir politika değildir. Bir ülkenin işgaline, şoförlerimizle birlikte o ülkenin onbinlerce insanının ölümüne destektir...

“Felluce var olmaya devam ediyor. Onlar yurtları için savaştılar. Boşa ölmediler. Şimdi bizler döneneğiz şehrimize, sağ kalan çocuklarımız kolsuz, bacaksız büyüyecek, ama Amerikalı işgalciler bir gün bile orada kalamayacak. Amerika, büyük yenilgiyi tadacak”

“Binalarımız çöktü ama şehitlerimizin ruhu hala orada”

Yukarıdaki sözler, Felluce'den bombalarla göçen zorlanan ve aç susuz bir şekilde kent dışında bekleyen bir Felluceliye ait. (Aktaran, Can Dünder, 25 Kasım 2004, Milliyet)

Bir ruh halini, ama sadece konuşanın değil, tüm Fellucelilerin, tüm Irak halkının ruh halini yansıtıyor bu sözler. Sokaklarına evlatlarının kanı dökülen bir kent asla teslim alınamaz. Tanklar, toplar, kimyasal silahlarla yakar, yıkar girersiniz, ama asla teslim alamazsınız. “Şehitlerin ruhuyla” kastedilen de, tarih boyunca kanıtlanmış bu gerçeğin Arap dilindeki ifadesidir. Böyle olmasa bugün tarih çok farklı yazılır, Roma İmparatorluğu hala ayakta olur, Naziler tüm dünyayı istila etmiş olurdu. Naziler Moskova önlerine kadar dayandılar, Stalingrad yerlebir edildi, ama yıkıntılar arasından direniş fışkırdı günler boyu. Ve Stalingrad'da dökülen kahraman Sovyet halkının kanı Nazileri tarihe gömdü.

Anaların oğullarına, “direnişe katılmazsan hakkımı helal etmem” demeye başladığı yerde, o hal ki yenecek hiçbir güç yoktur. Yaşayacak ve göreceğiz; direnen Felluce Irak Kurtuluş Savaşının zaferinde büyük bir yere sahip olacak.

Direnişçiler Felluce Sokaklarında

Felluce saldırısı başlayalı bir aya yakın bir zaman geçti. Kentten sağlıklı haber alabilmenin mümkün olmadığı koşullarda dahi hâlâ yeryer çatışmaların sürdüğüne ilişkin bilgiler geliyor. Direniş güçlerinin daha önce basına verdikleri bilgilerde yer aldığı gibi, iradi olarak çekildikleri ve yeniden örgütlenerek kentte gerilla taktikleri ile direniş sürdürecekleri belirtiliyor.

Felluce Mücahit Konseyi, ABD'nin operasyonunun ardından yeniden örgütlendiklerini ve saldırılara başladıklarını açıklarken, kentteki AFP ajansı muhabiri de 26 Kasım'dan itibaren kentte silahlı

saldırı ve patlamaların meydana geldiğini duyurdu. Bu saldırılardan birinde ise, 2 ABD askeri öldü. ABD'nin resmi açıklamalarına göre, Felluce'de kaybı 54. İşgalin başından bu yana kayıplarını gizleyen, yalancılığı ayyuka çıkmış ve direniş karşısında çıkmaza sürüklenen ABD'nin bu rakamının gerçeği yansıtmadığı açık. Sadece Almanya'daki hastanelere bugüne kadar 20 binin üzerinde işgal askerinin tedavi amacıyla götürüldüğü açıklandı. ABD'ye götürülenler bunun dışında tabi.

Irak'ın diğer kentlerinde de işgal askerlerine ve işbirlikçi ordu-polis karakollarına yönelik saldırılar da yoğun şekilde sürüyor. 30 Ocak'ta yapılacağı açıklanan kanlı seçim oyununun yapıp yapılamayacağı da hem direniş, hem de direnişin derinleştiği çelişkiler nedeniyle hâlâ kesinleşmiş değil. Direnişe karşı en büyük ihanetlerden birinin başını çeken Şii dini lider Sistani ile diğer Şii gruplar arasında, Şiiler ile işbirlikçi Kürt milliyetçiliği arasında iktidar çatışmaları da yoğunlaşmış durumda.

Seçim öncesi direnişi kırmak, zayıflatmak amaçlı olarak Irak kukla hükümetinin Ürdün'de direnişçi gruplarla görüşmeye hazırlanması, asıl belirleyici olanın direniş olduğunu, tüm hesapların buna göre yapılmak durumunda olduğunu gösteren bir başka gelişmedir.

Binlerce Ölüm, Zehirli Gazlar, Tanklarla Ezilen İnsanlar...

ABD tarafından yapılan açıklamada Felluce'de 2 bin 85 kişinin öldüğü söylendi. Sivil kayıplar ABD'nin hesabında hiç yer almadığı için onun rakamlarını da açıklamadı işgalci.

Yaşayanlar, tanıklar ise bunun çok daha üzerinde bir vahşeti ve katliamı dile getiriyorlar.

“ABD askerleri günlerce sinir gazı kullandı, bü-

tün binalar bombalandı, binlerce insan katledildi, bunların çoğunluğu da çocuklardı. Amerikan askerleri yaralıları dahi öldürdü, ölülerin gömülmesine de izin vermedi. Yaşanan vahşeti tarif etmenin mümkünü yok!" (ATV'de Siyaset Meydanı'na telefonla katılan bir Felluceli)

Katliamı yaşayan Felluce'lilerin, Inter Press Service Ajansı'na anlattıkları da vahşeti gözler önüne seriyor: (Cumhuriyet 29 Kasım)

"Felluce'de zehirli gaz kullanıldı. Her şeyi kullandılar; tank, top, zehirli gaz."

"Mantara benzeyen duman çıkaran tuhaf bombalar kullandılar. Bu bombalar patlayınca havadan arkasında uzun duman şeritleri bulunan parçalar yağıyordu. Bu parçalar da büyük bir ateş topu halinde patlıyor ve insanın derisini yakıyordu." (Bu etkiyi, napalm bombası ve fosfor içeren silahlar yaratıyor.)

"Hastanede hastaları zorla dışarı çıkardılar. Bazı doktorlar ameliyat yaparken ameliyathaneyi basıp doktorları dışarı çıkarıp, masadaki hastayı ölme terk ettiler... Pek çok kez Amerikan tanklarının insanları çiğnediğini gördüm."

"Askerler cesetleri tankların arkasına bağlayıp gömmek için stadyuma götürdüler. Yerlerde bir sürü ceset gördüm, insanlar keskin nişancılar ateş açtığı için onları gömemiyordu. Amerikalılar pek çok cesedi Fırat Nehri'ne attı."

"Kuşatma sırasında Fırat'a atlayıp yüzerek kaçmaya çalışanlar oldu. ABD'liler kıyıda onları vuruyordu. Sivil olduklarını göstermek için bir elinde beyaz bayrakla yüzen ya da başına beyaz bir şeyler bağlayanlar bile vuruldu... Yolda beyaz bayrakla yürüyen bir yaşlı kadını öldürdüler. Yaralıları bile vurdular. Bir keresinde ABD askerleri hoparlörlerle anons yapıp Felluce'yi terk etmek isteyen insanların bir camide toplanmasını istedi. Camiye ellerinde beyaz bayraklarla gelen bu insanlar da öldürüldü."

"9 Kasım sabahı Sağlık Merkezi havadan bombalandı, 24 doktor ve sağlık çalışanıyla 35-40 hasta yaşamını yitirdi."

Felluce'de direnen Mücahitler'in internet sitesinde de, sivil bölgelerin zehirli gazlarla, kimyasal silahlarla, insan duyularını yok eden anestetikle bombalandığı; sivilleri napalm bombalarıyla, hidrojen-fosfor karışımından elde edilen sarımsak kokulu ve çok zehirli bir bileşen olan fosfor bombalarıyla, misket bombalarıyla bombalandıkları; 5 bin sivilin öldürüldüğünü tespit ettikleri bilgileri yer alıyor.

Felluce katliamı emperyalizmin kanlı tarihine yazıldı. Ama işgalciyi zafere değil yenilgiye yaklaştıracak bir vahşet olarak da geçecek tarihe.

Arap Baas Sosyalist Partisi: Tüm kentler Felluce'dir

Felluce direnişinin merkezi gücü durumunda olan Irak Baas Partisi-Irak Silahlı Direniş Güçleri'nin internet sitesinde yer alan bildirisinden bir bölümüne DHKC Enternasyonal'in çevirisi ile yer veriyoruz:

"Felluce tüm ulusumuz tarafından savunulan bir cephe ve tüm ulusumuz kendisiyle bütünleşmiştir. Felluce muharebesi Direnişimizin ve Kurtuluşumuzun temelidir.

Şimdi, Irak'ın tüm şehirleri ve bölgeleri ve de sevgili Bağdat'ın mahalleleri, çok bilinçli ve sarıh bir planı izleyerek, Felluce muharebesiyle birleşerek savaş meydana atıldılar. Baas'ın ilan ettiği ve Irak Silahlı Direnişi tarafından, işgal güçlerine karşı, şehirlerde, köy ve kasabalarda gerçekleştirilen "Ramazan vuruşları", savaşın günlük olayına dönüşmüştür. Öyle ki bugün, Baas ve Irak Direnişi, düşmana, Irak Büyük Kurtuluş Savaşının stratejik plan ve hedeflerine göre kendi gündemini ve çatışma yerini dayatmaktadır. Hareket halinde olan Direniş güçleri, Bağdat'ta, Ramadi'de, Hit'de, Hadita'ta, Hosayba'da, Samarra'da, Tikrit'te, Beyci'de, Balad'da, Mosul'da, Kerkük'te, Baakuba'da, Madayin'de, Babil'de, Kerbela'da, Küfe'de ve Basra'da işgal ordusunun ve işbirlikçilerinin güvenlik noktalarını, yerel yönetimlerini ve tüm hain ve alçakları tek tek yok etmektedir.

Irak Direniş hareketi, düşmana indirdiği darbelerle, Arapça dilinde, Hüsnü Mübarek rejimine başta olmak üzere, tüm komplocu ve satılık Arap rejimlere açık ve net bir mesaj iletmektedir. İşgal altındaki Irak'ta siyasal bir süreç yoktur. İşgalcilere ve işbirlikçilere karşı bir savaş var. Şarm el Şeyh Konferansı nafiye. Zirveyi organize edenler ve katılımcılar için bir fiyasko olacaktır.

Irak Direnişi, asla aracı kabul etmeyecektir çünkü işgalcilerle asla anlaşmayacaktır. Direniş güçleri, işgalcinin Irak'tan tam anlamıyla def edilmesi için şartlarını koymuştur."

3 hafta sonra kente giren Irak Kızılhaç'ı, yardım çalışmalarını ABD'nin engellediğini, Felluce'nin harabeye döndüğünü, halkın açlıkla yüzyüze olduğunu ve 300 bin nüfuslu kentte sadece 150 aile kaldığını duyurdu.

ANKARA: 'Felluce zaferi müjdeliyor'

Bir başka eylem de Ankara'daydı. Yüksel Caddesi'nde toplanan **Ankara Temel Haklar** üyeleri "Amerika Irak'tan defol" pankartı açtılar. Grup adına açıklamayı okuyan Nursen Toksoy, Irak'ta yaşananların "terör ne, terörist kim?" sorusuna çok net cevap olduğunu belirtti. Toksoy, "Dünyanın en büyük teröristi ABD mutlaka yenilmeye mahkumdur, yaktığı ateş kendini yakacak" dedi. Tokcan, Amerika'nın karşısında kimsenin duramayacağını söyledi.

Temel Haklar Meydanlarda Haykırdı:

'Felluce Halktır Halk Yenilmez'

Sayı 135

40

5 Aralık
2004

AKP iktidarının Irak'ta işgalcinin katliamlarına destekle, şoförlerimizin öldürülmesiyle ayyuka çıkan işbirlikçiliğinin karşısında, Türkiye halkı Irak halkının, direnişin yanında olduğunu eylemlerle haykırıyor. Temel Haklar dernekleri; 1 Aralık günü, İstanbul, Ankara ve Dersim'de düzenledikleri eylemlerle, "ABD Irak'tan Defol" dedi.

İSTANBUL: 'Dökülen kandan AKP de sorumlu'

İstanbul Taksim Gezi Parkı'nda Felluce halkıyla dayanışma amacıyla yapılan eylemde, "ABD Irak'tan Defol" yazılı pankart ve "Felluce Halktır, Halk Yenilmez" dövizleri açıldı. "Irak halkı vatanın nasıl savunulacağını tüm dünyaya gösteriyor" diyen Temel Haklar, halkların başdüşmanının ABD emperyalizmi olduğunu vurgulayarak, "Ezilen hakların direnmekten, emperyalizme ve işbirlikçilere karşı her zamankinden daha fazla dayanışma içinde olmaktan başka yolu yok" dedi. AKP iktidarının işgalcileri ayakta tutan lojistik desteğine değinilen açıklamada, "Bu nedenle Irak'ta dökülen her damla kandan AKP hükümeti de sorumludur" denildi. Eylem sonunda ABD bayrağı yakıldı. Temel Haklar üyeleri ayrıca İstiklal Caddesi'nde halka bildiri dağıttılar.

"Biz Varız!"... Grup Yorum'un da çalışmalarını sürdürdüğü İdil Kültür Merkezi tarafından 2 Aralık günü Taksim'de düzenlenen eylemde "ABD Irak'tan Defol" pankartı açıldı. Yapılan basın açıklamasının ardından Grup Yorum "Biz Varış" marşını direnen Irak halkı için söyledi.

çağını düşündüğünü ancak, ev ev direnen bir halkla karşılaştığını belirterek, "Direnen halklar kazanacak, demiştik. Felluce direnen Irak halkının onurudur. Felluce Irak halkına zaferi müjdeliyor." dedi.

"Katil ABD, İşbirlikçi AKP", "Zafer Direnen Halkların Olacak" sloganlarının atıldığı eylem ABD bayrağının yakılmasıyla sona erdi.

Ankara'da düzenlenen bir başka eylem de, 30 Kasım günü Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde yapıldı. Gençlik Dernekli öğrencilerin de olduğu 150 kişi, Cebeci İşgal Karşıtı Öğrenciler adına bir açıklama yaptı.

DERSİM: 'Felluce ezilenlerin sesidir'

Dersim Temel Haklar'ın aynı gün düzenlediği eylemde konuşan dernek başkanı Murat Kaymaz, "Felluce halkının bastırılmak istenen sesi, ezilen halkların bağımsızlık ve

demokrasi talepleridir” dedi. Konuşmasında; infazlara ve Dersimli muhtarlara yönelik baskılara da yer veren Kaymaz, Felluce ile dayanışma çağrısı yaptı. Kızıl bayrakların taşındığı ve “ABD Ortadoğu’ndan Defol” pankartının Zazaca ve Türkçe olarak açıldığı eylemde, “Felluce Halktır Halk Yenilmez” sloganları atıldı.

Açıklama sonunda Amerikan zulmünün simgesi olan ABD bayrağının yakılmasına polisin engel olmaya çalışması tam da onlara biçilen misyona yakıştı! Kitleyi “bu bayrak ülkenin simgesidir yakamazsınız hakkınızda işlem başlatınız” diye tehdit etmesine rağmen, o bayrağın ne olduğunu çok iyi bilen devrimciler bayrağı yaktılar.

ANTAKYA: ‘Katlederek Özgürleştiriyorlar’

Ulus Meydanı’nda toplanan Hatay Temel Haklar Girişimi, “Amerika Irak’tan Defol” yazılı pankart açtı ve kızıl bayraklar taşıdı. “Felluce Halktır, Felluce Kazanacak” dövizlerinin de yer aldığı eylemde sık sık Arapça sloganlar atıldı.

Grup adına konuşan Özlem Arslan, Irak halkının katledilerek “özgürleştirildiğini” belirtti. Öncelikle Amerika olmak üzere tüm Emperyalist ülkeleri lanetliyoruz ve tüm halkımıza çağrı yapıyoruz diyen Arslan, “tüccar zihniyetiyle yönetilen AKP’nin ‘Irak büyük Pazar, vazgeçemeyiz’ politikasıyla ülkemizde Amerikanın vahşetine ortak etmesine sessiz kalmayalım” şeklinde konuştu.

MALATYA: ‘Direnen halklar kazanacak’

Malatya Temel Haklar’ın eylemi ise, AKP il binası önündeydi. Vahşetin ortağı iktidar sloganlarla protesto edildi. “ABD Ortadoğu’ndan Defol” pankartı ve “Felluce Yenilmez, Felluce Halktır” dövizleri taşınan eylemde, dernek adına Emrah Emre bir açıklama yaptı ve AKP iktidarının işbirlikçiliğini teşhir etti. Eylem, “Direnen Halklar Kazanacak” sloganıyla son buldu.

MERSİN: Halk yanan ABD bayrağına tükürdü

Mersin Temel Haklar’ın “Amerika Irak’tan defol” pankartı ve “Felluce Halktır, Felluce Yenilmez” dövizleri açtığı eyleminde, basın açıklamasını Hasan Biber okudu. Irak’taki, Felluce’deki katliamları dile getiren Biber, AKP’nin Irak’ta işbirlikçilikle, Türkiye’de F tipi tecritle katlettiğini belirtti. Biber konuşmasını şöyle sürdürdü:

“Felluce’de taş üstünde taş bırakmayabilirler fakat teslim olmayan ve direnmeyi sürdüren bir halk asla yenilmiş sayılmaz. Direnişi kıramadığı sürece, Felluce’yi haritadan da silse, er geç zafer Irak halkının ve direnenlerin olacaktır.”

Açıklamadan sonra Amerikan bayrağı yakılırken çevrede toplanan halkın alkışladığı ve bayrağına tükürerek, “keşke İsrail bayrağını da koysaydınız” dediği görüldü.

SAMSUN: Alevler içindeki bayrağı öfke

Samsun
T e m e l
Haklar’ın

işgali ve katliamları protesto eylemi, Konak Sineması önünde yapıldı. “Amerika Irak’tan Defol” pankartı açan Temel Haklar üyeleri, burada bir basın açıklaması yaparak işgale son verilmesini istediler. Halkın yoğun ilgi gösterdiği eylemde ABD bayrağı yakıldığı esnada, bir ucundan yakmaya çalışan esnaflar, alkışlamalar; Türkiye halkının ABD’ye duyduğu öfkenin bir göstergesi oldu. Eylem, “Katil ABD Ortadoğu’ndan Defol , Zafer Direnen Halkların Olacak, Irak Halkı Yalnız Değildir” sloganları ile bitirildi.

BURSA: Kan dökerek zafer kazanamayacak

Bursa Temel Haklar’ın eyleminde ABD bayrağının yanısıra, AB emperyalizminin bayrağı da yakıldı. Osmangazi Metro İstasyonu önünde yapılan eylemde konuşan Talip Arslan, halkların kanı dökülerek hiçbir zaferin kazanılamayacağını belirtti. Arslan, “ABD hiçbir kural tanımıyor. Kadınlara tecavüz ediyor, camileri yıkıyor, yaralı ve ölü insanlara bile kurşun sıkıyor” dedi. ABD’nin yalnız olmadığını söyleyen Arslan, Türkiye’deki işbirlikçinin AKP olduğunu vurguladı.

DİĞER EYLEMLER....

Ankara Tuzlucaıyır Mahallesi’nde yapılan ve “Felluce’de Direniş Kazanacak” pankartının açıldığı eylemde, devrimciler direnişi selamladı. 28 Kasım günü Tuzlucaıyır Meydanı’nda toplanan 250 kişi mahalle içinde işgal ve tecrit karşıtı sloganlarla yürüdü. İdilcan Kültür Merkezi (İKM), BDSP, KSD, YDG ve ESP’nin ortak düzenlediği ve Kaldıraç’ın da katıldığı eyleme, İKM’liler ‘Felluce’de, Filistin’de, F Tiplerinde Direnenler Kazanacak, Halkız Haklıyız Kazanacağız, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz’ dövizleri ve kızıl bayraklarla katıldı.

Bursa’da Büro Emekçileri Sendikası 25 Kasım’da Devlet Tiyatrosu önünde, “Katil ABD Ortadoğu’ndan Defol” yazılı bir pankart açarak eylem yaptı. 26 Kasım günü ise Çiçek Pasajı önünde yapılan eyleme; HÖC,

Malatya

İHD, Mazlum-Der, EMEP, DEHAP, SDP, ESP ve Partizan katıldı. AKP'nin ABD ile işbirliğinin

teşhir edildiği eylemde, "Katil ABD, İşbirlikçi AKP", "İşgale Değil, Direnişe Destek Ol" dövizleri ve "Direnen Halklar Kazanacak" sloganları atıldı. AKP Bursa İl Binasına yürüyen eylemciler burada bir basın açıklaması yaptılar. Bursa'da yapılan bir başka eylem de, aynı gün Bursa Barosu tarafından Adliye Sarayı önünde yapıldı.

İzmir'de KESK Şubeler Platformu 26 Kasım günü Konak eski Sümerbank önünde düzenlediği eylemle "Bush bugün kaç çocuk öldürdün" diye sordular. Konak Meydanı'na yürüyen memurlar, burada bir basın açıklaması yaptılar. KESK şubeleri adına konuşan Alim Murathan, "direnenlerin sadece Irak için değil tüm dünyanın geleceği için direndiğine inanıyoruz" dedi.

Mersin'de Eğitim-Bir-Sen, şube binasının bulunduğu Mer-İN İş Merkezine 'Irak'taki katliama ortak

o l m a , ABD mali alma' yazılı büyük bir pankart olarak, ABD mallarını boykot etme çağrısı yaptı. ABD mallarına boykot çağrısı yapan kurumlardan biri de, 27 Kasım'da İstanbul ABD Büyükelçiliği önünde eylem yapan Tüketiciler Birliği oldu.

Gebze'de 26 Kasım'da Genel-İş'e üye Çayırova Belediyesi işçileri belediye önünde toplanarak ABD'ye verilen desteğin kesilmesini istediler.

Camilerde Öfke: Başta Beyazıt Camii olmak üzere, İstanbul, Ankara, Bursa, Kayseri gibi kentlerde Cuma namazı sonrası ABD'nin Felluce'de yaptığı katliamı protesto eden gösteriler düzenlendi.

İstanbul'da Beyazıt Meydanı'na çıkan kalabalık kitle ABD mallarını boykot etme çağrısı yaptı ve "Katil Şaron Katil Bush" sloganları arasında ABD ile İsrail'in bayraklarını yaktı. Memur-Sen'e bağlı Diyanet-Sen üyeleri de, ABD Büyükelçiliği önünde eylem yaparak katledilenler için dua ettiler.

Adana

Sayı 135

42

5 Aralık
2004

Eylemlere Öncülük Görevi Devrimcilerindir

Felluce katliamı ve direnişi, anti-emperyalist, anti-ABD öfkeyi daha da yoğunlaştırdı. Türkiye devrimci hareketinin on yıllara dayanan mücadelesi ile yaratılan anti-emperyalist geleceğin, eylemlerin bu öfkedeki, bu potansiyeldeki belirleyici rolü açıktır.

Bugün, Türkiye halkının, anti-emperyalistlerin, vatanseverlerin, demokrat güçlerin tepkilerini meydanlarda, mitinglerde, eylemlerde birleştirmesi gereken soldur. Sol, tutarlı anti-emperyalist geleneğine sahip çıkarak meydanlarda öncülük yapmalıdır. Öncülük konjoktörel olarak anti-ABD olan çevrelere bırakılamaz. Onları da içine alan, yer yer birlikte hareket eden, tepkiyi doğru hedefe yönlendiren eylemleri ancak sol yaşama geçirebilir.

Bu konuda görev, en geniş anti-emperyalist birlik olan Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu'na düşmektedir. Koordinasyon kararlı ve cüretli olmalıdır. Koordinasyon, bugün tek tek grupların yaptığı eylemlerden çok daha fazlasını harekete geçirecek güce sahiptir. Bu tür eylemleri yadsınamamakla birlikte, mitingler, yürü-

yüşler, kitlesel basın açıklamaları ve daha bir çok eylem biçimleri ile sürece müdahale edilebilir. Meşruluğu başka kurumlarda arama, kitlesel mitingler, gösteriler için öncülüğü başkasından bekleme tutumu terk edilmelidir. Koordinasyon, bu meşruluğa sahiptir. Kitleler nezdinde bugüne kadar yaşanan birliklerde yakalanamayan meşruluk Koordinasyon tarafından yaratılmıştır.

Bu mücadeleyi omuzlayabilecek yapıda olan, bu toprakların en dinamik devrimci güçlerini, anti-emperyalist geleneği temsil edenleri içinde barındıran Koordinasyon'dur. Ne 'örgütsüz bireyler' örgütleri, ne de şu bu grubun "önce davranırsam öncü olurum" fırsatçılıkları kapsayıcı olamaz. Türkiye devrimci hareketi bu tür fırsatçılıklara itibar edilmediğinin örnekleriyle doludur.

Bu mücadele salt bir enternasyonalizm, ABD'ye tepki ya da katliamlar karşısındaki bir öfke olarak da bakılmamalıdır. Bunlarla birlikte, aynı zamanda anti-emperyalist mücadelenin kendisidir. Bu mücadele, kitlelerin duygularına tercüman olacak, oligarşinin ve onun iktidarının işbirlikçi karakterini en geniş kitlelere gösterecek, halkın devrimci hareketle bütünleşmesinde bir adım daha ileri atılmasının basamağı olacaktır.

5. Yıl Değerlendirmeleri

Direnış subjektivizmle değerdendirilemez

Geçen sayı, ağırlıklı olarak DKÖ'ler tarafından yapılan 5. Yıl Değerlendirmeleri üzerinde durmuştuk. Bu sayımızda ise, 5. Yıl röportajımıza cevap veren ve vermeyen çeşitli siyasi hareketlerin yaklaşımları üzerinde duracağız.

Kuşkusuz ki, bu kapsamdaki bir röportaj dizisinde en önemli bölüm çeşitli siyasi hareketlerin ve yayın organlarının vereceği cevaplardı. Bu sınıflar mücadelesinin doğası gereği böyledir. Bu çerçevede Kızılbayrak, Devrimci Demokrasi, İşçi-Köylü, Alinteri, Halkevleri, Mücadele Birliği, Atılım, EMEP, HADEP, ÖDP, TKP, SDP, ve EHP'ye sorularımızı ilettik. Önce kısaca, röportaj sorularımıza cevap vermeyenleri belirtelim.

***

TKP, “merkezleri çok yoğun olduğu” için cevap vermedi. “Soruları genel merkeze gönderdiklerini, oradan cevap beklediklerini” belirterek günlerce oyaladılar. Ama “yoğunlukları” elvermediği için cevaplar bir türlü gelmedi. Onlar, ölüm orucu sürecinde faşist saldırı altındaki ailelere kapılarını kapatmış, bu nedenle binlerce kişi tarafından yuhalanmış, 19 Aralık katliamının sabahında, cesetlerimiz daha yerdeyken “devrimci demokrasinin” öldüğünü ilan etmişlerdi, ama Ekmek ve Adalet, bunlara rağmen buyrun konuşun, sizin değerlendirmelerinizi de okurlarımız ve herkes öğrensın dedi. Cevaplamadılar. Türkiye halkına neyi anlatacaklardı? 5. Yılına giren bir direniş nasıl yok saydıklarını mı? Devrimciler ölürken nasıl “bize gün doğdu” diye düşündüklerini mi? Sorularımızı cevaplamayarak iktidar, zulüm, direniş diye bir dertleri olmadığını gösterdiler. Anlaşılan, hala pusuya yatmış bekliyorlar...

***

ÖDP de röportaj sorularımızı cevaplamayanlardan biriydi. Üstelik bunu bile, son derece saygısız ve gayri-ciddilik içinde yaptılar. Onların MYK'sı da “çok yoğun”du belirttiklerine göre. İstanbul İl Örgütü de cevaplayabilir, bizim için önemli olan ÖDP'nin değerlendirmesidir dedik. Günlerce oyaladılar. Ve günlerce cevap vereceğiz dedikten sonra “Böyle bir röportajı Ekmek ve Adalet Dergisi'yle yapmak istemiyoruz” dediler. Onlar da TKP'yle aynı durumdaydı, neyi anlatacaklardı Türkiye halkına? Meşhur “sağduyu”larıyla 117 ölümü nasıl “soğukkanlılıkla” seyrettiklerini mi?

***

İşçi-Köylü Gazetesi “eylemin devam etmesi ve kendi politikaları nedeniyle” röportaj sorularına cevap vermeyeceklerini iletti.

***

Halkevleri, ilgili arkadaşlarına ulaşamadıkları için sorularımızı cevaplayamadıklarını belirtti.

***

Kızılbayrak: “Soruları yönlendirmeli bulduklarını” söyleyerek cevaplandırmayacaklarını belirtti. Sancılı bir cevaptı bu da. Sorularımızı altı sayı boyunca yayınladık. Az çok gazetecilik bilen, az çok Türkçe bilen, soruların gayet düz, yorumsuz olduğunu görür. Ama Kızılbayrak'ın sorunu bu değildi. **Kızılbayrak**'ın, direnişe ilk başlayan üç anlayıştan biri olarak geline nokta anlatacağı bir şey yoktur. Ölüm orucunu bıraktıklarını bile uzun süre halka, devrimcilere açıklayamamışken bugün ne söyleyeceklerdi?

***

Atılım da günlerce oyalayıp nice sonra “cevap vermeyeceğiz” diyenlerden oldu. Kâh “niyet okuyuculuğuna” soyunup “niyetimizin” kötü olduğunu, kâh dergimizde daha önce yayınlanan bir yazıyı bahane ettiler.

Büyük bir direniş onun dışında akıp gitmektedir. İçeride ve dışarıda söyledikleri büyük sözlerin gereğini yapamamışlardır. Bu ise, onun “öncülük krizi”ni depreştirmektedir. Her olaya, yalnız tecrite karşı direnişe değil, NATO'ya karşı Okmeydanı direnişine de, Aydos direnişini de aynı “kriz”in penceresinden bakmakta, kiminde resmen yalan söylemekte ve herkesi yok saymakta, kiminde kendi yokluğunu gizlemek için başkalarının avukatlığına soyunmaktadır. Atılım'ın sıkıntıları derindir. Ama hesapları küçük ve basittir.

***

Direnışin 5. yılına girmesi, tarihsel bir aşamaydı. Ekmek ve Adalet, bu tarihselliğe uygun olarak ülkemiz sınıflar mücadelesinde şu veya bu biçimde yeralan tüm güçlerin direnişe dair değerlendirmelerini bir araya getirmek istedi. Nitekim belli ölçülerde getirdi de. Hem herkes tüm kesimlerin değerlendirmelerini birarada görmüş oldu, hem bu görüşler, ideolojik mücadele için bir zemin oluşturdu.

Küfrü de yayınladık, eleştiriyi de. Cevap ver-

meyenler de küfredebilir, eleştirebilirlerdi. Yayınlardık. Bu zeminden kaçış, kimi küçük hesaplarla birlikte, ideolojik mücadeleden kaçıştır. Solun belli kesimleri, direniş sürecindeki politikalarını tartışmıyor, tartışılmasını istemiyor, adeta unutmaya çalışıyor. 1984 Ölüm Orucu sonrasında da benzer bir tutum sergilenmiş ve yıllar sonra da o süreçten söz ederken, kendi politikalarının hiç hatırlatılmadan geçilmesi bir gelenek olmuştur. Bunlar hiç bir siyasi hareketi güçlendirmez. Ve hiç bir şey de unutulmaz.

F tipleri ve tecrit, eğer sadece hapishanelerle sınırlı olmayıp faşizmin tüm halkı teslim almak için başvurduğu bir politikaysa, faşizme karşı mücadelede kendine bir misyon yükleyen siyasi hareketlerin yapması gereken, 5. Yılına giren bir direniş karşısında kendisine nasıl bir sorumluluk düştüğünü tartışmaktır. Küçük hesaplardan, kaygılardan, “öncülük-artçılık” komplekslerinden uzak tartışılması gereken budur.

5 yıldır süren direniş, bu ülkenin sınıflar mücadelesinde nesnel bir olgudur. Ve yine nesnel bir gerçektir ki, sonuçları, sadece hapishaneleri değil, sadece direnişi sürdüren siyasi hareketi de değil, tüm halkı ilgilendirmektedir. Direnişi sadece hangi siyasi hareketin sürdürdüğü noktasından ele alanlar, daha baştan subjektivizm içine düşer ve direnişin tarihsel, siyasal anlamı karşısında körleşirler. Yukarıda somut tezahürlerini gördüğünüz tavırlar bu subjektivizmin ve körleşmenin sonucudur.

***

Alinteri: Komünist Mi, Mezar Kazıcı Mı?

“... Ölüm orucu, devrim tarihimizde aynı zamanda bir yenilginin adı, daha da önemlisi bu yenilgiyle birlikte **bir dönemin kapanışına konulan iri bir nokta** olmuştur.”

Alinteri’nin değerlendirmesi bu sözlerle başlıyor ve “komünistlerin ölüm orucu şehitlerine bağlılığının en anlamlı göstergesinin **bu dönemi kapatmak** olacağı” sözleriyle bitiyordu.

117 şehidi yok sayıp, süren tecrite boyun eğip “bu dönemi kapatmak” nasıl “komünistlik” oluyor acaba sorusu, Alinteri’nin görüşlerinin tümüne bakıldığında, anlamsız bir soru oluyor.

Anlamsız çünkü, Alinteri, “*direnişin 5. Yılına girmesini ... toplumsal muhalefeti ve kurumunuza yaptıklarıyla ve yapmadıklarıyla nasıl değerlendiriyorsunuz? İçeride ve dışarıda 4 yıldır uygulanan tecrit politikası nasıl etkisizleştirilecek?*” sorusunu, sadece direnişi mahkum etmek, direnişe küfretmek için bir vesile olarak görmüş. Cevabın girişinde, usülen konulduğu belli olan “*onların yığıt yaşam ve ölümleri önünde saygıyla*

eğiliyoruz” cümlesini bir yana bırakırsanız, başından sonuna devrimci harekete ve direnişe küfredilip, kendilerinin bu süreçteki yeri örtbas ediliyor.

1-) Alinteri diyor ki, “*F tipi saldırısı, karşı devrimin yeniden yapılanma stratejisinde merkezi bir yere sahipti*”, bu yüzden ölüm orucu yanlış diyor. Peki Alinteri çevresi, o zamanlar görmemiş miydi “stratejik” olduğunu; görmediği için mi katıldı ölüm orucuna? Sonra niye bıraktılar?

Alinteri’nin aslında stratejik saldırıya karşı ne bir politikası, ne bir pratiği vardır. Ölüm orucuna başlama önerisine karşı, “*dışarıda mücadele geliştirilmeli*” diyordu o zaman. Ama dışarıda mücadeleyi geliştirenler içinde de yoktu, o mücadeleyi de ölüm orucuna başlayanlar geliştiriyordu. Sonra 19 Aralık oldu. Tüm değerlendirmelerini unutup “mecburen” başladılar ölüm orucuna. Ölüm orucunu sürdürürken, bir an önce bitirmek için “*uluslararası standartlara*” sarıldılar. O da tutmayınca taleplerini de unutup bıraktılar. Şimdi bütün bu sürüklenişe, tutarsızlıklara teori uyduruluyor. Masal kısmını geçin. Siz neden ölüm orucuna başladınız, neden bıraktınız, onu izah edin önce.

2-) Alinteri’nin cevabını okuyan herkesin göreceği gibi, tutturmuşlar bir “sol tasfiyecilik”; herşeyi onla açıkladıklarını sanıyorlar. “Tasfiyecilik” Alinteri’nin dilinde adeta bir tekerleme gibidir. Ta ‘80 başlarından beri aynı şeyi söyler durur. Ama her ne hikmetse, yıllardır mücadele alanlarında olan, bu ülkenin mücadele tarihine geçen direnişleri, mücadeleleri yaratan da hep o “tasfiyeciler”dir. Bütün bu süreçte Alinteri’nin bağımsız bir varoluşuna kimse tanık olmamıştır. Herkes hafızasını şöyle bir yoklasın; yıllardır bu anlayışı ortada gören var mı? Bağımsız tek bir şey yaptığını gören var mı? Sağa sola tasfiyeci demekten başka ne iş yapar?

“Tasfiyeciler”, 19 Aralık saldırısı karşısında, F tipi saldırısı karşısında, ölere, yanarak, 5 yıldır direnerek, diyelim ki, yanlış yaptılar. Peki Alinteri F tipi saldırısına karşı ne yaptı, ne yapıyor, ne yapacak? Onu da bir açıklasa da, herkes “tasfiyeciler” olurken, “komünistler”in ne yaptığını bir bilse. Ama cevaptan anlaşılan, “komünistler”in bu konuda söyleyecek tek bir kelimesi bile yok.

3-) Alinteri, 19 Aralık öncesi görüşmelerdeki politikayı da beğenmiyor; “*elverişli koşulların değerlendirilemediğini*” söylüyor. Buna sadece gülünür. Herkes biliyor ki, DHKP-C ve MKP temsilcileri Adalet Bakanlığı’yla görüşmeleri sürdürürken, Alintericiler, koşullarda “*F tipini kabul edecekler, geri çözümleri kabul edecekler, onlar*

etse de biz etmeyiz” diye keskinlik yapıyordu. Keskinlik ve lafazanlık böyle bir şeydir işte. Bir anda karşı uca geçiverir. O gün “geri çözümleri kabul ediyorlar, tasfiyeciler, sağcılar, biz kabul etmeyiz” diye ortalığı vaveylaya verenler, sonra birden “uluslararası standartların” savunucusu oluverirler.

4-) Ne kadar pespaye, AB’ci görüş varsa, onları savundular. Bazen “sekte olmama”, bazen “büyük politika” adına, onların dalkavukluğunu yaptı. “Uluslararası standartları” devrimci tutsakların talepleri arasına sokanların başında kendileri geliyor. İhtilalcilikle, komünistlikle “uluslararası standartlar”ın ne alakası var? Komünistler ne zamandan beri AB’nin standartlarını savunuyorlar? Irak’ta da kukla hükümetle işbirliği yapan “komünistler” var. Komünist sıfatı almakla komünist olunmuyor. Eğer emperyalizmin standartlarını savunanlar komünistse, dünyada komünist diye bir şey yok demektir.

5-) Yine Alinteri’ne göre, “komünistler”, güya F tiplerine geçildikten sonra, “geliştirdikleri taktik önerilerle gözle görülür çözüm düzlemleri yaratmış” ama devrimciler bunu da boşa çıkarmışlar.

Eminiz, okuyan herkes, F tiplerine geçildikten sonra yaratılan bu çözüm düzlemleri neymiş, Alinterici “komünistler” bunu nerede nasıl yaratmışlar da kimsenin haberi olmamış diye merak etmiş olmalı.

Açıklayalım. Bundan kastedilen tahliye olan bir “komünistin”, hiç haddi ve hakkı olmadığı halde, kendisini “direnişin sözcüsü” olarak atayıp sağda solda konuşması, saygısız ve sorumsuzca tutsakların taleplerini çarpıtıp, beyninden hiç söküp atmadığı “uluslararası standartları” önermesidir. Sağda solda boy göstererek “çözüm düzlemi” yaratmak için değil, direnişi bozguna uğratmak için çırpınmıştır. Ama ortada dolaştığıyla kalmıştır. Kimse kaale almamıştır.

Röportaj sorularına cevap vermeyen hezeyanları, aslında bunun sonucudur. Herkes bırakınca direnişin bozguna uğrayacağını ummuşlar, umdukları olmayınca, söyleyecekleri de kursaklarında kalmıştır. Tasfiyecilikten çok sözederler, ama hep başkasını nasıl tasfiye ederim diye politika üretmişlerdir. Röportajda söyledikleri eğer bir “politika”ysa, işte böyle bir politikanın ürünüdür.

6-) Alinteri TKP’yle elele! Alinteri’nin direniş “değerlendirmesi”nin en çarpıcı bölümü ise, kuşkusuz sonuç bölümüydü. Direnişe “koca bir nokta” koymakla, “dönemin kapandığını” ilan etmekle yetinmeyip, “devrimci demokrasinin bittiğini” de ilan etmiş. Vefat ilanımızı vermiş.

Hafızamız hemen SİP (TKP) Genel Başkanı Aydemir Güler’in 19 Aralık’ın hemen ertesinde, daha cesetlerimiz yerdeyken verdiği vefat ilanını hatırladı.

İşte Aydemir Güler’in sözleri:

“Şimdi olan oldu. Devrimci demokrasinin artık siyaset dışına düştüğünü söylemek bile yersiz. Bu akım dönemsel olarak büyük bir tasfiye uğramakta.

Cezaevleri gündemi üzerinden faaliyet yürütülür, ama siyasal canlanma sağlanamazdı. Bu yolda ısrar edenlerin tasfiyesi kaçınılmazdı. Elbette kanlı bir tasfiye ve elbette aynı zamanda siyasetsizliğin tasfiyesi...” (22 Aralık 2000, Sosyalist İktidar)

Ve şimdi de Alinteri’nin yazdıkları:

“Bir siyaset tarzı, liderlik tarzı **bitmiştir...** Küçük burjuva devrimci demokrasinin kah halkçılığın, kah küçük burjuva milliyetçiliğinin, kah en kaba sloganları dışında sosyal liberalizmin rüzgarlarının etkisi altında yürüme, kendisi ile birlikte yeni devrimci kuşakların gelişimini damgalama **süreci siyaseten bitmiştir.**”

Aydemir Güler, devrimci demokrasi artık kitleleri etkileyemeyecek diye seviniyordu. Alinteri de artık yeni devrimci kuşaklar onların damgasını taşımayacak diye umutlanıyor.

İşte Alinteri’nin bulunduğu zemin. Pusuya yatıp başkalarının “bitmesi”ni bekleyebilirler bu zeminde. Bu zeminde istedikleri kadar oynayabilir, “komünistlik” taslayabilirler... ama boyları bir karış bile büyümmez.

Sayı 135

45

5 Aralık
2004

5 KONGRA-GEL’li Katledildi!

Kongra-Gel Yürütme Konseyi üyesi Şilan Kubani ve 4 Kongra-Gel yöneticisi, 29 Kasım’da Musul’da katledildiler.

Bir özel araçla Musul’dan Şengal yönüne gitmekte olan Kongra-Gel üyeleri, Musul çıkışında silah zoruyla durdurularak başka bir semte götürüldüler. Kongra-Gel’liler burada kafaları ve göğüsleri hedef alınarak öldürüldü. Kongra-Gel yönetimi öldürülenlerin üst düzey yönetici ve kadrolar olduğunu belirterek, saldırının önceden tasarlanmış bir komplo olduğunu, Kürt hareketine karşı geliştirilen bütünlüklü saldırılardan ayrı düşünülme-yeceğini açıkladılar.

FAŞİST SALDIRILAR VE DİRENİŞ

Kocaeli

Kocaeli Üniversitesi:

Kocaeli, polis destekli saldırıların yoğunlaştığı yer oldu. Önce 5 Kasım'da bir öğrenci kaçırılarak faşistler tarafından sorgulandı. Bu olay sırasında öğrencinin GBT'sine bakılması, polisin doğrudan bu işin içinde yer aldığını gösteriyordu. Ardından faşistleri teşhir etmeyi sürdüren öğrenciler 26 ve 29 Kasım günlerinde polisin ve faşistlerin saldırısına uğradılar. Saldırıları anti-faşist öfkeyi daha da büyüttü. Olayların gelişimi şöyle oldu:

"ÜNİVERSİTELER FAŞİST YUVASI OLMAYACAK" diyen gençlik, Türkiye genelinde ve Kocaeli'de yoğunlaşan faşist saldırıları teşhir etmek ve 5 Kasım'da Metin Çeşmeci isimli demokrat öğrencinin faşistlerce kaçırılarak sorgulanmasını protesto etme amaçlı basın açıklaması yapıp bildiri dağıtmak için Kullar Meslek Yüksek Okulu önünde toplandılar.

Aralarında Gençlik Derneklerinin de olduğu 25 öğrenci okul müdürünün keyfi tutumuyla içeri alınmadı. Bu üniversitenin öğrencisi olduklarını belirten öğrenciler, yapılanın eğitim haklarına müdahale olduğunu belirttiler. Bunun üzerine okul müdürünün

Üniversitelere hakim olmak isteyen faşistlerin saldırıları sürüyor. İstanbul, Kocaeli ve Adana'da yaşanan saldırı ve provokasyonlara karşı, Devrimci Gençlik üniversiteleri faşistlere terk etmeyeceğini, faşist propagandalarla gençliğin zehirlenmesine izin vermeyeceğini eylemleri ve anti-faşist direnişleriyle bir kez daha gösterdi.

talimatıyla sivil ve çevik kuvvet polis-

leri öğrencilere azgınca saldırıya geçti. 26 Kasım'da yaşanan bu saldırı sırasında pek çok öğrenci yaralandı. Okula girmeleri engellenen gençlik, çevredeki öğrencilere olayı teşhir ederek slogan atıldılar. Saldırı akşam saatlerinde Eğitim-Sen'de yapılan basın açıklaması ile protesto edildi.

'Devrimci demokrat yurtsever öğrenciler' adına yapılan açıklamada yoğunlaşan faşist saldırılara dikkat çekilerek, bu saldırıların amacının; kan kaybeden faşist hareketin baskı ve şiddeti gündeme getirerek tekrar güç toplama ya çalışması ve ilerici öğrencileri sindirmek olduğu belirtildi.

29 Kasım günü ise, faşist saldırıları teşhir etmek için bu kez Mühendislik Fakültesi'nde bildiri dağıtan Devrimci Demokratik Yurtsever öğrenciler faşistlerin saldırısına uğradılar.

Saldırıya faşistleri cezalandırarak cevap veren öğrenciler okuldan toplu çıkarak kent merkezine gittiler. Burada, önceden polisin organizasyonu ile hazır bir şekilde bekleyen 50 kişilik faşist grup, öğrencileri pusuya düşürdü. **Sopalar, satırlar, döner bıçakları ile** gençliğe saldıran faşistler, Kocaeli Gençlik Dernekli Sıddık Eren ve Özgür Aşan ile Demokratik Öğrenci Hareketi'nden Serhat Boztaş ve Turgay Süsem'i bıçakla yaraladı. İkisi ağır olan öğrenciler hastaneye kaldırıldı.

Faşist saldırı 1 Aralık günü düzenlenen bir yürüyüşle protesto edildi. Belediye İşhanı önünde toplanan aralarında Gençlik Der-

nekli öğrencilerinin olduğu 300 kişi, Merkez Kampüse doğru "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganları ve "Faşizme Karşı Omuz Omuz" pankartı eşliğinde yürüdü. Merkez kampüse gelindiğinde ÖGB'lerin okula almama tavrına karşı bir süre oturma eylemi yapıp, yolu kapatan kitle, daha sonra kapıyı zorlayarak kampüs içine girdi. Bu arada kamera çekimi yapmak isteyen polis çekimine izin verilmedi ve kampüs dışına çıkarıldı. Kantin önüne yürüyen kitle burada bir basın açıklaması yaptı. Suriye Çatak'ın okuduğu açıklamada, "Bizler 16 Mart'ı, Çorum'u, Maraş'ı, Gazi'yi unutmadığımız gibi bu hain pusuyu da unutmayacağız ve yapanlara da unutturmayacağız." denildi.

Açıklamanın ardından, "Türkeşin İtleri Yıldırılmaz Bizleri", "Kahrolsun Faşizm" sloganlarıyla kampüs girişine yürüyen öğrenciler, eylemlerini bitirerek kent merkezine toplu şekilde döndüler. Geri dönüş sırasında kitlenin fotoğrafını çekmeye çalışan bir faşist dövülerek cezalandırıldı.

İstanbul Üniversitesi:

Faşist saldırıları protesto etmek için, 26 Kasım günü, "Katiller Okula Giremez", "Katil Polis Üniversiteden Defol" yazılı dövizlerle İ.Ü Edebiyat Fakültesi önünde toplanan öğrenciler bir açıklama yaptılar. Öğrenciler adına konuşan Ceren Uysal, üniversite içinde meydana gelen faşist saldırılar sonucunda bazı öğrencilerin yaralandığını belirtti ve "Yaşa-

İstanbul

nanlar sağ-sol çatışması değil, doğrudan faşist saldırı olduğu ortadadır. Üniversitede devrimci siyaseti sindirmeye, zedelemeye dönük bir saldırdır. Ancak sonuç açıktır, devrimci öğrenciler saldırıyı geri püskürtmeyi bilmiş, hiçbir dönemde faşist saldırganlığın önünde boyun eğmemiştir" dedi.

Saldırıların polis destekli olduğuna dikkat çekilen açıklamada, tüm gençlik, faşistlere karşı birlikte mücadeleye çağırıldı. "Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganı atarak tekrar Edebiyat Fakültesi'ne giren devrimci öğrencilerin ardından faşistler de Beyazıt Meydanı'nda bir açıklama yaparak Edebiyat Fakültesi'ne doğru yürüdü. Fakülte önünde faşistler ile devrimci, demokrat öğrenciler arasında çatışma yaşandı.

30 Kasım günü üç demokrat öğrencinin yaralanmasına karışan iki faşistin, polis korumasında sınava girmesi anti-faşist öfkeye neden oldu. Edebiyat Fakültesi'nde toplanan 100 öğrenci "Katilleri Üniversitemizde İstemiyoruz, Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganları attı. Faşistlerin sınavdan çıkmasıyla yeniden anti-faşist sloganlar atan öğrencilerin önüne yüzden fazla çevik kuvvet polisi barikat kurdu.

Adana Çukurova Üniversitesi:

Çukurova Üniversitesi'nde 24 Kasım günü asılan 'Ülkü Ocakları' imzalı afişler, gençliğin anti-faşist öfkesine neden oldu.

Adana Gençlik Derneği, YDG, Kaldıraç, SDG ve Ekim Gençliği'nden öğrenciler faşistlerin yaptığı afişleri söktü. Bir süre sonra faşistlerle karşılaşan öğrenciler burada üç faşisti dövdü. Taşlarla faşistleri okul dışına kovalayan öğrenciler sloganlarla Eğitim Fakültesi'ne döndüler. Burada anti-faşist öğrencilerin de katılımıyla 100 kişilik bir gösteri düzenlediler. Ülkü Ocakları afişlerinin yakıldığı eylemden sonra, toplu bir şekilde faşistlerin yoğun olarak bulunduğu İktisat Fakültesi ve Su Ürünleri Fakültesi'ne doğru yürüyüşe geçildi. Buralarda da yapılan afişleri söken öğrenciler sloganlar ve Gündoğdu Marşı'nı söyleyerek yürüyüşlerine devam ettiler. Su Ürünleri girişinde tekrar bir grup faşistle karşılaşan öğrenciler, faşistlerin kaçması üzerine topluca Eğitim Fakültesi'ne döndüler.

25 Kasım günü ise, aralarında Gençlik Derneği'nin de bulunduğu 100 kişi R1 dersliklerinde bir basın açıklaması yaparak, tırmanan faşist saldırılar hakkında tüm gençliği mücadele etmeye, faşist propaganda-

ya izin vermeye çağırdılar.

Eylem, "Çukurova Faşizme Mezar Olacak" sloganı ve Gündoğdu Marşı'yla bitirildi.

Adana

Amasya'da Devrimci Demokrat Öğrenci Olmak

Amasya gençliği üzerindeki baskılar sistematik olarak sürüyor. "Dernek kurmak serbest ama faaliyet göstermek yasak" anlayışının en somut örnekleri Amasya'da yaşanıyor. Amasya Gençlik Derneği'nin kuruluşundan bu yana yaşadığı baskılar bunun örneğidir. Polis ve JİTEM, daha ilk günden kurucu üyelerin ailelerine mektup göndererek baskı oluşturmakta, köylerine kadar giderek aileleri tehdit etmesine, çocuklarına karşı kışkırtmasına, öğrencileri "terörist" ilan ederek tecrit etme çabasına kadar her yolu kullandılar. Baskılar aralıksız devam ediyor.

Bu kez de, henüz derneğin üyesi dahi olmayan, derneği ziyaret eden Muhammed Avcı isimli öğrencinin köyüne giden iki JİTEM üyesi, muhtarlıktan öğrencinin tüm ailesinin nüfus kayıt örneklerini aldı. Birlikte aynı evde kaldığı insanların da kimlik bilgilerini dahi soruşturan JİTEM, Amasya'da demokrat olmanın fişlenmek için yeterli olduğunu herkese gösteriyor. Dergimize açıklama yapan Amasya Gençlik Derneği, bu baskıları "burası Amasya..." veciz sözleriyle değerlendirirken, baskılara karşı, "gençliğin akademik demokratik mücadelesini engelleyemezsiniz örgütlenmemiz her koşulda devam edecektir" diyor.

Sayı 135

47

5 Aralık
2004

Gençliğin Üzerine Panzer Sürdüler, Copladılar Şimdi De Parasını İstiyorlar

İçişleri Bakanlığı, 6 Kasım 2003 tarihinde Kızılay'da yapılan protesto eylemine polisin müdahalesi sonrası çıkan çatışmada, emniyetin "hizmet araç ve panzerlerine zarar verdikleri" gerekçesiyle, 121 öğrenci hakkında "alacak" davası açtı.

İçişleri Bakanlığı'nın avukatı Dilek Uluğ tarafından, Ankara 12. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde açılan davaya göre; taşlı sopalı saldırılar sonucu Çankaya İlçe Emniyet Müdürlüğü'nün 31 hizmet aracı ile Çevik Kuvvete ait 6 panzerde hasar meydana geldiği, 5 milyar 527 milyon 552 bin 440 liraya tamir ettirildikleri belirtiliyor.

Gençliğin demokratik eylemine saldırıyor, kafa göz kırıyor, gözaltına alıp işkence yapıyor, sonra da size vurduğumuz coplar kırıldı, panzerler hasar gördü diye dava açıyor; her şey gençliğin demokratik mücadelesini engellemek için. Para cezası da yıldırmanın bir aracı.

Futbol taraftarlığını bir hastalık, bir manyaklık haline dönüştüren, mafyayla içiçe çeteleri besleyip “stad anarşisini” yaratan, bu ülkeyi yönetenlerdir.

Sorunu onlar çözemez!

İstanbul'da 16 yaşındaki bir gencimizin tribünde öldürülmesiyle başlayan tartışmalar geçen hafta boyunca de-

vam etti. Samsunspor maçında iki taraftarın daha bıçaklanması tartışmayı daha da güncelleştirdi.

İstanbul polis şefi Cerrah'tan Devlet Bakanı M. Ali Şahin'e, klüp başkanlarına ve tabii burjuva medyanın köşe yazarlarına kadar, bir çok kesimden açıklamalar yapıldı.

Federasyon: “Haydi kızlar stada...” Bu sorun böyle çözülür mü?

Milliyet Gazetesi'nin 1 Aralık günkü manşeti işte böyleydi: **“Haydi Kızlar stada...”** Devamında da şu satırlar okunuyordu: **“Futbol terörünü önlemek için umut kadınlarda...”**

Haberin ayrıntılarını da sunalım: Futbol Federasyonu, tribünlerdeki gerilimi düşürmek için kadınların maçlara çekilmesini istedi. Çağrıya ilk yanıt Gençlerbirliği'nden geldi. Gençlerbirliği bu haftaki maçları için Mehmet Akif Ersoy ve Sabancı Kız Öğrenci Yurtları'na 400 bedava bilet dağıtacak.

Ortada bir sorun var ve onlar sorunu, hastalığı yaygınlaştırarak çözmeyi öneriyorlar. Toplumsal çeşitli etkenler nedeniyle futbol hastalığının belli ölçülerde dışında kalmış olan kesimi de o yozlaşmanın içine çekmeye çalışıyorlar.

Polis: “kapasitenin üzerinde seyirci alınmayacak, bu terör ortadan kalkmış olacak”

Bu sorun bu kadar basit mi?

Ardarda gelen öldürme, bıçaklama olayları üzerine ardından geçen hafta Futbol Federasyonu yetkilileriyle İstanbul ve Ankara polisi yetki

Demeçler, toplantılar... herkes sanacak ki, devlet bu sorunu çözmek için uğraşiyor.

Toplantıdan sonra yaptığı açıklamada İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, şöyle di-yordu: **“Stadlara kapasitesinin üzerinde seyirci alınıyor... Taraftarlar elindeki biletin numaralı olup olmadığına baksın ve numarasızsa stada alınmayacağını bilsin. Bunu da polis sağlayacak ve bu terör ortadan kalkmış olacak...”**

İşte bu kadar basit. Demek ki neymiş, yıllardır bitmeyen taraftar kavgalarının, “holiganlığın”, “taraftar çeteleri”nin, “stad anarşisi”nin tek nedeni buymuş. Ne zeka ama değil mi? Halkın karşısına çıkıp **“bizim bu olayları engellemek gibi bir amacımız yok”** diyemeyeceği için boş boş konuşuyor.

Devlet Bakanı: “Cezalar artırılmalı!” Aklınıza başka ne gelebilirdi ki?

Spordan Sorumlu Devlet Bakanı M. Ali Şahin de geçen hafta katıldığı bir televizyon programında soruna ilişkin dahiyane bir çözüm yu-murtladı: **“Spor ve şiddet üzerine çıkarılan yasa mükemmel değil; eksiklikler var, cezalar arttırılmalı!”**

Şu ana kadar nasıl olmuş da başkalarının akıllarına gelmemiş, hayret! Ama bu kadar tartışmadan sonra eninde sonunda “her derde deva” olarak gördükleri “ceza”yı gündeme getireceklerdi.

Peki “ceza”ları arttıracaksın da, kime verilecek bu cezalar? “Taraftar çeteleri” kuran klüp yöneticilerine verilmeyecek, spor klüplerini yöneten mafyacıları, burjuva politikacılar, polis şeflerine verilmeyecek, geriye kala kala iki gari-ban kullanılan “taraftar” kalıyor. Yani kısacası, **“sallandırıcaksın üç beş taraftarı, bak bir daha yapıyorlar mı?”** politikası.

Oysa, “taraftarların” böyle yapmasını, birbirine düşmesini, tüm enerjilerini, zamanlarını futbol manyaklığına harcamalarını isteyen de bu düzenin ta kendisi.

Burjuva medya, sorunun gerçek anlamda çözülmesini ister mi? Kesinlikle hayır. Birincisi, halkın apolitikleştirilmesi zaten tekellerin politi-

kasıdır ve burjuva medya da o tekellerin medyasıdır. İkinci, tirajlarının, reytinglerinin büyük bölümünü o futbol taraftarı fanatikliğine borçludurlar. Ne yazık ki ülkemizde gazetelerin önemli bir kesim tarafından *spor sayfasından başlanarak* okunduğu ve televizyonlardaki saçma sapan spor programlarının çok izlendiği de bir gerçektir. Medya bu tür okur ve izleyicilerini kaybetmek ister mi?

Gerçekte belki konuyu bu kadar da sürdürmezlerdi ama “gündem” açısından sürdürmekte yarar gördüler. Halkın yoksulluğa, infazlara, katliamlara, işkencelere karşı tepkisini köreltmek için sporu kullanıyorlardı; şimdi de güncel olarak iktidar ve burjuva medya işbirliği içinde “tribün terörü” diye gündem yaratıp, Kızıltepe’deki, F tiplerindeki, Şemdinli’deki devlet terörünü gizliyorlar.

Hastalığın adı konulmalı, tedavisi için örgütlülüklerimiz harekete geçirilmelidir!

Adını açıkça koymak gerekir. Ülkemizde futbol taraftarlığı “normal” ölçülerin çok çok ötesine taşırılmış, bir hastalık halini almıştır. Çevrenize bakın, “futbol hastası” diye nitelendirebileceğiniz o kadar çok insan görürsünüz ki... Bu futbol hastalarının ezici bir çoğunluğu, üstelik oynayan değil, sadece seyircidir, “taraftar”dır. Hastalık da zaten “futbolculuğun” bu türünde çıkmaktadır ortaya.

Hastalık sadece apolitik kesimlerle sınırlı değildir; bulaşıcı bir hastalık gibi az çok politikleşmiş, örgütlü kesimlere de yayılmıştır. Bir takım

tutmamak sanki bir “eksiklik”miş, bir “ayıp”mış gibi bir ortam yaratılmıştır. Dünyadaki, ülkemizdeki gelişmelere gösterilmeyen ilgi, maçlara gösterilmektedir. Demokrat işçiler, memurlar, serbest meslek sahipleri, çocuklarını da böyle, bunun normal olduğunu öğreterek yetiştirmektedirler. Sendikalar, odalar, dernekler, kültür merkezlerinin kayda değer bir bölümü, karşı politika geliştirmek bir yana, “fanatik taraftarlığın” oldukça yaygın ve revaçta olduğu yerlerdir ve bu durum oldukça da kanıksanmıştır.

Oligarşinin politikası gizli saklı değil. Dolayısıyla örgütlü halk güçleri, bu durumu tesbit etmek ve eleştirmekle yetinemezler. Birincisi, kendi örgütlenme alanlarında bu “hastalığın” kanıksanmasına ve yaygınlaşmasına karşı bir tavır geliştirmelidirler. İkinci, oligarşinin futbol taraftarlığını kitleleri uyutacak, oyalayacak bir araç olarak kullanmasına karşı, sorunu hem bir eğitim konusu yapmak, hem de o “boşluğu” dolduracak alternatif faaliyetler geliştirmek durumundadırlar.

İşçilerin, memurların, öğrencilerin günlük sohbetlerine bir bakın; kaçta kaçını futbol dolduruyor? Sendikalar, dernekler bundan rahatsız olmuyor, buna karşı yöntemler, alternatif etkinlikler geliştirmiyorsa, o örgütlenmenin altı gün be gün boşalıyor demektir. Nitekim olan da budur. Örgütlenme hayatın içinde gerçekleştirilir. Sendikanın üyesiyle ilişkisi, üyenin arada bir sendikaya uğramasıyla sınırlıysa, orada sendika kitleleri eğiten, yönlendiren bir unsur olmaktan çıkar. Halka alternatif kültürel, sportif, eğitsel faaliyetler sunulmadığında, o boşluğun bir biçimde başka şeylerle –ki bunlar düzenin sundukları olacaktır– doldurulacağı açıktır. Sendikaların, odaların bu noktada sahip olduğu geniş imkanların bu yönde değerlendirildiğine, kitle örgütlerinin bu sorunu gündeme aldıklarına tanık olunamıyor ne yazık ki.

Gecekondu semtlerindeki çalışmalarda bu çok daha önemli bir sorundur. Gecekondu semtleri mafyanın “eleman”, spor klüplerinin “fanatik taraftar” devşirdiği yerlerdir. Bir kimlik sahibi olmayan gençlerimiz kendilerini falan takımın taraftarlığıyla ifade etmektedirler. Kısacası, gecekondu semtlerindeki örgütlenmelerden gençlik örgütlenmelerine, sendikal çalışmalara kadar, her alanda alternatif, halkın değerlerine uygun bir yaşam biçimi örgütlemeyi ve düzenin etkilerini asgariye indiren bir kültürel şekillenmeyi hedeflemeliyiz. Bu hedefle sürdürülen bir örgütlenme faaliyetinde “futbolculuk” hastalığı mahkum edilmeli ve düzene alternatif yaşam ve alternatif kültürle oligarşinin bu apolitikleştirme, halkı bölme politikası boşa çıkarılmalıdır.

Halklar Emperyalizmin Dünyasına Direniyor

Halklara teslimiyetin dayatıldığı, azgın sömürü çarklarının dişlilerinin sömürgelerde ve metropol kapitalist ülkelerde daha da sıkıldığı, kazanılmış haklara yönelik kapsamlı saldırıların yaşandığı bir süreçteyiz. Emperyalizmin dünya üzerinde mutlak hakimiyetini sağlayıp, sömürü üzerine kurulu kapitalist sistemin tek geçerli sistem olarak kalacağını düşünenler her geçen gün yanıldıklarını görmeye devam edecekler. Irak'tan Filistin'e, Kolombiya'dan Türkiye'ye, Avrupa emekçilerinin direnişlerinden Latin Amerika'nın yoksul halklarının direnişlerine kadar her yerde halklar var, biz varız.

Nepal - Monarşinin 'Barış'na Red

NKP(M) başkanı
Prachanda

Nepal'de monarşik iktidar, gerillaların devrim yürüyüşü karşısında iyice köşeye sıkıştı. Emperyalistlerden askeri, siyasi, ekonomik her türlü yardımı alan monarşi, yaklaşan seçimler öncesi gerillalara "barış görüşmelerine başlama" çağrısı yaptı. "13 Ocak tarihine kadar barış masasına oturma" çağrısına, NKP(M)'nin cevabı net oldu. Çağrısı "kökleri derinde olan bir komplo" olarak değerlendiren NKP(M), çağrısı reddettiğini duyurdu.

Egemen sınıflar ulusal sosyal kurtuluş savaşlarının geliştiği her yerde "barış masası"ndan söz ederler. Amaç teslimiyet ve devrimi tasfiyedir. NKP(M) de monarşinin barışının ne anlama geldiğini bilmektedir. 2003 Ağustos'unda da "barış görüşmeleri" yapıldı. Görüşmelerde, asgari demokratik talepler kabul edilmediği gibi, görüşmelerin son günü, 21 silahsız NKP(M) üyesi kurşuna dizildi. Bunun üzerine NKP(M) görüşmeleri sonlandırarak savaşı yükseltme kararı aldı. NKP(M) Başkanı Prachanda, 29 Kasım 2003'te yayınlanan bir röportajında görüşmelerin neden kesildiğini anlattıktan sonra şöyle diyordu:

"Bu koşullarda köhne feodal sistemin ordusunun terör ve komplolarına karşı direnmekten başka seçeneğimiz yok. Ülkenin ve halkın asgari çıkarına karşı çıkan herhangi bir şey üzerinde kesinlikle uzlaşmak, tersine sonuna kadar savaşmak partimizin açık politika ve taahhüdüdür."

Brezilya - Topraksızlar Eylem Yaptı

"Solcu" etiketiyle emekçilerin oyunu alarak iktidara geldikten sonra kapitalist programı sadakatle uygulamaya devam eden Lula'ya karşı yoksulların sabrı tükeniyor. 24 Kasım günü bir yürüyüş yapan 10 bin tarım işçisi ve topraksız köylü, Lula'nın söz verdiği toprak reformunun bir an önce yapılmasını istedi. Başkentte toplanan köylüler, taleplerini içeren bir dilekçeyi Lula'ya vermek için Başkanlık Sarayı'na kadar sloganlarla yürüdüler. Lula'nın seçimlerdeki vaadinin aksine emekçiler ve topraksız köylüler için çok az şey yaptığını belirten köylüler "sabrımız tükeniyor" mesajı verdiler.

Fransa - Grev Hakkı İçin Eylem

Fransız tekellerinin genel grev hakkını yok etmek için çıkarmak istediği "Zorunlu Asgari Hizmet" yasası, 25 Kasım'da Paris'te 10 binden fazla emekçinin katıldığı bir yürüyüşle protesto edildi. Sendika bürokrasisinin yasaya destek vermesini de eleştiren ve eylemi taban örgütlenmeleri ile gerçekleştiren emekçiler, yasa geri çekilmezse, yeni yıla genel grevle gireceklerini dile getirdiler.

İtalya - Genel Grev Felç Etti

Berlusconi hükümetinin vergi kesintisi kararı, işçi-memur konfederasyonlarının aldığı karar doğrultusunda genel grevle cevaplandı. 70 kentte hayat dururken, 1 milyon emekçi meydanları doldurdu. Emekçiler, yapmak istenen kesintilerin amacının zengin kesimi mutlu etmek olduğunu belirttiler.

Güney Kore - İş Güvencesi İçin Grev

Hükümetinin güvencesiz çalışma dayatmasını protesto eden Güney Koreli işçiler, iktidarın iş güvenliğini yok eden yasasına karşı 26 Kasım günü ülke çapında 6 saatlik uyarı grevi yaptı. Onlarca kentte gösteriler düzenlenirken, eylemlere 157 bin işçinin katıldığı açıklandı. İşçi Konfederasyonu tarafından yapılan açıklamada, hükümetin yasayı çekmemesi durumunda 2 Aralık'tan itibaren genel greve gidileceği duyuruldu.

Almanya - Nazilere Geçit Yok!

Duisburg'da yürüyüş yapmak isteyen Neonaziler, 27 Kasım günü karşı yürüyüşlerle protesto edildi. Yürüyüşlerden biri, PDS'nin çağrısıyla yapıldı ve bini aşkın kişi katıldı. Diğer yürüyüş ise, düzenleyicileri arasında HÖC-Duisburg'un da bulunduğu, 20'yi aşkın Türkiyeli ve Alman grubun yer aldığı ve 2 bin kişinin katıldığı yürüyüş oldu.

Mitingde HÖC temsilcisi de bir konuşma yaparak, faşizmi destekleyen devlet olduğuna vurgu yaptı. Her iki yürüyüşün birleşmesinin ardından eylem anti-faşist sloganlarla Dell Platz'da sona erdi.

